

ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรวม
ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ในจังหวัดสกลนคร

วิทยานิพนธ์

ของ

ชัชวาล ไวแสน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มีนาคม 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม
ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ในจังหวัดสกลนคร

วิทยานิพนธ์
ของ
ชัชวาล ไวแสน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มีนาคม 2566
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ADMINISTRATIVE FACTORS AFFECTING THE EFFECTIVENESS OF
INCLUSIVE EDUCATION MANAGEMENT IN SCHOOLS UNDER
THE PRIMARY EDUCATIONAL AREA OFFICE
IN SAKON NAKHON PROVINCE

BY
CHATCHAWARN WAISAN

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Education Degree in Educational Administration
at Sakon Nakhon Rajabhat University

March 2023

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ บัณฑิตทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ ชัชวาล ไวแสน

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิตมา สวรรณไตรย์) (รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(ดร.สมัทนา หาญสุรีย์) แต่งตั้งเพิ่มเติม (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ
(ดร.บดินทร์ นารณโคษา) ผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร)
ประธานหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 30 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างดี ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวະบุตร ประธานกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ กรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ ที่ให้ความกรุณาเอาใจใส่ ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือ ตรวจสอบข้อบกพร่อง และปรับปรุงแก้ไข ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ส่งผลให้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ให้การช่วยเหลือในการทำวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพใหญ่ ดร.เยาวลักษณ์ สุตะโคตร ดร.สนธยา หลักทอง ดร.ประสิทธิ์ อุณหองกุล ดร.ภาณุพงษ์ คำภูษา นายสงวน หงส์สิงห์ นางศิริรัตน์ จีวโสม นายชัยศักดิ์ แสงวงศ์ นางญาณีตา ดวงสีทอง และนางวิไล ศรีกะแจจ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ตลอดจนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการเสนอ แนวทางการพัฒนางานวิจัยครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ขอขอบคุณ คณาจารย์สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนครทุกท่าน ที่ได้ให้ความรู้ในหลักการและประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ อีกทั้งให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัย

ขอขอบคุณ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนครทุกท่าน ที่ได้ให้ความกรุณาตอบ แบบสอบถามเพื่อการวิจัยและอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

และที่สำคัญที่สุด ขอขอบคุณบิดา มารดา ครูบาอาจารย์ รวมทั้งนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ 22/1 ที่ได้ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือในทุก ๆ ด้าน ทั้งคอยให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา คุณประโยชน์อันพึงมีจากการทำ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูตาแต่ บิดา มารดา และบูรพาจารย์ ที่ได้ อบรมสั่งสอนจนผู้วิจัยสามารถดำรงตน และบรรลุผลสำเร็จในปัจจุบัน

ชัชวาล ไวแสน

ชื่อเรื่อง	ปัจจัยทางการบริการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในจังหวัดสกลนคร
ผู้วิจัย	ชัชวาล ไวแสน
กรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์
ปริญญา	ค.ม. (การบริหารการศึกษา)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา เปรียบเทียบ หาความสัมพันธ์ หาอำนาจพยากรณ์ และหาแนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ปีการศึกษา 2565 จำนวน 398 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา 109 คน และครูผู้สอน 289 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ Krejcie and Morgan และใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 2 ด้าน คือ ด้านที่ 1 ปัจจัยทางการบริการ มีอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.60 – 0.83 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 ด้านที่ 2 ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน มีอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.33 – 0.84 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t-test ชนิด Independent Samples การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-Way ANOVA การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's

Product–Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยทางการบริหาร โดยรวม อยู่ในระดับมาก
2. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยทางการบริหารจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและขนาดของโรงเรียนโดยรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01
3. ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน โดยรวม อยู่ในระดับมาก
4. ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและขนาดของโรงเรียนโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. ปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ($r_{xy} = 0.280$)
6. ปัจจัยทางการบริหาร ด้านการพัฒนาบุคลากรและด้านการจูงใจ สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีอำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 31.70 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ $\pm .34377$
7. แนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน คือ ด้านการพัฒนาบุคลากรและด้านการจูงใจ ดังนี้ 1) ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรเข้ารับการอบรมประชุม และสัมมนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรวมอย่างต่อเนื่อง 2) ส่งเสริมและพัฒนาครูบุคลากรในด้านการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติ 3) ผู้บริหารมีความเป็นมิตรกับครูและบุคลากรในโรงเรียน และ 4) ผู้บริหารยกย่องชมเชย หรือประกาศเกียรติคุณครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีผลงานดีเด่น

คำสำคัญ: ปัจจัยทางการบริหาร การจัดการเรียนรวม

TITLE	Administrative Factors Affecting the Effectiveness of Inclusive Education Management in Schools under the Primary Educational Area Office in Sakon Nakhon Province
AUTHOR	Chatchawarn Vaisan
ADVISORS	Assoc. Prof. Dr. Chaiya Pawabutra Asst. Prof. Dr. Vijittra Vonganusith
DEGREE	M.Ed. (Educational Administration)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2023

ABSTRACT

The mixed methods research study aimed to explore, compare, and ascertain the relationship, determine the predictive power, and establish guidelines for developing administrative factors that affected the effectiveness of inclusive education management in schools under the Primary Educational Service Area Office (PESAO) in Sakon Nakhon Province, as perceived by school administrators and teachers. A total of 398 participants were included in the research sample, comprising 109 school administrators and 289 teachers who worked under the PESAO in Sakon Nakhon Province in the 2022 academic year. Participant selection for the study involved employing stratified random sampling, based on the sample size determined using the Krejcie and Morgan table. Questionnaires with the following two aspects were used for data collection: administrative factors and the effectiveness of inclusive education management in schools with the discriminative power ranging from 0.60 to 0.83, and 0.33 to 0.84, and reliability of 0.96, and 0.95, respectively. Statistics for data analysis included frequency, percentage, mean and standard deviation, Independent Samples t-test, One-Way ANOVA, Pearson's product-moment correlation coefficient, and Stepwise multiple regression analysis.

The results revealed that:

1. The administrative factors were overall at a high level.
2. The administrative factors, classified by participants' positions and school sizes, showed overall differences at the .01 level of significance.
3. The effectiveness of inclusive education management in schools was overall at a high level.
4. The effectiveness of inclusive education management in schools, categorized by participants' positions and school sizes showed overall differences at the .01 level of significance.
5. The administrative factors and the effectiveness of inclusive education management in schools had a positive correlation at the .01 level of significance, with a low level of correlation ($r_{xy} = 0.280$).
6. The administrative factors in terms of personnel development and motivation could predict the effectiveness of inclusive education management in schools at the .01 level of significance with the predictive power of 31.70 percent and the standard error of estimate of $\pm .34377$.
7. Guidelines for developing the administrative factors affecting the effectiveness of inclusive education management in schools comprised 1) promoting the attendance of teachers and personnel in ongoing training programs and seminars that focus on inclusive education continuously, 2) promoting and enhancing the professional development of teachers and personnel in teaching and learning management for students with special needs into mainstream classrooms, 3) fostering a supportive working environment for teachers and personnel in schools, and 4) recognizing teachers and educational personnel who demonstrate outstanding achievements through certificates or public commendations.

Keywords: Administrative Factors, Inclusive Education

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามของการวิจัย	7
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	8
สมมติฐานของการวิจัย.....	9
ความสำคัญของการวิจัย.....	9
ขอบเขตของการวิจัย.....	10
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	12
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	14
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	19
ปัจจัยทางการบริหาร.....	20
ความหมาย แนวคิด ของการบริหาร.....	20
ความหมายของปัจจัยทางการบริหาร.....	21
องค์ประกอบของปัจจัยทางการบริหาร.....	22
ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม.....	46
ความหมายของประสิทธิผล.....	46
ความหมายของการจัดการเรียนรวม.....	48
ความสำคัญของการจัดการเรียนรวม.....	50
องค์ประกอบของการจัดการเรียนรวม.....	51
บริบทสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร.....	79
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	81
งานวิจัยในประเทศ.....	81
งานวิจัยต่างประเทศ.....	84

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย..... 87
	ตอนที่ 1 การศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการ จัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร..... 88
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง..... 88
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 96
	การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 100
	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 101
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 104
	ตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในจังหวัดสกลนคร..... 105
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 107
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 107
	ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล..... 109
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 111
	แนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผล การจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร..... 112

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5	
สรูปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	161
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	161
สมมติฐานของการวิจัย.....	162
วิธีดำเนินการวิจัย.....	163
สรูปผลการวิจัย.....	166
อภิปรายผล.....	168
ข้อเสนอแนะ.....	176
บรรณานุกรม.....	179
ภาคผนวก.....	193
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	195
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย.....	199
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	217
ภาคผนวก ง ค่าคุณภาพเครื่องมือ.....	229
ภาคผนวก จ ภาพประกอบการวิจัย.....	243
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	249

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การสังเคราะห์ปัจจัยทางการบริหาร.....	25
2 สังเคราะห์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม.....	56
3 จำนวนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน.....	89
4 จำนวนโรงเรียนของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามขนาด ของโรงเรียน.....	90
5 กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 47 โรงเรียน.....	91
6 กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 53 โรงเรียน.....	93
7 กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 9 โรงเรียน.....	95
8 จำนวนข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง คือ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ได้แก่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และ ขนาดใหญ่.....	111
9 การวิเคราะห์ปัจจัยทางการบริหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร.....	112
10 การวิเคราะห์ปัจจัยทางการบริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านภาวะผู้นำ.....	113
11 การวิเคราะห์ปัจจัยทางการบริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านการจูงใจ.....	115

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
12 การวิเคราะห์ปัจจัยทางการบริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนครด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	116
13 การวิเคราะห์ปัจจัยทางการบริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ด้านการพัฒนาศึกษา	117
14 การวิเคราะห์ปัจจัยทางการบริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนครด้านการพัฒนาศึกษา	118
15 การวิเคราะห์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม ตามความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร.....	120
16 การวิเคราะห์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านการจัดการเรียน การสอน.....	121
17 การวิเคราะห์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมตามความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านการบริหาร จัดการ.....	122
18 การวิเคราะห์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมตามความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านการประสานความร่วมมือ.....	123

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
19 การวิเคราะห์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมตามความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านการจัด สภาพแวดล้อม.....	125
20 การวิเคราะห์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมตามความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านคุณภาพผู้เรียน	126
21 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวม.....	128
22 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการ เรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรง ตำแหน่ง.....	129
23 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารของ โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัด สกลนครตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน.....	130
24 เปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร จำแนก ตามขนาดของโรงเรียนเป็นรายคู่.....	132

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
25	เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน.....	134
26	เปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียนเป็นรายคู่.....	136
27	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของระหว่างปัจจัยทางการบริหารและประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร จากตัวแปรทั้งหมด.....	138
28	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนด้านการจัดการเรียนการสอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร (Y_1).....	140
29	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนด้านการบริหารจัดการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร (Y_2).....	141

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
30	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับ ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนด้านการประสานความ ร่วมมือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัด สกลนคร (Y ₃).....	142
31	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับ ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนด้านการจัด สภาพแวดล้อม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในจังหวัดสกลนคร (Y ₄).....	143
32	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิ ผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนด้านคุณภาพผู้เรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร (Y ₅).....	144
33	ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร โดยรวม.....	145
34	ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านการจัด การเรียนการสอน.....	146
35	ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านการบริหารจัดการ...	148
36	ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ด้านการประสานความ ร่วมมือ.....	149

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
37 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อ การจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านการจัดสภาพแวดล้อม.....	150
38 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านคุณภาพผู้เรียน.....	151
39 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการ จัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร เพื่อหาแนวทางการพัฒนา ปัจจัยทางการบริหาร.....	152
40 การสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารด้านการพัฒนา บุคลากร.....	155
41 การสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารด้านการจูงใจ...	159
42 การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม สถานภาพของผู้ตอบ แบบสอบถามสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในจังหวัดสกลนคร โดยการหาค่าเฉลี่ยเพื่อดูดัชนีความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ.....	231
43 การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ปัจจัยทางการบริหารของ โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในจังหวัดสกลนคร โดยการหาค่าเฉลี่ยเพื่อดูดัชนีความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ.....	232
44 การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามประสิทธิผลการจัด การเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร โดยการหาค่าเฉลี่ย เพื่อดูดัชนี ความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ.....	236

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	13
2 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.วิชชัย ไพไหล คณะกรรมการบริหาร หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตและหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.....	245
3 สัมภาษณ์ ดร.เยาวลักษณ์ สุตะโคตร คณะกรรมการบริหารหลักสูตร ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตและหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.....	245
4 สัมภาษณ์ นายสนธยา หลักทอง คีษานีเทศก์ ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2.....	246
5 สัมภาษณ์ นายสงวน หงส์สิงห์ ผู้อำนวยการโรงเรียนชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านนาคำวิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1.....	246
6 สัมภาษณ์ นางศิริรัตน์ จิวโสม ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านม่วงวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1.....	247
7 สัมภาษณ์นายชัยศักดิ์ แสงวงศ์ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนศิริราษฎร์วิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1.....	247
8 สัมภาษณ์ ดร.ภานุพงษ์ คำภูษา ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านดงหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1.....	248
9 สัมภาษณ์ ดร.ประสิทธิ์ อุ่หนองกุง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านประชาสุขสันต์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1.....	248

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคนสร้างสังคมและสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุข ในกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างความได้เปรียบของประเทศ เพื่อการแข่งขันและยืนหยัดในเวทีโลกภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นพลวัต ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกจึงให้ความสำคัญและทุ่มเทกับการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของตนให้สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภูมิภาค และของโลกควบคู่กับการธำรงรักษาอัตลักษณ์ของประเทศในส่วนของประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของคนไทยให้มีทักษะ ความรู้ความสามารถและสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงาน และการพัฒนาประเทศ ภายใต้แรงกดดันภายนอกจากกระแสโลกาภิวัตน์และแรงกดดันภายในประเทศที่เป็นปัญหาวิกฤตที่ประเทศต้องเผชิญ เพื่อให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมไทยเป็นสังคมคุณธรรมจริยธรรมและประเทศสามารถก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว รองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคตโดยการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญและส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษา ระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, หน้า 1)

ปัจจัยทางการบริหาร มีความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาโดยผู้บริหารจะต้องนำทรัพยากรทางการบริหาร (Administrative Resource) มาประกอบกันตามกระบวนการบริหาร (Process of Administration) ตามศาสตร์และศิลป์ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพโดยผู้บริหารจะต้องดำเนินการ 2 ประการ คือ 1) แสดงบทบาทและหน้าที่ในการบริหาร (Management Functions) 2) แสวงหาทรัพยากรที่ใช้ในการบริหาร (Management Resources) สำหรับทรัพยากรการบริหารหรือปัจจัยนำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ คน แรงงาน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ ที่ดินสิ่งก่อสร้าง ปัจจัยด้าน

ความคิดการมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและมีความเป็นมืออาชีพในการบริหาร ปัจจัยการสร้าง
 แนวปฏิบัติตามวัฒนธรรมองค์การ และการมีคุณลักษณะชีวสังคมที่ดีด้วยคุณลักษณะ
 ในเชิงวิชาการมีความรู้ และความคิดเชิงสร้างสรรค์ใฝ่เรียนรู้ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และมี
 พฤติกรรมยอมรับการเปลี่ยนแปลง (สุดาพร ทองสวัสดิ์, 2556, หน้า 342 – 343) ดังนั้น
 ผู้บริหารควรสร้างความพร้อมด้านปัจจัยต่าง ๆ ทั้งวัสดุอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก
 อย่างเพียงพอ มีอาคารสถานที่ที่เหมาะสม มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีการพัฒนา
 คุณภาพบุคลากร จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีผลการเรียนดีเพื่อพัฒนานักเรียนให้มี
 ความรู้เท่าทันเหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมตามสถานการณ์ปัจจุบัน
 ตลอดจนหลักสูตรที่มีความทันสมัยตรงกับบริบทชุมชน สังคมที่ต้องการเพื่อพัฒนา
 คุณภาพการศึกษาให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นโดยอาศัยความร่วมมือกับ
 ครูผู้สอน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา เพราะการพัฒนาหลักสูตรและการ
 จัดการเรียนการสอนเป็นพื้นฐานสำคัญในการบริหารการศึกษาให้โรงเรียนมีประสิทธิภาพ
 (ยุวดี ประทุม, 2559, หน้า 167) อีกทั้งแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูด้านความต้องการ
 ความก้าวหน้า ปฏิบัติงานที่ตรงกับความรู้ความสามารถเนื่องจากการได้รับโอกาสจาก
 ผู้บริหาร ทำให้ได้งานที่มีคุณภาพสำเร็จตามเป้าหมาย เปิดโอกาสให้ครูได้ใช้ความรู้และ
 ต่อยอดทักษะวิชาการด้วยการสนับสนุนการอบรมอยู่เสมอจะทำให้งานประสบความสำเร็จ
 ครูได้แสดงความสามารถทำให้ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนตามความสามารถและ
 ความเหมาะสมซึ่งสิ่งเหล่านี้ในภาพรวมส่งผลให้เกิดการจูงใจของครูที่จะปฏิบัติงานเป็น
 อย่างมาก (วันวิสาข์ หอมขจร, 2561, หน้า 94) ปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของ
 สถานศึกษาซึ่งพบปัจจัยหลายประการ เช่น ปัจจัยในด้านการบริหารงาน ปัจจัยด้าน
 สภาพแวดล้อม ปัจจัยด้านครู ปัจจัยด้านผู้บริหาร และปัจจัยด้านสถานศึกษาที่แสดงถึง
 บรรยากาศทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา (David and Peter, 1988, pp. 24 – 29
 อ้างถึงใน วริศรา อรุณกิตติพร, 2561, หน้า 19)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)
 พ.ศ. 2545 เรื่อง สิทธิ และหน้าที่ทางการศึกษาในมาตรา 10 วรรคสอง กล่าวว่า การ
 จัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์สังคม
 การสื่อสารและการเรียนรู้หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถ
 พึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาสต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับ
 การศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ วรรคสาม กล่าวว่า การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง

ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงและจากพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 เรื่องสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 5 กล่าวว่า คนพิการมีสิทธิทางการศึกษาดังนี้ (1) ได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิตพร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา (2) เลือกบริการทางการศึกษาสถานศึกษาระบบและรูปแบบทางการศึกษาโดยคำนึงถึงความสามารถความสนใจความถนัดและความต้องการจำเป็นพิเศษ และ (3) ได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพ การศึกษารวมทั้งการจัดหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภทและบุคคล มาตรฐาน 8 วรรค 5 กล่าวว่าสถานศึกษาใดปฏิเสธไม่รับคนพิการเข้าศึกษาให้ถือเป็นกรณีเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามกฎหมายและในมาตรา 19 กล่าวว่ากำหนดให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีหน้าที่ดำเนินการจัดการศึกษาโดยเฉพาะการจัดการเรียนร่วม การนิเทศกำกับติดตามเพื่อให้คนพิการได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพตามที่กฎหมายกำหนดตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 เป็นต้นมา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีนโยบายให้สถานศึกษาในสังกัดจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในรูปแบบการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) และการบริหารจัดการทั้งระบบโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (SBM) โดยได้คัดเลือกโรงเรียนเข้าร่วมโครงการโรงเรียนแกนนำการจัดการเรียนร่วมครอบคลุมทุกอำเภอ ๆ ละไม่น้อยกว่า 2 แห่ง จนถึงปีการศึกษา 2555 มีโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมจำนวนทั้งสิ้น 4,026 แห่ง และมีโรงเรียนเครือข่ายที่มีเด็กพิการเรียนร่วมอีก จำนวน 17,448 แห่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มโอกาสให้เด็กพิการทุกคนได้เข้าเรียนและเรียนในโรงเรียนใกล้บ้าน และในปีงบประมาณ 2556 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีนโยบายสร้างความเข้มแข็งให้โรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมทุกแห่งโดยจัดให้เด็กพิการทุกคนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ในรูปแบบโรงเรียนต้นแบบการเรียนรวม (Inclusiveschools) จำนวน 449 แห่ง ในปีงบประมาณ 2557 ได้ขยายเพิ่มโรงเรียนต้นแบบการเรียนรวมเพิ่มขึ้นอีกจำนวน 783 แห่ง รวมทั้งสิ้น 1,228 แห่ง ซึ่งกระจายอยู่ในทุกอำเภอทุกสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ประกาศให้ “ปี 2559

เป็นปีแห่งความร่วมมือด้านการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ” เป็นการแสดงเจตนารมณ์ให้ผู้เรียนทุกคนได้รับสิทธิและโอกาสในการศึกษาอย่างเสมอภาคกัน โดยมีการจัดการที่เหมาะสมในโรงเรียนและห้องเรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ที่ยึดหลักปรัชญาของการอยู่รวมกัน (Inclusion) เน้นให้มีการนำบริการสนับสนุนต่าง ๆ มาจัดกระบวนการเรียนการสอนสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยกำหนดทางเลือกให้หลาย ๆ ทาง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรวมกันได้โดยไม่แบ่งแยกและไม่เลือกปฏิบัติ ทั้งนี้ได้มีการทบทวนถึงภารกิจที่จำเป็นสำหรับสถานศึกษาทั่วไปต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย ทั้งการจัดให้เด็กพิการทุกคนที่อยู่ในเขตบริการได้เข้าเรียนในโรงเรียนและการพัฒนาให้โรงเรียนมีคุณภาพรองรับการให้บริการด้านการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการได้อย่างมีประสิทธิภาพคุณภาพของการจัดการศึกษาเรียนรวมจึงเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญอย่างหนึ่งของคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

ด้วยกระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์ การพัฒนาเด็กตั้งแต่ช่วงการตั้งครรภ์จนถึงปฐมวัย การพัฒนาช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น การพัฒนาและยกระดับศักยภาพวัยแรงงานรวมถึงการส่งเสริมศักยภาพผู้สูงอายุ ประเด็นการพัฒนาการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 และพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลายและประเด็นอื่นที่เกี่ยวข้องของอัตรากำลังตามความในมาตรา 8 และมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจึงประกาศนโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 – 2565 โดยเฉพาะนโยบายระยะเร่งด่วนด้านการจัดการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ คือ ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้ผู้ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ สามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกับผู้อื่นในสังคมสามารถช่วยเหลือตนเองและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2564, หน้า 3) อีกทั้งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีนโยบายการขับเคลื่อนการจัดการศึกษาเรียนรวม ปีการศึกษา 2565 ได้แก่ นโยบายข้อที่ 1) ปรับลดจำนวนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีแนวทางปฏิบัติพัฒนาและจัดหาเครื่องมือการคัดกรองความสามารถในการอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณที่มีคุณภาพ

และประสิทธิภาพ 2) พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาในการใช้เครื่องมือการคัดกรองอย่างถูกต้อง 3) จัดทำแนวทางการช่วยเหลือวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงต่อการเรียนรู้ในการอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณโดยเริ่มตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นโยบายข้อที่ 2 บูรณาการขับเคลื่อนการจัดการศึกษาเรียนรวม ได้แก่ 1) สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 2) กำหนดบทบาทหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาเรียนรวม 3) มีระบบการนิเทศกำกับติดตามอย่างต่อเนื่อง และนโยบายข้อที่ 3 พัฒนาสถานศึกษาให้เป็นสถานศึกษาคุณภาพด้านการจัดการศึกษาเรียนรวม ได้แก่ 1) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร่วมกับศูนย์การศึกษาพิเศษ คัดเลือกสถานศึกษาที่มีความพร้อมด้านบุคลากร ด้านสถานที่ ด้านสภาพแวดล้อม 2) กำหนดแนวทางการดำเนินงานสถานศึกษาคุณภาพด้านการจัดการศึกษาเรียนรวม 3) สร้างนวัตกรรมขับเคลื่อนด้านการบริหารจัดการเรียนรวมที่มีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2565) อีกทั้งนโยบายและจุดเน้นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานประจำปีงบประมาณ 2566 นโยบายด้านโอกาสและการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ด้านการส่งเสริมเด็กพิการและผู้ด้อยโอกาสให้ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและจัดหาทางเลือกในการเข้าถึงการเรียนรู้ การฝึกอาชีพเพื่อให้มีทักษะการดำเนินชีวิตสามารถพึ่งตนเองได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2565, หน้า 2)

การจัดการศึกษาเรียนรวม (Inclusive Education) เป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งให้เด็กพิการและเด็กปกติได้เรียนรวมกันโดยมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนได้ตามสภาพความพิการและความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน การจัดการศึกษาเรียนรวมส่งผลดีหลายประการ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อนที่แตกต่าง เข้าถึงหลักสูตรทั่วไปได้ง่ายมีความก้าวหน้าทางวิชาการทั้งเด็กปกติและเด็กพิการ การจัดการศึกษาเรียนรวมที่ประสบความสำเร็จมีประโยชน์ต่อนักเรียนทุกคนโดยเฉพาะเด็กพิการในระยะสั้นและระยะยาว โดยในระยะสั้นเด็กพิการได้เรียนรวมกันกับกลุ่มเพื่อนนักเรียนปกติ ผลการวิจัยอย่างกว้างขวางยืนยันว่าผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในโรงเรียนเรียนรวมได้เช่นเดียวกับหรือดีกว่าผู้เรียนที่เรียนในโรงเรียนเฉพาะความพิการ แต่ได้รับโอกาสที่จะสนุกกับการมีปฏิสัมพันธ์ทาง

สังคมกับกลุ่มเพื่อน ซึ่งถ้าเรียนในโรงเรียนเฉพาะความพิการจะขาดโอกาสนี้ ส่วนประโยชน์ระยะยาว คือ สังคมต้องการให้เด็กทุกคนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพสามารถดำรงชีวิตทำงานและสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อนในชุมชนของเขาอย่างมีความสุข ถ้าเขาขาดโอกาสที่จะเรียนรู้และเติบโตกับเพื่อนปกติที่มีความหลากหลายตลอดชีวิตของเขา บุคคลที่มีความต้องการพิเศษจะไม่มีทางบรรลุเป้าหมายนี้ เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต

(ราชบัณฑิตยสถาน, 2555) การจัดการศึกษาเรียนรวมให้ความสำคัญในเรื่องการจัดการศึกษาให้เด็กทุก ๆ คน โดยไม่มีการแบ่งแยกกว่าเด็กคนใดเป็นเด็กปกติหรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เด็กทุกคนเรียนรวมเต็มเวลาในห้องเรียนตลอดจนรับบริการเสริมที่เหมาะสมและจำเป็น สามารถใช้ชีวิตร่วมกันกับเด็กปกติในครอบครัวชุมชนและสังคม ดังนั้นการจัดการศึกษาให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนรวมกับเด็กปกติโดยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ความบกพร่องทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ตามรูปแบบของการเรียน โดยได้รับความช่วยเหลือตามความจำเป็นพิเศษเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้มีโอกาสได้เรียนรู้ตามความสามารถและตามศักยภาพของตนเองสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข (สุชาติดา บุบผา, 2557, หน้า 13)

จากรายงานระบบบริหารจัดการข้อมูลโรงเรียนเรียนรวมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ปีการศึกษา 2565 มีโรงเรียนจัดการเรียนรวมที่มีนักเรียนพิการเข้ามาเรียนรวมกับนักเรียนปกติ จำนวน 546 โรงเรียน โดยนักเรียนเรียนรวมในโรงเรียนแยกตามประเภทความพิการ ได้แก่ บกพร่องทางการเห็น จำนวน 32 คน บกพร่องทางการได้ยิน จำนวน 24 คน บกพร่องทางสติปัญญา จำนวน 360 คน บกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ จำนวน 147 คน บกพร่องทางการเรียนรู้ จำนวน 9,966 คน บกพร่องทางการพูดและภาษา จำนวน 66 คน บกพร่องทางพฤติกรรมหรืออารมณ์ จำนวน 69 คน ออทิสติก จำนวน 122 คน และความพิการซ้อน จำนวน 177 คน (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2565, หน้า 4)

จากปัญหาการจัดการศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้จัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร เพื่อให้เกิดการพัฒนาการบริหารจัดการสถานศึกษาในการดำเนินงานการจัดการที่ดีในการพัฒนาจัดการเรียนรวม ทั้งนี้เพื่อ

ส่งเสริมให้เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้รับการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ตามศักยภาพที่แท้จริงต่อไป

คำถามของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน อยู่ในระดับใด
2. ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน อยู่ในระดับใด
3. ปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและขนาดของโรงเรียนต่างกัน แตกต่างหรือไม่อย่างไร
4. ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน ที่ต่างกัน แตกต่างหรือไม่อย่างไร
5. ปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร
6. ปัจจัยทางการบริหาร ด้านใดบ้างที่มีอำนาจพยากรณ์ต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน
7. แนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนครเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน
3. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน
4. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน
6. เพื่อศึกษาอำนาจพยากรณ์ปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน
7. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและ ครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก
3. ปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน แตกต่างกัน
4. ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและ ครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน แตกต่างกัน
5. ปัจจัยทางการบริหารและประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันทางบวก
6. ปัจจัยทางการบริหารอย่างน้อยหนึ่งด้าน มีอำนาจพยากรณ์ต่อ ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการ เรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1. ได้สารสนเทศสำหรับผู้บริหารของโรงเรียนจัดการเรียนรวม สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ในการนำไปประกอบการ พัฒนาประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ผลการวิจัยเป็นสารสนเทศพื้นฐานสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร เพื่อประกอบการพิจารณาให้การสนับสนุนส่งเสริมปัจจัย ในการพัฒนาประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน ให้ดีขึ้นต่อไป

3. ผลการวิจัยเป็นแนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการ จัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัด สกลนคร กำหนดขอบเขตเนื้อหาสาระดังนี้

1.1 ปัจจัยทางการบริหาร ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์เอกสารทาง วิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางการบริหารของ ทิพวรรณ สำเภาแก้ว (2560, หน้า 5); ญัฐศักดิ์ ศิริสมบุญเวช (2561, หน้า 7); วริศรา อรุณกิตติพร (2561, หน้า 6); ทวีชัย เกียรติสกุลศรี และชัชจรีญา ใบลี (2563, หน้า 5); พรสวรรค์ สุขพรหมและ รุจิราพรรณ คงช่วย (2563, หน้า 191 – 192); อรอุมา ไมยวงศ์ (2564, หน้า 8 – 9); Likert, (1967); รูล (Ruhl, 1986); คีใจ (Kijai, 1987); Sergiovanni (1989); กูดฮาร์ด (Goodhart, 2010); บาลเยอร์ (Balyer, 2012) ได้ปัจจัยทางการบริหาร จำนวน 5 ด้าน ดังนี้

1.1.1 ด้านภาวะผู้นำ

1.1.2 ด้านการจูงใจ

1.1.3 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

1.1.4 ด้านการพัฒนาบุคลากร

1.1.5 ด้านบรรยากาศขององค์การ

1.2 ประสิทธิผลการบริหารจัดการเรียนรวมในโรงเรียน ผู้วิจัยได้ทำ การสังเคราะห์เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรวมของ สุทธิ สุวรรณจันทร์ (2559); อรทัย แสนชัย (2559); พัทธนันท์ วงษ์วิชัยวัฒน์, บุญล้อม

ด้วงวิเศษ, วรพรรณ ขาวประทุม และกัลยารัตน์ มาลาศรี (2560); นิลักษณ์ การสอน (2561); ชูตินันท์ เทือกสุบรรณ, นัญจรี เจริญสุข, และโสภณ เพ็ชรพวง (2562); ภาวิณี เหมียโก (2563); Great Teaching Inspired Learning–A Blueprint For Action. (2001, pp. 2 – 10); Bright (1986); อ้างถึงใน สุมาลี ศรีผิง (2560); บราวน์ (Brown, 2007, อ้างถึงใน ญาณวรุฒม์ ตีระพัฒน์ (2564) ที่ได้กำหนดไว้ 5 ด้าน ดังนี้

- 1.2.1 ด้านการจัดการเรียนการสอน
- 1.2.2 ด้านการบริหารจัดการ
- 1.2.3 ด้านการประสานความร่วมมือ
- 1.2.4 ด้านการจัดสภาพแวดล้อม
- 1.2.5 ด้านคุณภาพผู้เรียน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ปีการศึกษา 2565 จำนวน 5,969 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 538 คน และครูผู้สอน จำนวน 5,431 คน จากทั้งหมด 612 โรงเรียน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ปีการศึกษา 2565 การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตาราง Krejcie and Morgan (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 398 คน ผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 109 คน และครูผู้สอน จำนวน 289 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดเป็นตัวแปรอิสระและตัวแปรตามดังนี้

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- 3.1.1 สถานภาพการดำรงตำแหน่ง
 - 3.1.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา
 - 3.1.1.2 ครูผู้สอน

3.1.2 ขนาดโรงเรียน

3.1.2.1 โรงเรียนขนาดเล็ก (มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่
120 คน ลงมา)

3.1.2.2 โรงเรียนขนาดกลาง (มีจำนวนนักเรียนระหว่าง
121 – 300 คน)

3.1.2.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ (มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่
301 คนขึ้นไป)

3.2 ตัวแปรตาม คือ

3.2.1 ปัจจัยทางการบริหาร ได้แก่

3.2.1.1 ด้านภาวะผู้นำการ

3.2.1.2 ด้านการจูงใจ

3.2.1.3 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

3.2.1.4 ด้านการพัฒนาบุคลากร

3.2.1.5 ด้านบรรยากาศขององค์กร

3.2.2 ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรวม ได้แก่

3.2.2.1 ด้านการจัดการเรียนการสอน

3.2.2.2 ด้านการบริหารจัดการ

3.2.2.3 ด้านการประสานความร่วมมือ

3.2.2.4 ด้านการจัดสภาพแวดล้อม

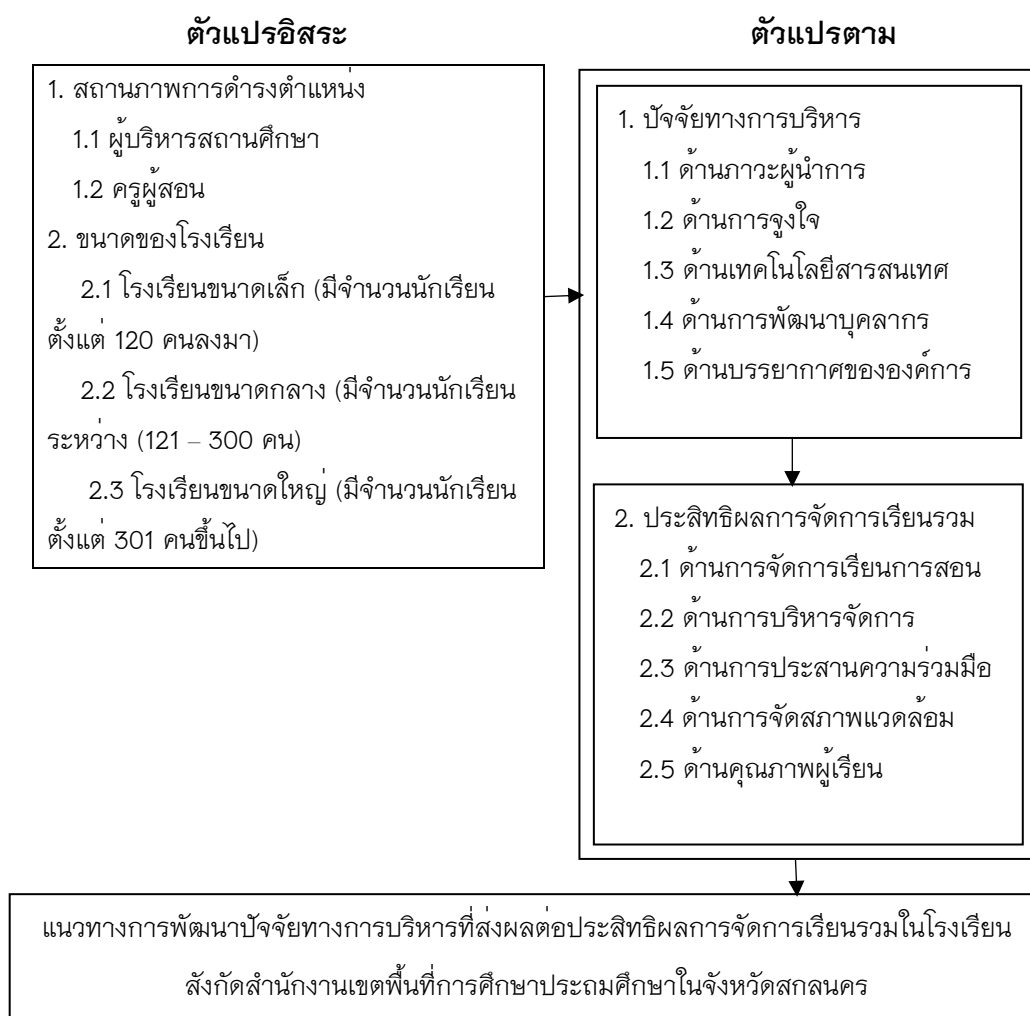
3.2.2.5 ด้านคุณภาพผู้เรียน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารโดยใช้แนวคิดของ นิษฐ์อติกานต์ ดาราพันธ์ (2560, หน้า 14 – 16); ประภาส จิตรรักศิลป์ (2561, หน้า 30 – 31); วิภาสสินี หัตถกรรจ์ (2561, หน้า 23); ปราณีย์ รัตนธีระชัยกุล (2563, หน้า 36); แก้วกาญจน์ กิมานุวัฒน์ (2564, หน้า 24); จักรพงษ์ วงศ์สุวรรณ (2564, หน้า 32); ลีดาภา จันปุม (2564, หน้า 34); ณัฐดนัย วงษาเนา (2564, หน้า 24 – 25); Campbell (1998, p. 29 อ้างถึงใน ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์, 2557, หน้า 22); Likert (2009, p. 12)

สามารถสังเคราะห์ปัจจัยการบริหารออกมาได้ทั้งหมด 5 ด้าน คือ 1) ภาวะผู้นำ 2) การจูงใจ 3) เทคโนโลยีสารสนเทศ 4) การพัฒนาบุคลากร และ 5) บรรยากาศขององค์การ

ประสิทธิผลการจัดการศึกษาเรียนรวม โดยใช้แนวคิดของ สุชาติดา บุปผา (2557, หน้า 195); พัทธนันท์ วงษ์วิษุฒม์ (2559, หน้า 18); สุทธิ สุวรรณจันทร์ (2559, หน้า 8); อรทัย แสนชัย (2559, หน้า 251 – 260); สุมาลี ศรีผิง (2560, บทคัดย่อ); จิราภา ทิศวงศ์ (2561, หน้า 113 – 123); นิลักษณ์ การสอน (2561, หน้า 6 – 7); ภาวิณี เทมียโก (2563, หน้า 6); เตือนจิต มูลอินทร์ (2563, หน้า 85 – 99); ญาณวรุตม์ ตีระพัฒน์ (2564, หน้า 146 – 160) สามารถสังเคราะห์ประสิทธิผลการจัดการศึกษาเรียนรวมออกมาได้ทั้งหมด 5 ด้าน คือ 1) การจัดการเรียนการสอน 2) การบริหารจัดการ 3) การประสานความร่วมมือ 4) การจัดสภาพแวดล้อม และ 5) คุณภาพผู้เรียน

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นियามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะ ไว้ดังนี้

1. ปัจจัยทางการบริหาร หมายถึง เป็นกระบวนการทำงานร่วมกันของบุคคลในองค์กรอย่างมีระเบียบแบบแผน มีแนวปฏิบัติในการดำเนินงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กรที่ตั้งไว้ โดยอาศัยการระดมทรัพยากร ได้แก่ ด้านความรู้ความสามารถของคนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ในองค์กร เพื่อให้การดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อองค์กร

1.1 ด้านภาวะผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนที่แสดงถึงลักษณะของผู้บริหารโรงเรียนที่มีวิสัยทัศน์ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความรู้ความสามารถ มุ่งมั่นทุ่มเทต่อการทำงานมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถปรับตัวให้กับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี มีทักษะในการจูงใจครูและบุคลากรในโรงเรียนให้ปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ ใช้หลักเหตุผลในการปฏิบัติงาน มีการกระจายอำนาจให้บุคลากรมีการตัดสินใจ และปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในด้านการปฏิบัติตนและปฏิบัติงานรวมทั้งมีการนิเทศติดตามอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้บรรลุความต้องการของส่วนรวมและประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

1.2 ด้านการจูงใจ หมายถึง กระบวนการที่บุคลากรได้รับการกระตุ้นจากผู้บริหารโรงเรียนโดยการโน้มน้าวให้คล้อยตามไปในทิศทางเดียวกันด้วยความเต็มอกเต็มใจเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การให้คำชมเชย การให้รางวัล การสนับสนุนความก้าวหน้าให้โอกาสในการพัฒนาตนเองของบุคลากรในโรงเรียน การมอบหมายงานให้รับผิดชอบที่ตรงกับความรู้ ความสามารถของบุคลากร เปิดโอกาสให้ครูแสดงความคิดเห็นในการแก้ปัญหาาร่วมกัน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการเสริมสร้างการจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร เพื่อให้ผลงานที่ออกมาประสบความสำเร็จตามที่ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้

1.3 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การนำเทคนิค วิธีการ และเทคโนโลยีทุกรูปแบบ มาประยุกต์ใช้ในการจัดเก็บ ประมวลผลและถ่ายโอนข้อมูลระบบสื่อสารโทรคมนาคม และอุปกรณ์สนับสนุนการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ทันสมัย มีคุณภาพ และเพียงพอพร้อมใช้งาน มีการวางแผนจัดการและใช้งานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพการมอบหมายความรับผิดชอบในการบำรุงรักษา รวมทั้งพัฒนาบุคลากรให้เรียนรู้ทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

1.4 ด้านการพัฒนาบุคลากร หมายถึง กระบวนการพัฒนาผู้บริหาร โรงเรียน และบุคลากรที่ทำงานในโรงเรียนให้มีความรู้ ความสามารถ โดยตลอดเวลาในการปฏิบัติงานได้มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอผู้บริหารโรงเรียน และบุคลากรในโรงเรียน มีนโยบาย มาตรฐาน และจุดมุ่งหมายในการพัฒนาที่ชัดเจน มีการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน มีการค้นหาวิธีการ และเครื่องมือต่าง ๆ ที่จะสร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้มากที่สุด เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

1.5 ด้านบรรยากาศขององค์การ หมายถึง ลักษณะสภาพโดยรวมขององค์การในการทำงานที่บุคลากร มีความร่วมมือร่วมใจในการทำงาน มีความเอื้ออาทรต่อกัน ให้ความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ยอมรับฟังความคิดเห็นมีการปฏิสัมพันธ์กันอย่างจริงจัง มีความสามัคคี มีความพร้อมเพรียงและมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรวม หมายถึง ความสำเร็จการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร มีองค์ประกอบ 5 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้รับการคัดกรองตามประเภทความพิการ มีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลสอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้และความต้องการของผู้เรียนโดยครูมีส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหาสาระ กิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดเป็นรายบุคคล มีการขอรับบริการ และขอยืมสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา สำหรับคนพิการตามกฎหมายกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้คนพิการมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา พ.ศ. 2550 ไว้ในตรงตามความต้องการของผู้เรียน มีความเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพความต้องการจำเป็นพิเศษ นอกจากนี้ครูจัดกิจกรรมในการเรียนรู้ให้หลากหลาย เช่น การใช้สื่อการสอน การจัดกิจกรรมระหว่างสอน การทดสอบเป็นต้น รวมทั้งความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในการให้ความช่วยเหลือแนะแนวแก่ผู้เรียนในด้านต่าง ๆ การให้กำลังใจ ให้ความรักและความเอาใจใส่ด้วย รวมทั้งการจัดให้เพื่อนในห้องเรียนเรียนรู้ในการแบ่งปันช่วยเหลือเพื่อนที่มีความต้องการพิเศษ

2.2 ด้านการบริหารจัดการ หมายถึง การกำหนดนโยบายและแนวทางการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน มีการบริหารจัดการในด้านข้อมูลสารสนเทศ บุคคลงบประมาณ สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาแก่นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาด้านการศึกษาพิเศษ ตลอดจนการนิเทศ ติดตาม และการประเมินผลการจัดการเรียนรวม

2.3 การประสานความร่วมมือ หมายถึง การจัดให้มีระบบการติดต่อสื่อสารที่ดี ทั้งการสื่อสารระหว่างคนภายใน องค์กรและคนนอกองค์กร จัดให้มีระบบความร่วมมือที่ดี กระตุ้นให้สมาชิกในองค์กรมีความเต็มใจที่จะร่วมมือในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีน้ำใจ ไม่วางเฉย มีระบบการประสานงานที่ดี ทั้งการประสานงานจากผู้บังคับบัญชา บุคลากรในองค์กรหรือระดับเดียวกัน

2.4 การจัดสภาพแวดล้อม หมายถึง การจัดองค์ประกอบองค์การดำเนินงานการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ให้เหมาะสมกับการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนทุกคน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และพัฒนาในทุก ๆ ด้าน

2.5 คุณภาพผู้เรียน หมายถึง นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ได้รับการพัฒนาศักยภาพตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือตนเองและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในโรงเรียนได้รู้และมีวิธีป้องกันตนเองจากการล่อลวง ชมเหง รังแกหรือตามสภาพความต้องการจำเป็นพิเศษ ได้รับการจัดเข้าชั้นเรียนอย่างเหมาะสมกับสภาพความต้องการจำเป็นพิเศษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีความพร้อมในการศึกษาต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้นหรือมีวุฒิภาวะทางอาชีพเหมาะสมกับศักยภาพความต้องการจำเป็นพิเศษ มีความประพฤติด้านคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนดและรักษาอารมณและสุขภาพจิตให้ดีอยู่เสมอ

3. โรงเรียนจัดการเรียนรวม หมายถึง สถานศึกษาหรือโรงเรียนซึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกจนคร เขต 1 เขต 2 และเขต 3 ที่จัดการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเข้าเรียนในชั้นเรียนปกติ

4. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง หมายถึง การดำรงตำแหน่งของบุคคลที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู ให้ได้รับราชการใน

ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ที่กำหนดตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ได้แก่

4.1 ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือผู้รักษาการแทนตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ปีการศึกษา 2565

4.2 ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการครูที่ดำรงตำแหน่งครูผู้ช่วย หรือตำแหน่งครู ปฏิบัติหน้าที่สอนหรือจัดกระบวนการเรียนการสอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร เขต 1 เขต 2 และเขต 3

5. ขนาดของโรงเรียน หมายถึง ลักษณะของโรงเรียนโดยจำแนกตามจำนวนนักเรียนโดยโรงเรียนที่สังกัดในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร จำแนกเป็น 3 ขนาด ดังนี้

5.1 โรงเรียนขนาดเล็ก (มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 120 คนลงมา)

5.2 โรงเรียนขนาดกลาง (มีจำนวนนักเรียนระหว่าง (121 – 300 คน)

5.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ (มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 301 คนขึ้นไป)

6. แนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน หมายถึง รูปแบบ เทคนิค วิธีการหรือกิจกรรมที่เหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร โดยนำผลการวิจัยที่พบ ปัจจัยการบริหารด้านที่มีค่าอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม ผู้วิจัยจะนำด้านดังกล่าว ไปร่างเป็นแบบสัมภาษณ์แนวทางในการพัฒนา และนำไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญนำเสนอวิธีหรือแนวทางพัฒนาในด้านนั้น ๆ ให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัย เรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้นำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องต่าง ๆ ตามลำดับ ดังนี้

1. ปัจจัยทางการบริหาร
 - 1.1 ความหมาย แนวคิดของการบริหาร
 - 1.2 ความหมายของปัจจัยทางการบริหาร
 - 1.3 องค์ประกอบของปัจจัยทางการบริหาร
2. ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม
 - 2.1 ความหมายของประสิทธิผล
 - 2.2 ความหมายของการจัดการเรียนรวม
 - 2.3 ความสำคัญของการจัดการเรียนรวม
 - 2.4 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรวม
3. บริบทสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ปัจจัยทางการบริหาร

1. ความหมาย แนวคิดของการบริหาร

ในการบริหารงานในองค์กรหรือหน่วยงานใด ๆ ให้ประสบความสำเร็จและเกิดประสิทธิผลได้นั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารต้องมีความรู้ความเข้าใจในความหมาย และทฤษฎีการบริหาร ซึ่งมีผู้ให้ความหมายแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารไว้อย่างน่าสนใจ ดังนี้

ไชยา ภาวะบุตร (2555, หน้า 46) ได้ให้ความหมายของการบริหารว่าเป็นการที่บุคคลหรือกลุ่มของบุคคลากรร่วมกันดำเนินกิจกรรมให้สำเร็จตามเป้าหมายที่องค์การกำหนดไว้

งามทิพย์ มั่นทองขาว (2559, หน้า 11) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหาร หมายถึง การดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์โดยการใช้กระบวนการอย่างมีระเบียบโดยอาศัยทรัพยากรทางการบริหาร คือ คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ และการจัดการ ดังนั้น การบริหาร จึงเป็นกระบวนการที่ผู้บริหารจำเป็นต้องใช้ทั้ง “ศาสตร์” และ “ศิลป์” ในการชักจูงให้คนหันมาช่วยเหลืองานขององค์การ เพื่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกันในการทำงานให้ได้รับผลสำเร็จตามจุดหมายที่วางไว้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์โดยที่ผู้บริหารต้องทำหน้าที่เป็นทั้งหัวหน้า ผู้นำ ผู้ประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพโดยอาศัยกระบวนการ 7 ประการ คือ การวางแผน การจัดองค์การ การจัดการด้านบุคคล การอำนวยการ การประสานงาน การรายงาน และการจัดการงบประมาณ

ดิเรก ภาโสสม (2561, หน้า 14) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหาร หมายถึง การใช้ความรู้ความสามารถและทักษะความชำนาญการ เพื่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจในการทำงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ขององค์การ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลให้เกิดความสำเร็จต่อองค์การ

ธีรพงศ์ อุปทุม (2561, หน้า 20) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหาร หมายถึง การดำเนินงานขององค์การให้บรรลุวัตถุประสงค์โดยอาศัยผู้นำองค์การที่สามารถจัดการกระบวนการบริหารที่ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การนำ และการควบคุม โดยอาศัยทรัพยากรการบริหาร ได้แก่ บุคลากร เงิน วัสดุ อุปกรณ์และวิธีการจัดการที่เหมาะสมที่จะทำให้การดำเนินงานของหน่วยงานหรือองค์การต่าง ๆ มีความสำเร็จลุล่วงอย่างมีประสิทธิภาพ

ประภาส จิตรรักศิลป์ (2561, หน้า 18) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหาร หมายถึง การดำเนินการหรือกิจกรรม กระบวนการทำงานระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป โดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกันและใช้ปัจจัยทางการบริหารเพื่อบรรลุประสิทธิผลขององค์อย่างมีประสิทธิภาพ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การบริหาร หมายถึง เป็น กระบวนการทำงานร่วมกันของบุคคลในองค์กร อย่างมีระเบียบแบบแผน มีแนวปฏิบัติในการดำเนินงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กรที่ตั้งไว้ โดยอาศัยการระดมทรัพยากร ได้แก่ ด้านความรู้ความสามารถของคน งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ในองค์กร เพื่อให้การดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อองค์กร

2. ความหมายของปัจจัยทางการบริหาร

มีนักบริหารและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการบริหารโรงเรียนไว้ ดังนี้

นิษฐอุตติกานต์ ดาราพันธ์ (2560, หน้า 20) ได้กล่าวว่า ปัจจัยทางการบริหาร เป็นองค์ประกอบต่าง ๆ หรือทรัพยากรที่นำมาใช้ในการบริหาร เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่นและบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด ประกอบด้วย คน (Man) เงิน (Money) วัสดุสิ่งของ (Material) และความรู้ด้านการจัดการ (Management) รวมถึง เทคนิค วิธีการ ค่านิยม รูปแบบการทำงาน สิ่งแวดล้อมและสิ่งต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน

ประภาส จิตรรักศิลป์ (2561, หน้า 27) ได้กล่าวว่า ปัจจัยทางการบริหาร หมายถึง ตัวแปรการดำเนินงานทางการบริหารที่มีอิทธิพลทำให้เกิดความมีประสิทธิภาพของโรงเรียน

วิภาสสินี หัตถกรรจ์ (2561, หน้า 18) ปัจจัยทางการบริหาร หมายถึง ทรัพยากร ปัจจัย หรือองค์ประกอบต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้บริหารงานแล้วบรรลุตามวัตถุประสงค์ตามวิสัยทัศน์ เป้าหมายที่วางไว้เพื่อให้เกิดความสำเร็จขององค์กรและทำให้องค์กรเกิดประสิทธิผล

ปราณี รัตนธีระชัยกุล (2563, หน้า 34) ได้กล่าวว่า ปัจจัยทางการบริหาร หมายถึง องค์ประกอบทางการบริหารที่ทำให้เกิดปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จ เกิดประสิทธิผลต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน โดยผู้บริหารต้องมีภาวะความเป็นผู้นำในการจัดโครงสร้างองค์การ ให้เหมาะสมกับศักยภาพของบุคลากร มีการนำ

เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในสถานศึกษา สร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมขององค์กรให้มีมาตรฐาน มีการติดต่อสื่อสารและการจูงใจ จัดสรรงบประมาณในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดประสิทธิผล บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

แก้วกาญจน์ กิมานุวัฒน์ (2564, หน้า 20) ได้กล่าวว่า ปัจจัยการบริหาร หมายถึง องค์ประกอบทางการบริหารที่ทำให้เกิดควมมีประสิทธิผลต่อการจัดการศึกษา ของโรงเรียน

จักรพงษ์ วงศ์สุวรรณ (2564, หน้า 12) ได้นิยามว่า ปัจจัยการบริหาร โรงเรียน หมายถึง องค์ประกอบต่าง ๆ การจัดการรวมถึงเทคนิค วิธีการ ค่านิยม รูปแบบ การทำงานให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่นบรรลุวัตถุประสงค์ ทำให้การบริหารงานในโรงเรียนมีคุณภาพและส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนอย่างสูงสุด

ฐิตาภา จันทน์ (2564, หน้า 14) ได้นิยามว่า ปัจจัยการบริหารโรงเรียน หมายถึง องค์ประกอบหรือสิ่งต่าง ๆ โดยรวมที่นำมาใช้ในการบริหารโรงเรียนให้มีประสิทธิผล ซึ่งเป็นสิ่งที่ใช้ประกอบกันในการบริหารโรงเรียนทั้งการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานงบประมาณ และการบริหารงานทั่วไป

อรอุมา ไมยวงศ์ (2564, หน้า 25) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยการบริหาร หมายถึง องค์ประกอบที่สำคัญของผู้บริหารโรงเรียนและบุคลากรที่นำไปสู่การปฏิบัติงาน ได้อย่างเป็นระบบให้บรรลุเป้าหมายและประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนด อย่างมีประสิทธิภาพ

จากความหมายของปัจจัยทางการบริหารข้างต้น สรุปได้ว่า ปัจจัยทางการบริหาร หมายถึง องค์ประกอบทางการบริหารต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการบริหารจัดการในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดควมมีประสิทธิผลต่อการจัดการศึกษา ทั้งการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานงบประมาณ และการบริหารงานทั่วไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

3. องค์ประกอบของปัจจัยทางการบริหาร

มีนักบริหารและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของปัจจัยทางการบริหารไว้ ดังนี้

นิษฐอุตติกานต์ ดาราพันธ์ (2560, หน้า 14 – 16) ได้ศึกษาปัจจัยทางการบริหาร และองค์การแห่งการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร พบว่ามี 10 ปัจจัย คือ 1) บรรยากาศของ

องค์การ 2) วัฒนธรรมองค์การ 3) การจูงใจ 4) โครงสร้างองค์การ 5) ภาวะผู้นำ
6) การพัฒนาบุคลากร และ 7) เทคโนโลยีสารสนเทศ

ประภาส จิตรรักศิลป์ (2561, หน้า 30 - 31) ได้ศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนตามทัศนะของบุคลากรในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ซึ่งประกอบด้วย 8 ด้าน 1) บรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ 2) โครงสร้างองค์การ 3) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ 4) การติดต่อสื่อสาร 5) การจูงใจ 6) ภาวะผู้นำ 7) การบริหารแบบมีส่วนร่วม 8) การพัฒนาทีมงาน

วิภาสิณี หักกรรจ (2561, หน้า 23) ได้ศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนดีประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร พบว่ามีทั้งหมด 6 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ 2) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม 3) ปัจจัยด้านภาคีเครือข่าย 4) ปัจจัยด้านการจูงใจ 5) ปัจจัยด้านการพัฒนาบุคลากรและ 6) ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ

ปราณี รัตนธีระชัยกุล (2563, หน้า 36) ได้ศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 พบว่ามีปัจจัยทางการบริหาร 8 ด้าน คือ 1) ภาวะผู้นำ 2) การพัฒนาบุคลากร 3) การจูงใจ 4) การติดต่อสื่อสาร 5) บรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ 6) โครงสร้างองค์การ 7) เทคโนโลยีสารสนเทศ 8) งบประมาณ

แก้วกาญจน์ กิมานุวัฒน์ (2564, หน้า 24) ได้ศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ พบว่ามีปัจจัยการบริหารมีทั้งหมด 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ภาวะผู้นำ 2) งบประมาณ 3) การบริหารจัดการ 4) เทคโนโลยีสารสนเทศ 5) การพัฒนาบุคลากร

จักรพงษ์ วงศ์สุวรรณ (2564, หน้า 32) ได้ศึกษา ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี 1) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร 2) บรรยากาศและวัฒนธรรมของโรงเรียน 3) การบริหารทรัพยากรบุคคล 4) กระบวนการบริหารและการบริหารแบบมีส่วนร่วม 5) แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน 6) เทคโนโลยีทางการศึกษา

ฐิตาภา จันป๋ม (2564, หน้า 34) ได้ศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร พบว่ามีปัจจัยบริหาร 6 ด้าน คือ 1) ด้านผู้บริหาร 2) ด้านครูผู้สอน 3) ด้านงบประมาณ 4) ด้านชุมชน 5) ด้านอาคารสถานที่ และ 6) ด้านสื่อและเทคโนโลยี

ณัฐคนัย วงษาเนาว์ (2564, หน้า 24 – 25) ได้ศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม พบว่ามีปัจจัยทางการบริหาร 5 ด้าน คือ 1) ด้านภาวะผู้นำ 2) ด้านบุคลากรและการพัฒนาบุคลากร 3) ด้านงบประมาณและทรัพยากร 4) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 5) ด้านบรรยากาศ

Campbell (1998, p. 29 อ้างถึงใน ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์, 2557, หน้า 22) ได้กล่าวถึงปัจจัยการบริหารสถานศึกษาว่า ประกอบด้วย 1) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม 2) ปัจจัยด้านการบริหารงานวิชาการ 3) ปัจจัยด้านแรงจูงใจ 4) ปัจจัยด้านนโยบาย 5) ปัจจัยด้านกระบวนการพัฒนา 6) ปัจจัยด้านความพึงพอใจ 7) ปัจจัยด้านบุคลากร 8) ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน

Likert (2009, p. 12) ได้กล่าวถึง ปัจจัยการบริหารของผู้บริหารไว้ดังนี้ 1) ภาวะผู้นำ 2) แรงจูงใจ 3) การบริหารวิชาการ 4) การติดต่อสื่อสาร 5) โครงสร้างพื้นฐาน 6) การปฏิสัมพันธ์และการมีอิทธิพลต่อกัน 7) การตัดสินใจ 8) การกำหนดเป้าหมายหรือการสั่งการ 9) กระบวนการพัฒนา 10) การควบคุมงาน 11) สิ่งแวดล้อม 12) นโยบาย 13) บุคลากร 14) มาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้นดังกล่าว ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยทางการบริหารจากนักการศึกษาหลายท่าน รายละเอียดการสังเคราะห์ ดังตาราง 1

ตาราง 1 การสังเคราะห์ปัจจัยทางการบริหาร

ปัจจัยการบริหาร	นิษฐสูติกันต์ ดาราพันธ์ (2560)	ประภาส จิตรักศิลป์ (2561)	วิภาลณี หัตถกรรจ (2561)	ปราณี รัตนธีระชัยกุล (2563)	แก้วกาญจน์ กิมาพัฒน์ (2564)	จักรพงษ์ วงศ์สุวรรณ (2564)	สิทธาภา จันทุม (2564)	ณัฐนัย วงษาเนา (2564)	Campbell (1998)	Likert (2009)	ความถี่	ร้อยละ
1. บรรยากาศขององค์กร	✓	✓		✓		✓		✓			5	50.00
2. วัฒนธรรมองค์กร	✓	✓		✓		✓					4	40.00
3 การจูงใจ	✓	✓	✓	✓		✓			✓	✓	7	70.00
4. โครงสร้างองค์กร	✓	✓		✓							3	30.00
5. ภาวะผู้นำ	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓		✓	8	80.00
6. การพัฒนาบุคลากร	✓	✓	✓	✓	✓			✓			6	60.00
7. เทคโนโลยีสารสนเทศ	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓			7	70.00
8. การติดต่อสื่อสาร		✓	✓	✓						✓	4	40.00

ตาราง 1 (ต่อ)

	นิษฐสูติภานต์ ตาราพันธ์ (2560)	ประภาส จิตร์รักคิลป์ (2561)	วิภาลิตน์ ทัตกรรจ (2561)	ปราณี รัตนธีระชัยกุล (2563)	แกวภาญจน์ กิมาณัฐฒน์ (2564)	จักรพงษ์ วงศ์สุวรรณ (2564)	ฐิตาภา จันปุม (2564)	ณัฐดนัย วงษาเนา (2564)	Campbell (1998)	Likert (2009)	ปริมาณ	คะแนน
9. การบริหารแบบมีส่วนร่วม	✓					✓					2	20.00
10. การพัฒนาทีมงาน	✓										1	10.00
11. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม			✓						✓	✓	3	30.00
12. ปัจจัยด้านภาคีเครือข่าย			✓								1	10.00
13. งบประมาณ				✓	✓		✓	✓			4	40.00
14. การบริหารจัดการ					✓						1	10.00
15. การบริหารทรัพยากรบุคคล						✓					1	10.00
16. กระบวนการบริหาร						✓					1	10.00

ตาราง 1 (ต่อ)

	นิษฐ์อุติกานต์ ดาราพันธ์ (2560)	ประภาษ จิตร์ภักดี (2561)	วิภาสสินี หัตถกรรจ์ (2561)	ปราณี รัตนธีระชัยกุล (2563)	แก้วกาญจน์ กิมาณัฐณ์ (2564)	จักรพงษ์ วงศ์สุวรรณ (2564)	ฐิตาภา จันปุ่ม (2564)	ณัฐดนัย วงษาเน่า (2564)	Campbell (1998)	Likert (2009)	ความถี่	ร้อยละ
17. ด้านผู้บริหาร							✓				1	10.00
18. ด้านครูผู้สอน							✓	✓	✓	✓		40.00
19. ด้านชุมชน							✓					10.00
20. ด้านอาคารสถานที่							✓					10.00
21. ปัจจัยด้านการบริหารงานวิชาการ									✓	✓	2	20.00
22. ปัจจัยด้านนโยบาย									✓	✓	2	20.00
23. ปัจจัยด้านกระบวนการพัฒนา									✓		1	10.00
24. ปัจจัยด้านความพึงพอใจ									✓		1	10.00

ตาราง 1 (ต่อ)

ปัจจัยการบริหาร	นิษฐสูติภานต์ ดาราพันธ์ (2560)	ประภาษ จิตรักคิดป์ (2561)	วิภาลณี หัตถกรรจ (2561)	ปราณี รัตนธีระชัยกุล (2563)	แกวภาญจน์ กิมาญุฒัน (2564)	จักรพงษ์ วงศ์สุวรรณ (2564)	สิิดาภา จันปุม (2564)	ณัฐน้อย วงษาเนา (2564)	Campbell (1998)	Likert (2009)	ความถี่	ร้อยละ
25. ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน									✓	✓	2	20.00
26. การปฏิสัมพันธ์และการมีอิทธิพลต่อกัน											1	10.00
27. การตัดสินใจ										✓	1	10.00
28. การกำหนดเป้าหมายหรือการสั่งการ										✓	1	10.00
29. กระบวนการพัฒนา										✓	1	10.00
30. การควบคุมงาน										✓	1	10.00
31. มาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม										✓	1	10.00

จากตาราง 1 พบว่า ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ของนักวิชาการ และนักวิจัย จำนวน 10 คน โดยใช้เกณฑ์ความถี่ร้อยละ 50 ขึ้นไป ได้จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำ ความถี่ร้อยละ 80 2) การจูงใจ ความถี่ร้อยละ 70 3) เทคโนโลยีสารสนเทศ ความถี่ร้อยละ 70 4) การพัฒนาบุคลากร ความถี่ร้อยละ 60 5) บรรยากาศขององค์การ ความถี่ร้อยละ 50

สรุปได้ว่า ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ซึ่งสังเคราะห์จากนักวิชาการ และนักวิจัย จำนวน 10 คน ได้จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านภาวะผู้นำ 2) ด้านการจูงใจ 3) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 4) ด้านการพัฒนาบุคลากรและ 5) ด้านบรรยากาศขององค์การ แต่ละด้านมีรายละเอียดที่จะนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. ด้านภาวะผู้นำ

1.1 ความหมายของภาวะผู้นำ

มีนักบริหาร นักวิชาการ และนักวิจัยได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำไว้มากมาย มีรายละเอียด ดังนี้

ปราณี साโพวัน (2558, หน้า 36) ได้กล่าวไว้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่อำนวยความสะดวก กระตุ้นหรือโน้มน้าวบุคคลในองค์กรให้คล้อยตามผู้ที่มีความกล้าคิด กล้าทำในสิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ มีวิสัยทัศน์อันกว้างไกลในการนำองค์กรให้หลักเหตุผล หลักประชาธิปไตยในการบริหารเพื่อให้องค์กรประสบผลสำเร็จตามที่กำหนดวัตถุประสงค์ไว้

ผกากรอง ศรีประไหม (2558, หน้า 19) ได้กล่าวไว้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ความสามารถในการนำหรือมีภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพ เป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมกลุ่ม เป็นการผสมผสานคุณลักษณะต่าง ๆ ของผู้นำที่ช่วยสามารถจูงใจบุคคลอื่นให้ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ เป็นการใช้อำนาจทั้งทางตรงและทางอ้อม หรือการมีอิทธิพลต่อกลุ่มที่ทำให้สมาชิกในกลุ่มทำตามที่ต้องการเป็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับผู้ตามซึ่งผู้นำใช้ดีกว่าหน่อพฤติกรรมของกลุ่ม และเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย

จตุรภัทร ประทุม (2559, หน้า 19) ได้กล่าวไว้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการใช้อำนาจหรืออิทธิพล โดยได้รับการยอมรับปฏิบัติตามและให้ความ

ร่วมมือจากบุคคลหรือสมาชิกอื่น เพื่อให้องค์กร หรือหน่วยงานบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้

ดิเรก ภาโสสม (2560, หน้า 28) ได้กล่าวไว้ว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหาร หมายถึง ผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถ มีความมุ่งมั่นทุ่มเทและจริงจังต่อการทำงาน รวมทั้งความสามารถในการจูงใจที่มีอิทธิพลต่อผู้อื่นให้ร่วมในการปฏิบัติงานเพื่อบรรลุเป้าหมายของการดำเนินงาน มีวิสัยทัศน์กว้างไกล สร้างสรรค์ผลงานอยู่เสมอ และปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ส่งเสริม มีการกำกับติดตาม ประเมินผลเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

นิษฐ์อติกานต์ ดาราพันธ์ (2560, หน้า 53) ได้กล่าวไว้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ความสามารถของผู้นำในการใช้ศิลปะ อิทธิพล อำนาจหน้าที่ เพื่อให้บุคคลในองค์การปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบอย่างเต็มกำลังความสามารถ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยการสร้างแรงบันดาลใจ โน้มน้าว จูงใจ การประสานสัมพันธ์ การปรับตัวเข้ากับบุคคลและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป และเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับบุคลากรในองค์การ

ไชยา ภาวะบุตร (2565, หน้า 268) ได้กล่าวไว้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ความสามารถของผู้นำในการใช้ศิลปะ อิทธิพล อำนาจหน้าที่และพลังอำนาจที่มีอยู่เพื่อให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลดำเนินงานในหน้าที่รับผิดชอบให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้

จากความหมายของภาวะผู้นำที่ได้กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนที่แสดงถึงลักษณะของผู้บริหารโรงเรียนที่มีวิสัยทัศน์ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความรู้ ความสามารถ มุ่งมั่นทุ่มเทต่อการทำงาน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถปรับตัวให้กับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี มีทักษะในการจูงใจครูและบุคลากรในโรงเรียนให้ปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ ใช้หลักเหตุผลในการปฏิบัติงาน และปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในด้านการปฏิบัติตนและปฏิบัติงาน เพื่อให้บรรลุความต้องการของส่วนรวมและประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

1.2 ความสำคัญของภาวะผู้นำ

มีนักบริหาร นักวิชาการ และนักวิจัยได้เสนอความสำคัญเกี่ยวกับภาวะผู้นำไว้แตกต่างกัน ดังนี้

ภาณุมาศ สุขไมตรี (2557, หน้า 30) ได้กล่าวไว้ว่า ความสำคัญ
ของภาวะผู้นำ มีดังนี้

1. ต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์การเรียนรู้อย่างชาญฉลาด มีความชำนาญที่จะหลีกเลี่ยงความผิดพลาด และต้องมีความน่าเชื่อถือ
2. ต้องเป็นผู้นำที่มีความมั่นใจในตนเอง ศรัทธาต่อตนเอง ต่องาน และต่อหน้าที่
3. ต้องมีความพยายามอย่างยิ่งในการดำเนินงาน มองปัญหา และอุปสรรคเป็นโอกาส มีความเพียรพยายามจนบรรลุความสำเร็จ
4. ต้องมีแรงจูงใจไม่หยุดนิ่ง มีไฟแห่งความทะเยอทะยาน มีความมุ่งมั่นขยันมั่นเพียร นำพาตนเองและองค์การไปสู่ความสำเร็จให้จงได้
5. ต้องมีความมานะอดทนต่อความยากลำบาก และทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ผู้ร่วมงาน

ดิเรก ภาโสสม (2560, หน้า 29) ได้กล่าวไว้ว่า ความสำคัญของภาวะผู้นำของผู้บริหาร คือ การสร้างกระบวนการด้วยความมุ่งมั่นทุ่มเท และจริงใจต่อการทำงานรวมทั้งการจูงใจที่มีอิทธิพลต่อผู้อื่นให้ปฏิบัติงานเพื่อบรรลุเป้าหมาย ด้วยวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล สร้างสรรค์ และปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีการกำกับติดตามจนบรรลุความสำเร็จ

นิษฐ์อติกานต์ ดาราพันธ์ (2560, หน้า 57 – 58) ได้กล่าวไว้ว่า ภาวะผู้นำมีความสำคัญต่อการพัฒนาองค์การ ผู้บริหารใช้ภาวะผู้นำรูปแบบต่าง ๆ ตามสถานการณ์ ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำยอดเยี่ยม นอกจากคุณลักษณะด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะการบริหาร ประสบการณ์ มีวิสัยทัศน์ มีความสามารถในการสื่อสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจ กระตุ้นและจูงใจผู้ตาม ควบคุม สั่งการ ให้บุคลากรดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายขององค์การแล้ว จะต้องมีความรู้ลักษณะที่เหมาะสม เป็นตัวแบบในทางสร้างสรรค์ มีบทบาทเป็นผู้จัดการ ผู้นำ และเพื่อนร่วมงาน สามารถสอนงาน สอนทักษะ พร้อมสอนคุณธรรม ช่วยเหลือและสนับสนุนการปฏิบัติงานของบุคลากร มีบุคลิกภาพที่ดี ก่อให้เกิดความเชื่อมั่น ศรัทธา ยอมรับจากบุคลากร และคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล อันจะนำมาซึ่งความร่วมมือในการพัฒนาองค์การให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด

วาทีตยา ราชภักดี (2561, หน้า 42) ได้กล่าวไว้ว่า ภาวะผู้นำมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา ผู้บริหารต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล เป็นแบบอย่างในการปฏิบัติงานและการปฏิบัติตนใช้เหตุผลในการบริหารงานอย่างสร้างสรรค์และสร้างความร่วมมือให้เกิดขึ้นภายใน

สถานศึกษา และผู้นำจะต้องมีคุณลักษณะที่ดีไม่ว่าจะเป็นคุณลักษณะด้านทักษะการบริหาร คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ คุณลักษณะด้านภาวะผู้นำ และคุณลักษณะด้านลักษณะนิสัย

KumKum (2009, p. 120) ได้กล่าวไว้ว่า ความสำคัญของภาวะผู้นำเป็นสิ่งที่บุคคลทำให้องค์การเจริญก้าวหน้าและบรรลุผลสำเร็จโดยเป็นผู้ที่มีบทบาท แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เป็นผู้ใต้บังคับบัญชาหรือเป็นบุคคลที่ก่อให้เกิดความมั่นคง และช่วยเหลือผู้อื่นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของกลุ่ม

จากความสำคัญของภาวะผู้นำที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำมีความสำคัญต่อการบริหารโรงเรียนซึ่งเป็นส่วนที่แสดงความรู้ความสามารถต่าง ๆ ในตัวผู้บริหารโรงเรียนออกมาใช้ มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล เป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติงานและการปฏิบัติตน และสร้างกระบวนการในการปฏิบัติงานที่คุณภาพ จัดความขัดแย้งประสานความร่วมมือร่วมนใจกับบุคลากรภายในโรงเรียน โนมน้าวชักจูงใจให้บุคลากรทุ่มเทความรู้ความสามารถให้แก่โรงเรียน และเป็นหลักยึดให้แก่บุคลากรเมื่อหน่วยงานเผชิญสภาวะคับขัน

1.3 องค์ประกอบของภาวะผู้นำ

มีนักบริหาร นักวิชาการ และนักวิจัยได้กล่าวถึงองค์ประกอบภาวะผู้นำไว้แตกต่างกัน ดังนี้

กรรณิกา เรตมอนต์ (2559, หน้า 7) ได้ศึกษาตัวบ่งชี้ทักษะภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เสนอแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบภาวะผู้นำสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ 1) ด้านการสื่อสาร 2) ด้านความคิดสร้างสรรค์ 3) ด้านวิสัยทัศน์ และ 4) ด้านความร่วมมือ

บุญช่วย สายราม (2559, ออนไลน์) ได้ศึกษาทักษะภาวะผู้นำองค์กรโรงเรียนในศตวรรษที่ 21 เสนอแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบภาวะผู้นำสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ 1) ด้านการสร้างทีมงานที่มีประสิทธิผลสูง 2) ด้านการแก้ปัญหา 3) ด้านการวางแผน 4) ด้านการกำกับกรปฏิบัติงาน 5) ด้านการสื่อสารที่ดี 6) ด้านการสร้างสัมพันธ์ 7) ด้านการสนองงาน 8) ด้านทางสังคม 9) ด้านความคิดสร้างสรรค์ 10) ด้านการคิดเชิงสะท้อน 11) ด้านการจัดกรตนเอง 12) ด้านการใช้เทคโนโลยี 13) ด้านการเรียนการสอน และ 14) ด้านความฉลาดทางอารมณ์

เพ็ญศิริกรรณ์ ประเทียบอินทร์ (2559, หน้า 150) ได้ศึกษาองค์ประกอบภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีผลต่อการบริหารจัดการศึกษาปฐมวัยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เสนอแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบภาวะผู้นำสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ 1) การมีวิสัยทัศน์ 2) มีจริยธรรม 3) นำทางวิชาชีพ 4) นำทางวิชาการ 5) นำการเปลี่ยนแปลง และ 6) สร้างแรงบันดาลใจ

สนุก สิงห์มาตร (2560, หน้า 487) ได้ศึกษาคุณลักษณะภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรในศตวรรษที่ 21 เสนอแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบภาวะผู้นำสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา กล่าวคือ ผู้นำที่จะสามารถพัฒนาภาวะผู้นำได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้ คือ 1) ด้านการรอบรู้ (Knowing) 2) ด้านอุดมการณ์ (Ideology) 3) ด้านเท่าทัน (In time knowing) 4) ด้านกล้าตัดสินใจ (Discussion Courage) 5) ด้านวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์ (Strategy of Vision) 6) ด้านสร้างทีม (Team Work) และ 7) ด้านใฝ่บริการ (Service Mind)

2. ปัจจัยด้านการจูงใจ

2.1 ความหมายของการจูงใจ

ความหมายของการจูงใจมีนักบริหาร นักวิชาการ และนักวิจัยได้ให้ความหมายของการจูงใจไว้แตกต่างกัน ดังนี้

นิษฐ์อุติกานต์ ดาราพันธ์ (2560, หน้า 40) ได้กล่าวไว้ว่า การจูงใจหมายถึง การชักชวนให้คล้อยตามการกระตุ้นให้บุคคล หรือกลุ่มบุคคลในองค์การให้แสดงพฤติกรรมไปในทางเดียวกันเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ด้วยความเป็นกัลยาณมิตร การให้รางวัล กำลังใจ การยกย่องชมเชย การส่งเสริมสนับสนุน ความก้าวหน้าและโอกาสในการพัฒนาตนเอง การมอบหมายงานที่ท้าทาย เป็นอิสระในการทำงาน การทำให้เกิดความพอใจ และการยอมรับของสังคม

ดิเรก ภาโสสม (2561, หน้า 39) ได้กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง ผู้บริหารโรงเรียนมีการกำหนดจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาทางไกลผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ สร้างขวัญกำลังใจให้แก่บุคลากร มีการกระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้นโดยการกำหนดเป้าหมาย จัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงาน ให้โอกาสได้ฝึกอบรมทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีการให้รางวัลหรือกำลังใจหรือการทำให้เกิดความพอใจ และยอมรับของสถานศึกษา

ประภาส จิตรรักศิลป์ (2561, หน้า 45) ได้กล่าวไว้ว่า การจูงใจ หมายถึง การโน้มน้าว การที่ทำให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาอย่างมุ่งมั่น ตั้งใจเพื่อให้เกิดการตอบสนองในการทำงานตามจุดมุ่งหมายขององค์การ

วาทีตยา ราชภักดี (2561, หน้า 45) ได้กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง ผู้บริหารต้องสร้างจุดมุ่งหมายในการทำงาน สร้างขวัญกำลังใจให้กับครู มอบหมายงานตามความสามารถ เปิดโอกาสให้บุคลากรแสดงความคิดเห็นและรับฟังข้อเสนอแนะ จัดสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน และผู้บริหารมีความเป็นมิตรกับบุคลากรทุกคนในโรงเรียน

จากความหมายของการจูงใจที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การจูงใจ หมายถึง กระบวนการที่บุคลากรถูกกระตุ้นจากผู้บริหารโรงเรียน โดยการโน้มน้าวให้คล้อยตามไปในทิศทางเดียวกันด้วยความเต็มอกเต็มใจ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การให้คำชมเชย การให้รางวัล การสนับสนุนความก้าวหน้าให้โอกาสในการพัฒนาตนเองของบุคลากรในโรงเรียน การมอบหมายงานให้รับผิดชอบที่ตรงกับความรู้ความสามารถของบุคลากร เป็นส่วนหนึ่งในการเสริมสร้างการจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรเพื่อให้ผลงานที่ออกมาประสบผลสำเร็จตามที่ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้

2.2 ความสำคัญของการจูงใจ

ความสำคัญของการจูงใจมีนักบริหาร นักวิชาการ และนักวิจัยได้กล่าวถึงความสำคัญการจูงใจไว้แตกต่างกัน ดังนี้

กรองทอง เขียนทอง (2555, หน้า 30) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจุบันมีนักวิชาการมีความเห็นว่า การจูงใจ (Motivation) เป็นปัจจัยที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งในการบริหารองค์การ องค์การจะอยู่รอดและเจริญเติบโตขึ้นได้ก็ด้วยแรงจูงใจ ที่องค์การมีให้ต่อพนักงาน แรงจูงใจเหล่านี้ ได้แก่ รายได้ รางวัล ค่าตอบแทน สวัสดิการต่าง ๆ รวมทั้งรางวัลที่มีได้เป็นตัวตน หรือจับต้องได้ เช่น การยกย่องชมเชย การประกาศเกียรติคุณ ถ้าแรงจูงใจเหล่านี้ สามารถตอบสนองต่อพนักงานได้ การลาออกและการขาดงานของพนักงานจะลดน้อยลง ก่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองแก่องค์การ

เย็นฤดี สอนสุราษฎร์ (2557, หน้า 21) ได้กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจมีความสำคัญและประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กร ให้เกิดความสามารถมาร่วมทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในทางริเริ่มสร้างสรรค์ให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร การบริหารงานองค์การดีขึ้น บุคคลในองค์การทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบ

อย่างเต็มความสามารถ มีการปฏิสัมพันธ์ที่ดี ลดความขัดแย้งและปัญหาต่าง ๆ ขององค์กรได้มาก แต่ละบุคคลทำงานตามเป้าหมายขององค์กร ชำนาญและกำลังใจที่ดีในการปฏิบัติงานส่งเสริมและเปิดโอกาสให้บุคลากรได้พัฒนาศักยภาพและความสามารถของตนอย่างเต็มที่ในทิศทางที่นำไปสู่การบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

รัตนา พุ่มน (2559, หน้า 34) กล่าวว่า การจูงใจมีผลต่อพฤติกรรมการทำงานของบุคลากรในองค์กร หากได้รับแรงจูงใจที่ดีย่อมส่งผลให้การทำงานที่ดีขึ้น แต่หากเป็นไปในทางตรงข้ามย่อมส่งผลให้การทำงานลดน้อยลงได้ ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนควรคำนึงถึงการมอบหมายให้บุคลากรในโรงเรียนทำงานโดยมีการจูงใจที่ดี ซึ่งจะทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายของโรงเรียนได้

ประภาช จิตรรักศิลป์ (2561, หน้า 47) ได้กล่าวว่า สำหรับการจูงใจนั้น ผู้บริหารต้องสร้างแรงจูงใจในการทำงาน โดยการกำหนดเป้าหมายในการทำงาน สร้างขวัญและกำลังใจให้กับครู มอบหมายงานตามความสามารถของแต่ละบุคคล สร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตรในการทำงาน จัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงานอย่างครบครัน เพื่อช่วยให้การทำงานเป็นไปด้วยความราบรื่น ทำให้ครูมีแรงจูงใจในการทำงาน

วิภาสธินี หัตถกรรจ์ (2561, หน้า 34) กล่าวว่า แรงจูงใจคือ สิ่งที่เข้ามากระตุ้น ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา ซึ่งแรงจูงใจมีความสำคัญต่อองค์กรเป็นอย่างมากเพราะหากบุคคลไม่มีแรงจูงใจในการทำงาน งานนั้นก็อาจไม่บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นโดยสรุปได้ว่า แรงจูงใจมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและการทำงานของบุคลากร ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่วางไว้ เพราะเมื่อบุคคลได้รับการจูงใจจะเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ทำให้บุคลากรในองค์กรแสดงพฤติกรรมความพึงพอใจ เต็มใจ ในการปฏิบัติงาน ส่งผลให้การดำเนินงานต่าง ๆ ขององค์กรบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 องค์ประกอบของการจูงใจ

องค์ประกอบของการจูงใจมีนักบริหาร นักวิชาการ และนักวิจัยได้กล่าวไว้แตกต่างกัน ดังนี้

บดินทร์ พองใหญ่ (2558, หน้า 42) ได้กล่าวไว้ว่า การจูงใจหมายถึง การไว้วางใจ การให้เกียรติ การยอมรับ การสนับสนุน การให้โอกาสในการ

พัฒนาตนเอง การให้ความเป็นอิสระในการทำงานการมอบหมายงานที่ท้าทาย
 ความสามารถ การกระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้น ในการปฏิบัติงาน การกำหนด
 เป้าหมายในการทำงานที่ชัดเจน การยกย่องชมเชยและสร้างความผูกพันในการปฏิบัติงาน
 จอมพงศ์ มงคลวนิช (2555, หน้า 218) ได้กล่าวไว้ว่า นักจิตวิทยา

แบ่งการจูงใจออกเป็น 2 ประเภทคือ 1) แรงจูงใจภายใน (Intrinsic motives) หมายถึง
 สภาวะของบุคคลที่ต้องการทำบางสิ่งบางอย่างด้วยจิตใจของตนเอง โดยไม่ต้องใช้สิ่งใด ๆ
 มากระตุ้นเพื่อให้เกิดความต้องการ ซึ่งถือว่ามีคุณค่าต่อการปฏิบัติงานต่าง ๆ เป็นอย่างยิ่ง
 ตัวอย่างแรงจูงใจภายใน ได้แก่ ความต้องการ ความพอใจ ความปรารถนา ความ
 ทะเยอทะยานความสนใจพิเศษ ทศนคติหรือเจตคติ เป็นต้น 2) แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic
 motives) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่ได้รับการกระตุ้นจากภายนอก เพื่อนำไปสู่การแสดง
 พฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ของผู้กระตุ้นพฤติกรรม ตัวอย่างการจูงใจภายนอก ได้แก่
 เป้าหมาย ความคาดหวังความก้าวหน้า สิ่งล่อใจต่าง ๆ การชมเชย การติเตียน การให้
 รางวัล การประกวด การลงโทษ การแข่งขัน เป็นต้น

กอบประเสริฐ ตย์คคานนท์ (2559, หน้า 150 – 166) ได้กล่าวไว้ว่า
 ข้อควรปฏิบัติของผู้บริหารในการสร้างแรงจูงใจ มีดังต่อไปนี้

1. ต้องรู้มาตรฐานการทำงานของตัวเองและต้องเสมอต้น

เสมอปลาย

2. ระวังอย่าลำเอียงและมีอคติจนทำให้เกิดการเบี่ยงเบนในการ
 ตัดสินใจการเลื่อนขั้นของผู้ใต้บังคับบัญชา

3. ทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชารู้ว่าเขากำลังอยู่ ณ จุดใดบอกให้เขารู้
 สมรรถภาพของตัวเองทั้งด้านลบและด้านบวก ให้โอกาสเขาแก้ไขข้อบกพร่องของตัวเอง

4. ให้คำชมเชยผนโอกาสที่เหมาะสม หลีกเลี่ยงการชมเชยแบบ
 จุก ๆ จิก ๆ เรื่องเล็ก เรื่องน้อยเกินไป อย่าตำหนิ อย่าดูถูก วิจารณ์ หรือนินทา
 ผู้ใต้บังคับบัญชาต่อหน้าผู้อื่น

5. ให้ข่าวสารแก่พนักงานทุกคนล่วงหน้าทุกครั้งที่จะมีการ
 เปลี่ยนแปลงใด ๆ ซึ่งจะกระทบกระเทือนพวกเขา แต่ไม่ใช่เปิดเผยความลับขององค์กร

6. เอาใจใส่ห่วงใยผู้ใต้บังคับบัญชาในการทำงานและชีวิต
 ครอบครัวของเขา

7. มองคนที่ผลงาน ไม่ใช่วิธีการปฏิบัติหลีกเลี่ยงอคติ

หากแนวคิดต่างกัน

8. เสียสละยอมออกนอกเส้นทางเพื่อช่วยผู้อื่นเมื่อไม่ผิด

กฎระเบียบหรือผิดกฎหมาย เพื่อปรับปรุงสิ่งที่บกพร่อง แต่ท่านผู้บังคับบัญชาจะต้องรู้จักแต่ละคนที่จะช่วยเหลือเป็นอย่างดีจึงจะแก้ปัญหาของเขาได้

9. มีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อผู้อื่น ๆ พร้อมทั้งจะรับความสำเร็จและความล้มเหลว

10. ก่อให้เกิดความเป็นอิสระด้วยการให้อิสระภาพแก่

ผู้ใต้บังคับบัญชาในการแสดงความสามารถ

11. เป็นตัวอย่างความขยันขันแข็งในการทำงาน แต่ไม่ใช่แย่งงานผู้ใต้บังคับบัญชาทำ

12. รู้จักผ่อนหนักผ่อนเบา ได้แก่ การยืดหยุ่นในความคิดคำนึงถึงความคิดเห็นของผู้อื่น

13. พร้อมทั้งจะเรียนรู้จากผู้อื่นมองโลกในแง่ดียอมรับความสามารถของผู้อื่น

14. แสดงความเชื่อมั่นในตนเองเข้มแข็ง แต่สุภาพอ่อนโยนไม่แสดงอาการตื่นตระหนกเมื่อประสบปัญหาต่อหน้าผู้ใต้บังคับบัญชาและอย่าโลเลในการตัดสินใจ

15. เปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระผู้ใต้บังคับบัญชาจะรู้สึกว่าเขาคือคนมีคุณค่า ได้รับการยอมรับจากผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งยังเป็นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้ใต้บังคับบัญชาอีกด้วย

16. แบ่งสรรและมอบหมายงานอย่างเหมาะสม และอย่าซึ่งดีซึ่งเด่นกับผู้ใต้บังคับบัญชา

ลูนิสา ภูเงิน (2561, หน้า 84) กล่าวว่า องค์ประกอบของแรงจูงใจเกิดจากกระบวนการเบื้องต้นของมนุษย์ที่มีความต้องการเมื่อเกิดความต้องการขึ้นเมื่อใดก็จะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่แสดงออกเพื่อให้ได้ถึงสิ่งที่ต้องการ เรียกพฤติกรรมที่เกิดขึ้นว่าแรงจูงใจ ซึ่งประกอบไปด้วยปัจจัยที่เกิดจากภายในและภายนอกจนสามารถสนองความต้องการได้คือเป้าหมายที่ตั้งไว้นั่นเอง เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองตามเป้าหมาย

ที่ต้องการแล้ว แรงจูงใจนั้นก็ลดลงหรือหายไปแต่จะเกิดความต้องการใหม่เมื่อมีสิ่งเร้าใหม่ที่มีความสำคัญมากกว่า

3. ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

3.1 หมายของเทคโนโลยีสารสนเทศ

มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของเทคโนโลยีสารสนเทศไว้มากมายแตกต่างกัน ดังนี้

ยูทคค์กดี โสยสีหา (2555, หน้า 27) ได้สรุปว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง เทคโนโลยีที่ใช้จัดการสารสนเทศ เป็นเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องตั้งแต่การเก็บรวบรวมข้อมูล การประมวลผล การแสดงผลลัพท์ การทำสำเนา และการสื่อสารโทรคมนาคมเพื่อให้ได้สารสนเทศที่เหมาะสมและสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

อัครภรณ์ มาตรา (2555, หน้า 28) สรุปว่า เทคโนโลยีและระบบงาน หมายถึง การจัดหาและใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม การจัดและพัฒนาระบบฐานข้อมูลทั้งการบริหารและการเรียนการสอน การสร้างเครือข่ายบริหารจัดการข้อมูลที่ทันสมัยเหมาะสมกับการใช้งาน มีการมอบหมายความรับผิดชอบในการบำรุงรักษาและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อประโยชน์ที่มุ่งไปสู่การพัฒนาคุณภาพนักเรียน

คำเตียง ก่าเกสัยง (2556, หน้า 32) ได้สรุปว่า การใช้เทคโนโลยีเป็นการที่นำอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีที่เหมาะสม เช่น การนำคอมพิวเตอร์เป็นสื่อการเรียนการสอน เอาความรู้ ความคิด วิธีการทางวิทยาศาสตร์ ศิลปะและอุปกรณ์ไปประยุกต์ใช้ในงานในด้านต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติ ทั้งส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่สูงขึ้นในการดำเนินการเพื่อบรรลุตามวัตถุประสงค์

วุฒิพร ประทุมพงษ์ (2556, หน้า 44) สรุปไว้ว่า เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หมายถึง การนำข้อมูลที่ได้มากลับกรองให้เป็นข้อมูลสารสนเทศการใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือสนับสนุนการเรียนรู้ การค้นหาข้อมูลข่าวสารเพื่อการเรียนรู้และการเผยแพร่ข้อมูล

จากความหมายของเทคโนโลยีสารสนเทศข้างต้น สรุปได้ว่าเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การนำข้อมูลที่ได้มากลับกรองให้เป็นข้อมูลสารสนเทศ เป็นเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ การเก็บรวบรวมข้อมูล การประมวลผล การแสดงผลลัพท์

การทำสำเนาและการสื่อสารโทรคมนาคมเพื่อให้ได้สารสนเทศที่เหมาะสมและการใช้
เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อค้นหา เพื่อการเรียนรู้ และการเผยแพร่ข้อมูล

3.2 ความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศ

วุฒิปกร ประทุมพงษ์ (2556, หน้า 43 – 44) ได้กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามามีบทบาทต่อการศึกษามากโดยเฉพาะเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์และการสื่อสารโทรคมนาคมมีบทบาทที่สำคัญต่อการพัฒนาการศึกษา ดังนี้

- 1) เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีส่วนช่วยเรื่องการเรียนรู้ ปัจจุบันมีเครื่องมือที่ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ หลายด้านมีระบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) ระบบสนับสนุนการเรียนรู้ข่าวสาร เช่น การค้นหาข้อมูลข่าวสารเพื่อการเรียนรู้ใน World Wide Web เป็นต้น
- 2) เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีสนับสนุนการจัดการศึกษา โดยเฉพาะการจัดการศึกษาสมัยใหม่จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลข่าวสารเพื่อการวางแผน การดำเนินการ การติดตามและประเมินผลซึ่งอาศัยคอมพิวเตอร์และระบบสื่อสาร โทรคมนาคม เข้ามามีบทบาทสำคัญ
- 3) เทคโนโลยีสารสนเทศกับการสื่อสารระหว่างบุคคล ไปเกือบทุกวงการทางด้านการศึกษาจำเป็นต้องอาศัยสื่อสัมพันธ์ระหว่างตัวบุคคล เช่น การสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน โดยผู้ใช้องค์ประกอบที่สำคัญช่วยสนับสนุนให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน เช่น การใช้โทรศัพท์ โทรสาร ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ เทเลคอนเฟอเรนซ์ เป็นต้น

สุพรรณษา ยวงทอง (2557, หน้า 223 – 224) ได้กล่าวถึงความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศกับการพัฒนาประเทศในด้านการศึกษา ไว้ว่า จากการพัฒนาที่ไม่หยุดยั้งของเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้การประยุกต์ใช้งานเทคโนโลยีมีบทบาทและความสำคัญต่อชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น ในยุคก่อนหน้าที่จะมีเทคโนโลยีสารสนเทศ ปัญหาเรื่องสถานที่ในการเรียนการสอนอาจมีอุปสรรคบ้างสำหรับผู้ที่ไม่สามารถเดินทางมาเรียนยังสถาบันที่เปิดสอนจริง ๆ ได้ โดยเฉพาะนักเรียนในท้องถิ่นทุรกันดาร และอาจเกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาตามมา แต่ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามาช่วยลดปัญหาเหล่านี้ไปได้มาก เช่น การถ่ายทอดสัญญาณรายการสอนผ่านเครือข่ายดาวเทียมสำหรับนักเรียนในพื้นที่ชนบท และการเรียนการสอนทางไกลผ่านระบบ Video Conference รวมถึงการเปิดหลักสูตรเพื่อสอนในระดับอุดมศึกษา บางสาขาให้นักศึกษาที่อยู่ห่างไกลได้เข้ามาเรียน โดยทำการศึกษา ทบทวน และทดสอบด้วยตนเองผ่านระบบของมหาวิทยาลัย

นิษฐสุดิกานต์ ดาราพันธ์ (2560, หน้า 66) สรุปไว้ว่า การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในภายในองค์กรหรือโรงเรียนมีความสำคัญทั้งด้านการจัดการองค์กรและการเรียนรู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับการรวบรวม การจัดเก็บข้อมูล การประมวลผล การพิมพ์การสร้างงาน การสื่อสารข้อมูล และเป็นช่องทางหนึ่งที่ทำให้คนเข้าถึงความรู้ ทั้งการค้นหาคำความรู้ใช้ในการปฏิบัติงานและการจัดการเรียนรู้ การสร้างเครือข่ายและสร้างฐานข้อมูลด้วยเทคโนโลยี เพื่ออำนวยความสะดวกแก่บุคลากรในการเรียนรู้ การติดต่อสื่อสารและทำให้เกิดความรู้ใหม่ ๆ ที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการดำเนินงานและพัฒนาองค์กร

เมรินทกาล พัฒนทรัพย์พิศาล (2560, หน้า 56) สรุปไว้ว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารและการเรียนรู้กำลังได้รับความนิยมขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพและคุณภาพคุ้มค่าและมีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่า สามารถใช้งานได้ตามความต้องการและทันเวลาสามารถควบคุมการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง การกำหนดความเร็วในการเรียนและใช้งานได้ง่าย ๆ สามารถเรียนได้จากที่ไกล ๆ สามารถปรับเข้ากับรูปแบบการเรียนรู้ของแต่ละคนได้ และสามารถดึงมาใช้เรียกกลับคืนได้เมื่อต้องการ เมื่อองค์กรแห่งการเรียนรู้และส่งผลต่อประสิทธิภาพขององค์กรในที่สุด

จากการที่นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศว่าเป็นสิ่งสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนเพราะเป็นการพัฒนาที่ควบคู่กันไปในทุก ๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา การวิจัย ด้านธุรกิจ การเมือง การปกครอง ด้านการบันเทิง และชีวิตประจำวัน และนอกจากนั้นเทคโนโลยีสารสนเทศยังช่วยให้การทำงานในองค์กรต่าง ๆ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นด้วย

3.3 องค์ประกอบของเทคโนโลยีสารสนเทศ

มีนักบริหาร นักวิชาการ และนักวิจัยได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเทคโนโลยีสารสนเทศไว้แตกต่างกัน ดังนี้

สุขุม เฉลยทรัพย์ และคณะ (2555, หน้า 4) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ ประกอบด้วย องค์ประกอบที่สำคัญ 2 องค์ประกอบ คือ เทคโนโลยีเพื่อการประมวลผลคือเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีเพื่อการเผยแพร่คือเทคโนโลยีสื่อสารและโทรคมนาคม

เอกอัครราชทูต (2558, หน้า 19) กล่าวสรุปได้ว่า

องค์ประกอบของเทคโนโลยีสารสนเทศประกอบขึ้นจากเทคโนโลยี 3 ด้านด้วยกัน คือ

- 1) เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ซึ่งคอมพิวเตอร์เป็นอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถจดจำข้อมูลต่าง ๆ และปฏิบัติตามคำสั่งที่บอก เพื่อให้คอมพิวเตอร์ทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้คอมพิวเตอร์นั้นประกอบด้วยอุปกรณ์ต่าง ๆ ต่อเชื่อมกันเรียกว่า ฮาร์ดแวร์ (Hardware) และอุปกรณ์ฮาร์ดแวร์นี้จะต้องทำงานร่วมกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์หรือที่เรียกกันว่า ซอฟต์แวร์ (Software)
- 2) เทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคม เป็นการติดต่อสื่อสารรับส่งข้อมูลระหว่างคอมพิวเตอร์หรือเครื่องมือที่มีอยู่ห่างไกลกัน ซึ่งจะช่วยให้การเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศไปยังผู้ใช้ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ถูกต้อง ครบถ้วน และทันการณ์ ซึ่งรูปแบบของข้อมูลที่รับส่งอาจเป็นตัวเลข (Numeric Data) ตัวอักษร (Text) ภาพ (Image) และเสียง (Voice)
- 3) เทคโนโลยีการจัดการ ประกอบด้วย การวางแผน คือมีการกำหนดเป้าหมายในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน มีการระบุหน้าที่ ลำดับการทำงานให้เป็นขั้นตอน การควบคุมการปฏิบัติงานให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการ มีการรายงานผลการปฏิบัติงาน เช่น การบันทึกข้อมูล การประมวลผลการปฏิบัติงานเมื่อเครื่องชำรุดหรือข้อมูลสูญหาย การทำสำเนาข้อมูลสำรองเพื่อความปลอดภัย และการทำเอกสารคู่มือการใช้งานที่ชัดเจน เป็นต้น

ภัทรพล ประเสริฐแก้ว (2559, หน้า 36) ได้สรุปว่า

องค์ประกอบของเทคโนโลยีสารสนเทศ ประกอบด้วย ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ ข้อมูลบุคลากร ระบบ และคู่มือ ซึ่งจะต้องทำงานร่วมกันจึงจะเกิดประสิทธิภาพ เพราะเหตุนี้เทคโนโลยีสารสนเทศจึงได้เข้ามามีบทบาทในกระบวนการทำงานขององค์กรต่าง ๆ

ภัคกร บุญพันธ์ (2563, หน้า 39) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า

องค์ประกอบของเทคโนโลยีสารสนเทศ ประกอบด้วย 1) ด้านวัสดุ (Software) 2) ด้านเครื่องมือ (Hardware) และ 3) ด้านบุคลากร (Peopleware) ซึ่งจะต้องทำงานร่วมกันจึงจะเกิดประสิทธิภาพ เพราะเหตุนี้เทคโนโลยีสารสนเทศจึงได้เข้ามามีบทบาทในกระบวนการทำงานขององค์กรต่าง ๆ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า องค์ประกอบของเทคโนโลยีสารสนเทศ

ประกอบด้วย เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ คือ ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ ฐานข้อมูล บุคลากร คอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีโทรคมนาคมประเภท การสื่อสารผ่านเครือข่ายประเภท เสียง ตัวอักษร ภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว

4. ปัจจัยด้านการพัฒนาบุคลากร

4.1 ความหมายของการพัฒนาบุคลากร

มีนักบริหาร นักวิชาการ และนักวิจัยได้กล่าวถึงความหมายของการพัฒนาบุคลากรไว้แตกต่างกัน ดังนี้

บดินทร์ พงษ์ใหญ่ (2558, หน้า 68) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หมายถึง การดำเนินการเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและทักษะในการปฏิบัติงาน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมกรปฏิบัติงานของบุคลากรให้ดีขึ้น ทำให้บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจ เกิดทักษะที่ชำนาญรวมถึงให้มีเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติงาน เป็นการเสริมสร้างบุคลากรให้มีการใฝ่รู้ เพิ่มประสบการณ์ เชื่อมโยงการพัฒนาตนเองเข้ากับการพัฒนาองค์การ

นิษฐอุตติกานต์ ดาราพันธ์ (2560, หน้า 59) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนา บุคลากร หมายถึง กิจกรรมหรือกระบวนการเรียนรู้เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ทักษะ ประสบการณ์ เปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรมของบุคคลในองค์การให้เหมาะสมกับงาน ความรับผิดชอบ เพื่อให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมายขององค์การและนำพาองค์การให้สามารถอยู่รอดได้

ประยงค์ ศรีโหม่ (2561, หน้า 29) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาบุคลากร หมายถึง การเพิ่มพูนความรู้ ทักษะและประสบการณ์ เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อองค์การ การค้นหาวิธีการ และเครื่องมือต่าง ๆ ที่จะสร้างบรรยากาศในการทำงานเพื่อกระตุ้นให้ทรัพยากรมนุษย์มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ สร้างบรรยากาศขององค์การให้เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ และการเปลี่ยนค่านิยมให้ถูกต้องในเรื่องความรับผิดชอบ

วิภาสสินี หัตถกรรจ์ (2561, หน้า 36) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาบุคลากร หมายถึง วิธีการ ขั้นตอน หรือกระบวนการให้ได้มาซึ่งการนำมาใช้พัฒนาบุคลากรในองค์การให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ ความชำนาญ เพื่อให้บุคคลนั้น ๆ สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนและกับเพื่อนร่วมงานในองค์การได้อย่างมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดประสิทธิผลต่อองค์กรนั้น ๆ

จุฑามาศ อิศระภิญโญ (2562, หน้า 37) ได้กล่าวไว้ว่า บุคลากรและการพัฒนาบุคลากร หมายถึง ผู้บริหารครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ในการให้คำปรึกษาแนะนำ ในการทำวิจัย

ในชั้นเรียนรวมทั้งการได้รับการส่งเสริม สนับสนุนจากผู้บริหารหรือครูผู้สอนในการพัฒนาบุคลากรในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา

จากความหมายของการพัฒนาบุคลากรข้างต้นสรุปได้ว่า

การพัฒนาบุคลากร หมายถึง การพัฒนาผู้บริหารโรงเรียน และบุคลากรที่ทำงานในโรงเรียนให้มีความรู้ ความสามารถ โดยตลอดเวลาในการปฏิบัติงานได้มีการพัฒนาตนเอง อยู่เสมอผู้บริหารโรงเรียน และบุคลากรในโรงเรียนมีนโยบาย มาตรฐาน และจุดมุ่งหมายในการพัฒนาที่ชัดเจน มีการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน มีการค้นหาวิธีการ และเครื่องมือต่าง ๆ ที่จะสร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้มากที่สุด เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

4.2 ความสำคัญของการพัฒนาบุคลากร

มีนักบริหาร นักวิชาการ และนักวิจัยได้เสนอความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรไว้แตกต่างกัน ดังนี้

นริศรา อินทรพานิชย์ (2557, หน้า 20) ได้กล่าวไว้ว่า

ความสำคัญของการพัฒนาบุคลากรนั้น มีความจำเป็นอย่างมากโดยเฉพาะในยุคปัจจุบัน ซึ่งเป็นยุคของเทคโนโลยีสารสนเทศและข่าวสารต่าง ๆ มากมาย ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงบริบทของสังคมทำให้บุคคลนั้นปรับตัวและไม่ทันกับเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ ๆ และนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้กับงานได้ไม่ดีพอ ส่งผลให้คุณภาพของงานออกมาได้ไม่ดีตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่องค์กรต่าง ๆ จะต้องพัฒนาบุคลากร โดยเฉพาะครูที่เป็นผู้นำทางความคิด ผู้ยกระดับสติปัญญาของสังคม ต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบจะทำให้เกิดระบบงานที่มีคุณภาพส่งผลทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด พร้อมทั้งยังเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรภายในองค์กรด้วย

นวลละออง อุทามนตรี และรัชยา อินทนนท์ (2558, หน้า 31)

ได้กล่าวไว้ว่า ความสำคัญของการพัฒนาบุคลากรนั้น ภายใต้อิทธิพลของโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และวิทยาการต่าง ๆ ล้วนส่งผลให้การจัดการศึกษา การเรียนรู้เกิดการเปลี่ยนแปลง มีการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ๆ ให้มีความเจริญมากยิ่งขึ้น ดังนั้น บุคลากรจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้เป็นผู้มีความรู้

ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และทัศนคติต่าง ๆ ที่ดีต้องงาน เพื่อการปฏิบัติงานให้ มีประสิทธิภาพและทรงคุณค่ามากยิ่งขึ้น

วีรัตน์ พงษ์มิตร (2557, หน้า 55) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนา บุคลากรเป็นสิ่งจำเป็นต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรในสถานศึกษา โดยเฉพาะบุคลากรที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อให้ การจัดการเรียนรู้แก่ผู้เรียนมีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับการศึกษาในปัจจุบัน ซึ่งมีการ เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและตลอดเวลาในยุคของโลกาภิวัตน์

จากความสำคัญของการพัฒนาบุคลากรที่กล่าวมาข้างต้นสรุปว่า การพัฒนาบุคลากรมีความสำคัญมาก โรงเรียนที่บุคลากรได้รับการพัฒนาอยู่เสมอ จะทำ ให้เกิดระบบงานที่มีคุณภาพ ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด การพัฒนาบุคลากรไม่ เพียงแต่ทำให้โรงเรียนมีประสิทธิภาพเท่านั้น ยังเป็นการสร้างขวัญกำลังใจในการ ปฏิบัติงานของบุคลากร ซึ่งมีความแตกต่างกันตามความสนใจ ความถนัดของตนเอง ทั้งนี้ ต้องสอดคล้องกับสภาพการณ์ไม่ว่าจะเป็นด้านทรัพยากร สภาพแวดล้อมและความทันสมัย ของเทคโนโลยีด้วย

5. ปัจจัยด้านบรรยากาศขององค์การ

5.1 ความหมายของบรรยากาศขององค์การ

มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของบรรยากาศ ขององค์การไว้มากมายแตกต่างกัน ดังนี้

อัคราภรณ์ มาตรา (2555, หน้า 34) ได้สรุปไว้ว่า บรรยากาศ ในโรงเรียน หมายถึง การที่บุคลากรในโรงเรียนมีความร่วมมือร่วมใจในการทำงาน ความ ผ่อนคลาย ความเอื้ออาทรและจริงจังความเป็นสถานศึกษาและหมู่คณะการกล้าคิดกล้าทำ สิ่งใหม่ ๆ ความรักความภาคภูมิใจในโรงเรียน และการมีปฏิสัมพันธ์เพื่อการเรียนรู้

อศิราภรณ์ วรรณรัตน์ (2556, หน้า 29) ได้สรุปไว้ว่า บรรยากาศในโรงเรียน หมายถึง สภาพการทำงานที่บุคลากรในโรงเรียน มีความร่วมมือ ร่วมใจในการทำงาน มีความเอื้ออาทรต่อกัน ให้ความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ยอมรับฟัง ความคิดเห็นกล้าคิดกล้าทำสิ่งใหม่ มีการปฏิสัมพันธ์กันอย่างจริงจังไม่แบ่งแยก มีความ สามัคคี มีความปรองมพรและมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการปฏิบัติงาน

ไชยา ภาวะบุตร (2565, หน้า 97) สรุปว่า บรรยากาศของ องค์การ หมายถึง สภาพแวดล้อมและความสัมพันธ์โดยทั่วไปรอบตัวงานและผู้ปฏิบัติงาน

ที่รวมกันแล้วมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมองค์กร โครงสร้างองค์กร และกระบวนการขององค์กร ทั้งทางตรงและทางอ้อม

Poole (1958, อ้างถึงใน สัมฤทธิ์ กางเพ็ง, 2551, หน้า 118)

กล่าววาทบรรยายภาขององค์กร หมายถึง ลักษณะสภาพโดยรวมขององค์กร บรรยายภาขององค์กรเป็นคำอธิบายสภาพองค์การมากกว่าจะเป็นการประเมินหรือมีปฏิกริยาแบบสอดแทรกอารมณ์ บรรยายภาขององค์กรเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานตามปกติขององค์กรที่มีความสำคัญต่อองค์กรและสมาชิกในองค์กร ซึ่งบรรยายภาขององค์กรจะมีอิทธิพลพฤติกรรมและเจตคติของสมาชิกในองค์กรด้วย

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านบรรยายภาขององค์กร หมายถึง ลักษณะสภาพโดยรวมขององค์กร ในการทำงานที่บุคลากร มีความร่วมมือร่วมใจในการทำงาน มีความเอื้ออาทรต่อกัน ให้ความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ยอมรับฟังความคิดเห็นมีการปฏิสัมพันธ์กันอย่างจริงจัง มีความสามัคคี มีความปรอมเพรียงและมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

5.2 ความสำคัญของบรรยายภาขององค์กร

นักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของบรรยายภาและวัฒนธรรมองค์กรไว้มากมายแตกต่างกัน ดังนี้

กรรณา ภูมะลี (2556, หน้า 109) บรรยายภาขององค์กรคือ ความรู้สึกหรือความคิดเห็นของสมาชิกในองค์กรที่มีต่อองค์กร ความรู้สึกนั้นมีต่อลักษณะต่าง ๆ เช่น โครงสร้างองค์กร การปฏิสัมพันธ์ การให้ผลตอบแทน การสนับสนุนในองค์การความเป็นอิสระ พฤติกรรมการบริหาร ซึ่งเป็นพฤติกรรมของผู้บริหารและบุคลากรที่ปฏิบัติงานร่วมกัน

นิษฐ์อดิگانต์ ดาราพันธ์ (2560, หน้า 32) สรุปไว้ว่า

บรรยายภาขององค์กรเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเพราะมีผลกระทบต่อตัวบุคคล องค์กร และการรับรู้ที่มีเป็นสิ่งที่มอิทธิพลต่อพฤติกรรม ทศนคติ การปฏิบัติงานและความพึงพอใจ ส่งผลต่อความภักดีที่มีต่อองค์กร สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานร่วมกันในองค์กร อันเป็นการแสดงถึงปฏิสัมพันธ์ของบุคลากรในองค์กรมีส่วนเกี่ยวโยงมาจากพฤติกรรมของผู้บริหารในการสั่งการ บังคับบัญชา หรือจูงใจให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ สิ่งใดตามจุดหมายที่ผู้บริหารกำหนดไว้ ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อขวัญ กำลังใจและความพึงพอใจ

ในการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชา จึงกล่าวได้ว่า บรรยากาศขององค์กรจะเป็นไปใน มิติใดย่อมขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของผู้บริหารเป็นสำคัญ

วิภาพร ยืนยง (2560, หน้า 47) สรุปไว้ว่า บรรยากาศขององค์กร มีความสำคัญต่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพต่อการดำเนินงาน สร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานและความพึงพอใจใน องค์กรด้วย

ไชยา ภาวะบุตร (2565, หน้า 102) กล่าวว่า ในการศึกษา องค์กรนั้น สิ่งที่สำคัญต่อองค์กรและผลสำเร็จขององค์กรที่ไม่น้อยไปกว่าปัจจัยอย่าง อื่นคือบรรยากาศขององค์กร ถ้าหากบรรยากาศขององค์กรไม่ดี ไม่เหมาะสมก็เป็นเหตุให้ องค์กรนั้นไร้ประสิทธิภาพได้ ในทางกลับกันถ้าหากบรรยากาศขององค์กรที่มีผลต่อการ ดำเนินงานขององค์กรประสบผลสำเร็จได้สูง

สรุปได้ว่า บรรยากาศขององค์กร มีความสำคัญต่อผลสำเร็จของ องค์กร ซึ่งบรรยากาศขององค์กรที่ดีจะส่งผลให้เกิดพฤติกรรม ทศนคติ การปฏิบัติงานและ ความพึงพอใจในการทำงานร่วมมือกันของบุคลากรในองค์กรอย่างจริงจัง ทำให้การ ดำเนินงานด้านต่าง ๆ ขององค์กรเกิดผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรวม

1. ความหมายของประสิทธิผล

นักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของประสิทธิผล ไว้มากมายแตกต่างกัน ดังนี้

กษมาพร ทองเชื้อ (2555, หน้า 14) คำว่าประสิทธิผล (effectiveness) มีความสำคัญในการบริหารจัดการองค์กรต่าง ๆ และเป็นกระบวนการที่คนใหม่ทางการ บริหารที่ผู้บริหารจะต้องมุ่งเน้นการบริหารเพื่อมุ่งประสิทธิผลขององค์กร

สัมฤทธิ์ กางเพ็ง (2555, หน้า 29) ได้ให้นิยามของคำว่าประสิทธิผล หมายถึง ระดับการบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้

รุสนานี ลอเซ็ง (2556, หน้า 12) กล่าวว่า ประสิทธิผล หมายถึง ผลสำเร็จที่เกิดขึ้นของบุคคลหรือองค์กรในผลการดำเนินงานที่ดี สามารถบรรลุผลสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ การวัดผลงานที่ทำได้เทียบกับเป้าหมาย หากสามารถทำได้ ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ก็แสดงว่าการทำงานมีประสิทธิภาพสูง

อวิสฎา นาโสก (2560, หน้า 36) ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพ (Effectiveness) เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าเป็นตัวการสำคัญที่จะเป็นเครื่องตัดสินใจขั้นสุดท้ายว่าการบริหารและองค์การประสบความสำเร็จ มี 3 ระดับ ได้แก่ ระดับบุคคล ระดับกลุ่ม และระดับองค์กร

อาภัสสร วันดี (2560, หน้า 41) ได้กล่าวไว้ว่า ประสิทธิภาพขององค์การหมายถึง ความสามารถขององค์การในการบรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ โดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างคุ้มค่า รักษาไว้ซึ่งทั้งทรัพยากรและวัสดุอุปกรณ์และไม่สร้าง ความเครียดแก่สมาชิก สมาชิกเกิดความพึงพอใจในงาน ทุกคนมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง ในการกำหนดวัตถุประสงค์ขององค์การและรับผิดชอบต่อปัญหาหรือข้อยุ่งยากที่เกิดขึ้น และองค์การมีส่วนร่วมสามารถปรับตัวและพัฒนาเพื่อดำรงอยู่ต่อไปได้

สุพัตรา ชันทอง (2562, หน้า 12 - 13) ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถของการบรรลุความสำเร็จวัตถุประสงค์นั่นเอง แนวความคิดของสาขาวิชาการทำให้เกิดความคิดที่แตกต่างกันต่อวิธีการในการปรับปรุงประสิทธิภาพขององค์การให้ดีขึ้น โดยที่นักวิชาการหรือนักบริหารต่างสาขาต่างก็มองด้วยสมมุติฐานของตนเท่านั้น เช่น จัดการและนักวิเคราะห์องค์การ (Organization Analysts) มักคิดว่ามีหลักเกณฑ์ในการประเมิน (Evaluation Criteria) ความมีประสิทธิภาพขององค์การเพียงอย่างเดียวเท่านั้นคือ วัดจากผลกำไร ซึ่งก็ปรากฏว่าไม่สามารถใช้เป็นเครื่องมือวัดที่ถูกต้องอย่างเดียวยังได้ เพราะไม่มีองค์กรไหนสามารถจะอยู่รอดในระยะยาวได้ ถ้าหากองค์กรมุ่งแต่จะสนองตอบเป้าหมายในการแสวงหากำไรแต่ประการเดียวโดยไม่สนใจต่อความต้องการและเป้าหมายของคนในองค์กรและของสังคมส่วนรวมได้ นอกจากนี้ยังมีองค์กรหลายประเภท เช่น หน่วยงานราชการ และหน่วยสงเคราะห์ต่าง ๆ ซึ่งไม่มีความมุ่งหมายที่จะแสวงหากำไรแต่อย่างใดนอกจากนี้องค์กรยังมักจะมุ่งทำงานเพื่อเป้าหมายหลายประการ (Multiple Goals) ดังนั้นความพยายามที่จะประเมินประสิทธิภาพขององค์กรจึงจำเป็นต้องครอบคลุมถึงตัวแปรหรือบรรทัดฐาน (Criteria) หลายประการเพื่อให้ได้มาซึ่งประโยชน์ในการปรับปรุงประสิทธิภาพขององค์กรอย่างแท้จริง

วรุจ วรดล (2563, หน้า 31) ได้สรุปไว้ว่า ประสิทธิภาพในการบริหารงานโรงเรียน หมายถึง ความสามารถในการบริหารโรงเรียนที่ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ และสามารถพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสำเร็จของสถานศึกษาที่สามารถดำเนินงานจนบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้โดยอาศัยความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา รวมถึงความสามารถในการจัดสรรทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2. ความหมายของการจัดการเรียนรวม

การจัดการเรียนรวม เป็นการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการได้เรียนรวมกับเด็กปกติ โดยคำนึงถึงศักยภาพและความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อส่งเสริมให้เด็กพิการเหล่านี้ได้มีโอกาสเรียนรู้และดำรงชีวิตในสังคมร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างปกติสุข สำหรับความหมายของการเรียนรวม มีนักการศึกษาได้ให้นิยามไว้ ดังนี้

สุชาติดา บุปผา (2555, หน้า 3) ได้ให้ความหมายของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม หมายถึง การจัดการศึกษาที่เปิดโอกาสให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เข้ามาเรียนรวมกับเด็กปกติในโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยมีแนวคิดการจัดการศึกษาสำหรับเด็กทุกคน และจัดให้มีบริการพิเศษตามความต้องการของแต่ละบุคคล โดยให้ได้รับการศึกษาที่เหมาะสมกับความสามารถ ทุกคนได้เรียนในสภาพแวดล้อมเดียวกัน โดยครูปฏิบัติต่อนักเรียนทุกคนเหมือนกัน และโรงเรียนให้การยอมรับ และเอาใจใส่ให้การช่วยเหลือสนับสนุนในฐานะสมาชิกคนหนึ่งของสังคม โดยไม่มีการแบ่งแยก โดยคำนึงถึงสิทธิ และความเสมอภาคยอมรับความแตกต่าง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2556, หน้า 15) ได้ให้ความหมายของการเรียนรวมว่า การเรียนรวมเป็นการจัดการศึกษาอย่างยืดหยุ่นและตอบสนองการเรียนรู้ของเด็กที่มีวิธีการเรียนรู้และความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ โดยมุ่งความสำคัญไปที่การเปลี่ยนแปลงที่ระบบการศึกษามีใช้เปลี่ยนแปลงที่เด็กเหมือนการจัดการพิเศษเฉพาะความพิการหรือการเรียนรวมการเรียนรวมจึงเป็นการจัดการศึกษาที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่ทั้งเด็ก ผู้ใหญ่ เพศ วัย ความสามารถความบกพร่องและศาสนามีส่วนร่วมในสังคมเดียวกัน เป็นการจัดการศึกษาเพื่อเด็กทุกคนเพื่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

ดนยา อินจำปา (2560, หน้า 43) ได้สรุปไว้ว่า การเรียนรวม หมายถึง การจัดการศึกษาให้เด็กทุกคนได้มีโอกาสทางการศึกษาร่วมกันระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับการจัดการศึกษา และกิจกรรมต่าง ๆ จากสถานศึกษาอย่างเหมาะสม

เพื่อให้เด็กทุกคนเกิดการยอมรับกัน และสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ

อมรภัค ปิ่นกำลัง (2562, หน้า 30) ได้ให้ความหมายของการเรียนรวม หมายถึง การจัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนทุกคน นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้เข้าเรียนในโรงเรียนกับนักเรียนทั่วไป โดยได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน บุคลากรทุกคนในโรงเรียนให้การยอมรับเอาใจใส่ให้การช่วยเหลือสนับสนุนในฐานะสมาชิกคนหนึ่งๆ ของโรงเรียน ไม่มีการแบ่งแยก นักเรียนมีส่วนร่วมในการเป็นสมาชิกของโรงเรียนและกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียนอย่างเต็มที่ การออกแบบการสอนและการช่วยเหลือสนับสนุนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในบริบทของการจัดการศึกษาทั่วไป นักเรียนทุกคนจะได้รับการศึกษาที่เหมาะสมกับระดับความสามารถ ด้วยการสนับสนุนด้านการสอนที่แตกต่างกันและได้เรียนกับเพื่อนในสภาพแวดล้อมเดียวกัน

จุฑาภรณ์ ธนกวีศิลป์ (2563, หน้า 7) ได้นิยามว่า หมายถึง การจัดการศึกษาที่เปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษหรือนักเรียนพิการเข้าเรียนรวมกับนักเรียนปกติ โดยอาจจัดได้หลายรูปแบบและมีลักษณะการจัดที่แตกต่างกันให้สามารถรองรับการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษหรือพิการเรียนรวม

พิมพ์ ตามี (2562, หน้า 9) ได้นิยามไว้ว่า การจัดการศึกษาเรียนรวม หมายถึง การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ได้แก่ กระบวนการบริหารและการจัดการศึกษาเรียนรวมของสถานศึกษาที่ครอบคลุมด้านวิชาการ ด้านบุคลากร ด้านข้อมูลสารสนเทศและด้านสภาพแวดล้อม และกระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบโดยมีการจัดหลักสูตรและวิธีการสอนที่เหมาะสม สอดคล้องกับบริบทของชุมชน ท้องถิ่น ความสนใจ ความต้องการและความถนัดของผู้เรียน โดยมีการดำเนินงานที่ครอบคลุม การคัดกรองและค้นหาผู้เรียน (Screening and Identification) การวางแผนจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Place and IEP Development) การวางแผนจัดการเรียนการสอนและการช่วยเหลือ (Instruction Program Planning) และการติดตามประเมินผลความก้าวหน้า (Instruction Program Evaluation)

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรวม หมายถึง การให้บริการทางการศึกษา โดยเปิดโอกาสให้เด็กทุกคนได้รับบริการทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่แบ่งแยกความบกพร่องของเด็กหรือคัดแยกเด็กที่ด้อยกว่าเด็กส่วนใหญ่ออกจากชั้นเรียน ซึ่งการให้บริการ

ทางการศึกษานั้นจะต้องคำนึงถึงศักยภาพของเด็กแต่ละบุคคลและส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในทุก ๆ ด้าน

3. ความสำคัญของการจัดการเรียนรวม

มีนักบริหาร นักวิชาการ และนักวิจัยได้เสนอความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเรียนรวมไว้แตกต่างกัน ดังนี้

สุชาติ บุปผา (2557, หน้า 28) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาเรียนรวมไว้ว่า การที่เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เข้ามาเรียนรวมในโรงเรียนจนเกิดประโยชน์ต่อตัวเด็กในการพัฒนาตามศักยภาพได้ใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นและยังเป็นการลดภาระแก่ผู้ปกครอง นอกจากนี้เด็กปกติยังได้เรียนรู้ในการรู้จักการยอมรับความแตกต่างหลากหลายของคนในสังคม ก่อให้เกิดการยอมรับ การช่วยเหลือ แบ่งปัน ส่งเสริมสังคมให้น่าอยู่ ทุกคนในสังคมสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างปกติสุข

ประวีณา โภควณิช (2559, หน้า 41 - 42) ได้กล่าวไว้ว่า ความสำคัญของการจัดการเรียนรวม เป็นการจัดเด็กเข้ารับการศึกษโดยไม่แบ่งแยกความบกพร่องของเด็ก หรือคัดแยกเด็กที่ด้อยกว่าเด็กส่วนใหญ่ในชั้นเรียนแต่จะใช้การบริหารจัดการและวิธีการในการให้เด็กเกิดการเรียนรู้และพัฒนาการตามความจำเป็นอย่างเหมาะสมเป็นรายบุคคล ปรัชญาการเรียนรวมได้เน้นความสำคัญของการศึกษาบนความเท่าเทียม ความหลากหลาย การใช้ชีวิตด้วยการพึ่งพาอาศัยกัน เรียนด้วยกันโดยไม่มีการแบ่งแยก ซึ่งนับว่าเป็นการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับสภาพจริงที่มนุษย์ต้องใช้ชีวิตกับผู้อื่นในสังคมที่มีความแตกต่างหลากหลาย

สมาลี ศรีผิง (2560, หน้า 24) ได้กล่าวไว้ว่า หลักการของการเรียนรวมเป็นความยุติธรรมในสังคมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีการยอมรับเด็กพิเศษเป็นส่วนหนึ่งของสังคม การให้เด็กพิเศษเรียนรวมกับเด็กปกติเป็นการสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน ยอมรับซึ่งกันและกัน อันเป็นพื้นฐานสำคัญยิ่งในการดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขและเพื่อให้ผู้ที่มีความบกพร่องทางด้านต่าง ๆ สามารถได้รับบริการเช่นเดียวกับคนปกติจึงต้องมีความพร้อมที่จะดำรงอยู่ในสังคมด้วยศักยภาพที่แต่ละบุคคลมีอยู่โดยกระบวนการฟื้นฟูบำบัดและการเรียนรู้จากกระบวนการศึกษาที่จัดขึ้นอย่างเหมาะสม ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าโรงเรียนที่จะจัดการเรียนรวมได้ดี ส่งเสริมการเรียนรู้ได้ดีควรปรับกระบวนการใหม่ตั้งแต่ปรัชญาการศึกษา หลักสูตรการเรียนการสอน การประเมินผลให้สอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ที่แท้จริงของผู้เรียน

ญานวรุตม์ ตีระพัฒน์ (2564, หน้า 39 – 40) กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาให้เด็กทุกคนได้เรียนรู้ด้วยกัน ซึ่งการศึกษาแบบเรียนรวมจะทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อมีการจัดให้นักเรียนได้เรียนในสภาพแวดล้อมที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุด นอกจากนี้การจัดการเรียนรวมต้องอาศัยการทำงานร่วมกันของผู้เชี่ยวชาญหลายสาขา อาชีพและพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ในลักษณะการรวมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในสังคม และชุมชนเพื่อช่วยให้การศึกษาแบบเรียนรวมประสบความสำเร็จ จากแนวคิดและทฤษฎีของการเรียนรวม อาจกล่าวได้ว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษหลายคนอาจเรียนรู้ได้ดี การวัดและประเมินผลจะต้องจัดให้สอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของเด็กและสอดคล้องกับระดับความสามารถของแต่ละคน จัดการเรียนการสอนที่สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่แท้จริง

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการจัดการเรียนรวม เป็นการจัดการศึกษา โดยไม่ได้แบ่งแยกกระหว่างเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษกับเด็กปกติแยกจากกัน แต่เป็นการให้เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษกับเด็กปกติได้รับการจัดการศึกษา เรียนรู้ร่วมกันในชั้นเรียนรวมกัน โดยมีการบริหารจัดการและวิธีการในการให้เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเกิดการเรียนรู้และพัฒนาการตามความจำเป็นอย่างเหมาะสมเป็นรายบุคคล และอยู่ร่วมกับเด็กปกติ ได้รับการจัดการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน

4. องค์ประกอบของการจัดการเรียนรวม

มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรวมไว้มากมายแตกต่างกัน ดังนี้

สุชาติดา บุบผา (2557, หน้า 195) ได้กล่าวถึงการพัฒนาโรงเรียนแบบเรียนรวมจะต้องอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยพัฒนาโรงเรียนแบบเรียนรวมได้แก่ นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างหลากหลายตามสภาพจริง การสร้างชุมชนในโรงเรียนและการค้นพบและแก้ปัญหาของนักเรียนแต่ละคน การดูแลนักเรียนในชั้นเรียน การให้นักเรียนมีอิสระในการเรียนรู้ และการช่วยเหลือสนับสนุนของครู

พัชรัตน์ วงษ์วิชัยตม์ (2559, หน้า 18) ได้ทำการศึกษา แนวทางการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้สำหรับสถานศึกษาเรียนรวมระดับประถมศึกษา จังหวัดประทุมธานี มีแนวทางการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้สำหรับสถานศึกษาเรียนรวม 6 ด้าน ประกอบด้วยดังนี้ 1) ด้านภูมิทัศน์ 2) ด้านอาคารสถานที่ 3) ด้านความ

ปลอดภัย 4) ด้านการบริหารจัดการ 5) ด้านการเรียนการสอน และ 6) ด้านปฏิสัมพันธ์ของบุคคล

สุทธิ สุวรรณจันทร์ (2559, หน้า 8) ได้ทำการวิจัย การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ซึ่งได้วิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ประกอบด้วยดังนี้

1. การบริหารจัดการเรียนรวม
2. การจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล
3. การพัฒนาศักยภาพของนักเรียนพิการเรียนรวม
4. การดำเนินงานของศูนย์บริการทางการศึกษาพิเศษ

อรทัย แสนชัย (2559, หน้า 251 – 260) ได้ทำการศึกษา การจัดการเรียนรวมของโรงเรียนต้นแบบการเรียนรวม จังหวัดนนทบุรี ใช้มาตรฐานการเรียนรวมเพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ปี พ.ศ. 2555 จำนวน 4 ด้าน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2555, หน้า 7 – 23) ได้แก่ (1) มาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียน (2) มาตรฐานด้านการจัดการเรียนการสอน (3) มาตรฐานด้านการบริหารจัดการเรียนรวม และ (4) มาตรฐานด้านการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

สุมาลี ศรีผิง (2560, บทคัดย่อ) การวิเคราะห์องค์ประกอบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การบริหารจัดการ 2) การจัดสภาพแวดล้อม 3) การจัดการเรียนรู้ 4) การประสานความร่วมมือ

จิราภา ทิศวงศ์ (2561, หน้า 113 – 123) ได้ทำการศึกษา ภาวะผู้นำทางวิชาการที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการเรียนรวมของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี มีองค์ประกอบของการบริหารจัดการเรียนรวมของผู้บริหารโรงเรียนได้ 5 องค์ประกอบดังนี้ 1) การกำหนดเป้าหมายการจัดการเรียนรวม 2) การส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนรวม 3) การจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนรวม 4) การนิเทศการจัดการเรียนรวม และ 5) การสนับสนุนเครือข่ายการจัดการเรียนรวม

นิลลักษณ์ การสอน (2561, หน้า 6 – 7) ได้ทำการศึกษาสภาพ ปัญหา การส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม

ตามกรอบมาตรฐานเรียนรวม เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ปี พ.ศ. 2555 มี 4 ด้าน ดังนี้ (กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษาในศูนย์การศึกษาพิเศษและเรียนรวม, 2557, หน้า 12 – 35)

1. ด้านผู้เรียน มีดังต่อไปนี้

1.1 ผู้เรียนมีผลการพัฒนาเต็มศักยภาพตามที่กำหนดไว้ใน
แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program : IEP)

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน มีดังต่อไปนี้

2.1 ครูมีความรู้ ความเข้าใจ เจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรวม
และปฏิบัติต่อผู้เรียนอย่างเหมาะสม

2.2 ครูเข้ารับการฝึกอบรมหรือพัฒนาให้มีทักษะในการจัดการ
เรียนรวม

2.3 ครูมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)

2.4 ครูจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual
Implementation Plan : IIP) ที่สอดคล้องกับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)

2.5 ครูจัดหา ผลิตและใช้เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก
สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาในการพัฒนาผู้เรียน ตามความ
ต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษา

2.6 ครูจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนเฉพาะบุคคลอย่าง
เหมาะสม

2.7 ครูมีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายสอดคล้องกับผู้เรียน
เฉพาะบุคคล

2.8 ครูใช้กระบวนการวิจัย เพื่อพัฒนาผู้เรียนเฉพาะบุคคล

3. ด้านการบริหารจัดการเรียนรวม มีดังต่อไปนี้

3.1 ผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจ เจตคติที่ดี และมีวิสัยทัศน์ใน
การบริหารจัดการเรียนรวม

3.2 ผู้บริหารมีการบริหารจัดการเรียนรวมตามโครงสร้างซีท
(SEAT Framework)

3.3 ผู้บริหารมีการบริหารจัดการเรียนรวมโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน
(School-based management : SBM)

3.4 ผู้บริหารสามารถบริหารจัดการเรียนรวม ให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการจัดการเรียนรวม

3.5 สถานศึกษามีกระบวนการเปลี่ยนผ่าน (Transition)

3.6 มีการส่งเสริมสนับสนุน ยกย่องเชิดชูเกียรติบุคคลและองค์กรที่มีส่วนร่วมด้านการจัดการเรียนรวม

4. ด้านการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ มีดังต่อไปนี้

4.1 พัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้านการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนให้ ผู้เรียนและครอบครัวสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

4.2 มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการจัดการเรียนรวมระหว่างบุคลากรภายในสถานศึกษา ระหว่างสถานศึกษากับครอบครัว ชุมชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง

ภาวิณี เทมีโย (2563, หน้า 6) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาเรียนรวมสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาองค์ประกอบของการจัดการศึกษาเรียนรวมสำหรับสถานศึกษา ซึ่งผลการสังเคราะห์ได้องค์ประกอบของการจัดการศึกษาเรียนรวมสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ดังนี้

1. ด้านคุณภาพผู้เรียน
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. ด้านการมีส่วนร่วมในการเรียนรวม
4. ด้านกระบวนการบริหารและการจัดการ

เตือนจิต มูลอินทร์ (2563, หน้า 85 - 99) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า 1. องค์ประกอบและตัวชี้วัดของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม พบว่า ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ 20 ตัวชี้วัด ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 การเตรียมการ มี 6 ตัวชี้วัด องค์ประกอบที่ 2 การสำรวจและการคัดแยกเด็ก มี 6 ตัวชี้วัด องค์ประกอบที่ 3 การจัดทำแผนการจัดการศึกษารายบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) มี 2 ตัวชี้วัด องค์ประกอบที่ 4 การดำเนินการจัดการเรียนการสอน มี 2 ตัวชี้วัด และองค์ประกอบที่ 5 การประเมินผลการดำเนินการ มี 4 ตัวชี้วัด

ญานวรุตม์ ตีระพัฒน์ (2564, หน้า 146 – 160) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีองค์ประกอบในการพัฒนาโรงเรียนแบบเรียนรวม 6 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านนโยบายและการวางแผนส่งเสริมคุณภาพการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม 2) ด้านการจัดสรรงบประมาณในการบริหารจัดการเรียน 3) ด้านบริหารจัดการสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ 4) ด้านหลักสูตรสถานศึกษา 5) ด้านความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการจัดการศึกษา และ 6) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

จากการศึกษาทฤษฎี แนวคิด เอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ เกี่ยวกับองค์ประกอบประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สามารถนำมาสังเคราะห์ เพื่อกำหนดเป็นองค์ประกอบของประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม รายละเอียดดังตาราง 2

ตาราง 2 การสังเคราะห์องค์ประกอบของประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม

การบริหารจัดการศึกษาเรียนรวม	สุชาติ บุญพา (2557)	พัทธนันท์ วงษ์วิชัยตม์ (2559)	สุทธิ สุวรรณจันทร์ (2559)	อรทัย แสนชัย (2559)	สุมาลี ศรีม่วง (2560)	จิราภา ทิศวงศ์ (2561)	นิตักษณ์ การสอน (2561)	เดือนจิต มูลอินทร์ (2563)	ภาวิณี เทมียโก (2563)	ญาณวรุฒม์ ตีระพัฒน์ (2564)	ความถี่	ร้อยละ
1. ด้านการจัดเรียนการสอน	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	9	90.00
2. การประสานความร่วมมือ	✓	✓			✓	✓			✓	✓	6	60.00
3. ด้านความปลอดภัย		✓									1	10.00
4. ด้านการจัดสภาพแวดล้อม		✓	✓		✓	✓				✓	5	50.00
5. ด้านการบริหารจัดการ		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		8	80.00
6. ด้านคุณภาพผู้เรียน	✓		✓	✓			✓		✓		5	50.00
7. การดำเนินงานของศูนย์บริการทางการศึกษาพิเศษ			✓								1	10.00
8. ด้านการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้				✓			✓				2	20.00
9. การเตรียมการ								✓			1	10.00

ตาราง 2 (ต่อ)

การบริหารจัดการศึกษาเรียนรวม	สุชาติ บุบผา (2557)	พิทักษ์นันท์ วงษ์วิชัยตุ้ม (2559)	สุทธิ สุวรรณจันทร์ (2559)	อรทัย แสนชัย (2559)	สุมาลี ศรีพวง (2560)	จิราภา ทิศวงศ์ (2561)	นิตักษณ์ การสอน (2561)	เดือนจิต มูลอินทร์ (2563)	ภาวิณี เทมียโก (2563)	ญาณวรุฒม์ ตีระพัฒน์ (2564)	ความถี่	ร้อยละ
10. การสำรวจและคัดแยกเด็ก								✓			1	10.00
11. การประเมินผลการดำเนินการ								✓			1	10.00
12. ด้านนโยบายและการวางแผนส่งเสริมคุณภาพการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม										✓	1	10.00
13. ด้านการจัดสรรงบประมาณในการบริหารจัดการเรียน										✓	1	10.00
14. ด้านหลักสูตรสถานศึกษา										✓	1	10.00

จากตาราง 2 พบว่า องค์ประกอบของประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมของ นักวิชาการและนักวิจัย จำนวน 10 คน โดยใช้เกณฑ์ความถี่ร้อยละ 50 ได้องค์ประกอบ ของประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1) การจัดการเรียนการสอน ความถี่ร้อยละ 90 2) การบริหารจัดการ ความถี่ร้อยละ 80 3) การประสานความร่วมมือ ความถี่ร้อยละ 60 4) การจัดสภาพแวดล้อม ความถี่ร้อยละ 50 และ 5) คุณภาพผู้เรียน ความถี่ร้อยละ 50

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม ซึ่งสังเคราะห์ จากนักวิชาการ และนักวิจัย จำนวน 10 คน ได้จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1) การจัดการเรียน การสอน 2) การบริหารจัดการ 3) การประสานความร่วมมือ และ 4) การจัด สภาพแวดล้อม และ 5) คุณภาพผู้เรียน แต่ละด้านมีรายละเอียดที่จะนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. ด้านการจัดการเรียนการสอน

1.1 ความหมายของการจัดการเรียนการสอน

มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการจัดการเรียน การสอนไว้มากมายแตกต่างกัน ดังนี้

นิลक्षण การสอน (2561, หน้า 33) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียน การสอนไว้ว่า กิจกรรมการเรียนการสอน คือ กิจกรรมภายในและภายนอกห้องเรียนเป็น ส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน ที่จะช่วยให้นักเรียนทั่วไปและนักเรียน พิการหรือที่มีความบกพร่องได้รับการพัฒนา ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจอารมณ์ และสังคม ซึ่งประกอบด้วย

1. การบริหารจัดการหลักสูตร

1.1 แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program, IEP)

1.2 แผนการสอนรายบุคคล (Individual Implementation Plan, IIP)

1.3 การตรวจสอบทางการศึกษา (Education Assessment)

1.4 เทคนิคการสอน

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (2560, หน้า 18) ได้กล่าวถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง กระบวนการจัด

การเรียนการสอนตามหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชนและท้องถิ่น ตามความสนใจ ความต้องการและความถนัดของผู้เรียน โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคลสร้างโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม มีการตรวจสอบ และประเมินผลความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ

สุทธิ สุวรรณจันทร์ (2559, หน้า 9) ได้นิยามไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนและการวัดผลและการประเมินผล หมายถึง กระบวนการคัดกรอง วินิจฉัย ความบกพร่องของนักเรียนพิการ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศ การจัดทำแผนการเรียน การสอน การจัดทำและจัดหาสื่อ นวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล การวิเคราะห์ผลการประเมินเพื่อพัฒนานักเรียนพิการ

สุชาดา บุพผา (2557, หน้า 127) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการศึกษาแบบเรียนรวม คือ บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของครูในโรงเรียนแบบเรียนรวมจึงปรับเปลี่ยนไปจากเดิมที่เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของครูการศึกษาพิเศษ เช่น เมื่อมีเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่จะเข้าสู่โรงเรียนหรือครูผู้สอนพบว่านักเรียนมีความต้องการพิเศษถูกส่งมาให้ครูการศึกษาพิเศษเพื่อทำการช่วยเหลือและสอนในห้องเรียนพิเศษ จึงเป็นความรับผิดชอบและการทำงานร่วมกันของครูทุกคนในโรงเรียน ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญในห้องเรียนปกติ ครูในโรงเรียนแบบเรียนรวมจึงต้องเผชิญกับสิ่งที่ท้าทายใหม่ ๆ ที่จะต้องปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่ของตนเอง และต้องสามารถจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นที่หลากหลายและที่มีระดับความสามารถแตกต่างกันมากได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูการศึกษาพิเศษและครูทั่วไปจึงต้องมีความรู้ความสามารถและทักษะเพียงพอที่จะจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรวมได้

สลิตา รินสิริ (2558, หน้า 14 - 15) ได้นิยามไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การวัดการปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอน โดยการกำหนดจุดหมาย ภาระกิจกรรมแหล่งเรียนรู้ สื่อการเรียนและการวัด ประเมินผลที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้เต็มตามความสามารถ สอดคล้องกับความถนัดความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

ศุภวรรณ การุญญะวีร์ (2564, หน้า 48 – 55) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดกิจกรรมในการเรียนรู้ เช่น การใช้สื่อการสอน การจัดกิจกรรมระหว่างสอน การทดสอบ เป็นต้น รวมทั้งความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในการให้ความช่วยเหลือ แนะนำแก่ผู้เรียนในด้านต่าง ๆ รวมทั้งการให้กำลังใจ ให้ความรักและความเอาใจใส่ด้วย

สรุปได้ว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง ผู้เรียนได้รับการ คัดกรองตามประเภทความพิการ มีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และความต้องการของผู้เรียน มีส่วนร่วมในการกำหนด เนื้อหาสาระ กิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดเป็นรายบุคคล มีการขอรับ บริการและขอเฝ้าระวังอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการ ศึกษาสำหรับคนพิการตามกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้คนพิการ มีสิทธิ์ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา พ.ศ. 2550 ไว้ในตรงตามความต้องการของผู้เรียนมีความเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพ ความต้องการจำเป็นพิเศษ การจัดกิจกรรมในการเรียนรู้ เช่น การใช้สื่อการสอน การจัด กิจกรรมระหว่างสอน การทดสอบ เป็นต้น รวมทั้งความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของ ครูในการให้ความช่วยเหลือ แนะนำแก่ผู้เรียนในด้านต่าง ๆ รวมทั้งการให้กำลังใจ ให้ความรักและความเอาใจใส่ด้วย

1.2 ความสำคัญของการจัดการเรียนการสอน

มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนไว้มากมายแตกต่างกัน ดังนี้

พชรรัตน์ ยศคำแหง (2558) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบสำคัญสูงสุดของการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กนักเรียน และกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบการเรียนร่วมเป็นแบบพิเศษออกไปทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ซึ่งโรงเรียนมีการกำหนดนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)/แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)/สื่อการสอนที่เหมาะสมกับเด็กในชั้นเรียนสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ มีการจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดขึ้นทุกกิจกรรม

ธีระพงษ์ พรหมกุล (2558, หน้า 39) ได้กล่าวสรุปไว้ว่าแนวทางและหลักการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมขึ้นอยู่กับความพยายามของทุกคนที่เกี่ยวข้อง

ในสังคม โดยทั้งความคิดเห็นของผู้รับผิดชอบรวมถึงครูทุกคนปรารถนาที่จะเป็นครูที่ดี พ่อแม่ทุกคนพร้อมที่จะฝากความหวังไว้กับโรงเรียนที่เลือกแล้วว่าเหมาะสมสำหรับเด็ก เมื่อทุกคนร่วมมือกันช่วยกันสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือเหมาะสมตามสภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคนเชื่อว่าเด็กเหล่านี้จะมีพัฒนาการที่ดีขึ้นกว่าเดิมนั่นเอง โดยใช้ระบบการศึกษาเป็นแรงผลักดันให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อการพัฒนาศักยภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้

ศุภวรรณ การัญญะวีร์ (2564, หน้า 48 – 55) ได้ให้ความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนไว้ว่า การบริหารโรงเรียนทั้งหมด การเรียนการสอนเป็นงานที่มีความสำคัญมากที่สุดส่วนงานอื่นเป็นงานที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้การเรียนการสอนมีคุณภาพและอำนวยความสะดวกให้กับการเรียนการสอน การเรียนการสอนเป็นภารกิจหลักของการจัดการศึกษาผลงานด้านวิชาการเป็นตัวชี้ให้เห็นถึงมาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาว่าจัดการศึกษาบรรลุผลตามวัตถุประสงค์เพียงใด

1.3 องค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอน

มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอนไว้มากมายแตกต่างกัน ดังนี้

สลิตา รินสิริ (2558, หน้า 15) ได้ทำการศึกษา การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของโรงเรียนในอำเภอเกาะจันทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ซึ่งมีองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอนด้วยกัน 4 ด้าน คือ ด้านการเตรียมการจัดการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ และด้านการประเมินผล ดังนี้

1. ด้านการเตรียมการสอน หมายถึง การเตรียมการของโรงเรียนผู้บริหาร และครูในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. ด้านการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรครู อาจารย์ในโรงเรียนโดยมีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
3. ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ หมายถึง สิ่งที่อยู่รอบตัว ไม่ว่าจะเป็นคน สัตว์ พืช สิ่งของ สถานที่ สื่อสิ่งพิมพ์ ฯลฯ ซึ่งผู้สอนใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. ด้านการประเมินผล หมายถึง การดำเนินการประเมินผล การจัดการเรียนการสอนภายหลังใช้การเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ศุภวรรณ การุญญะวีร์ (2564, หน้า 48 – 55) ได้ทำการศึกษา การเรียนการสอนสำหรับนักเรียนในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 โดยมี องค์ประกอบการจัดการเรียนการสอน จำนวน 4 องค์ประกอบดังนี้ 1) หลักสูตรการเรียน การสอน 2) การจัดการเรียนการสอน 3) สื่อการเรียนการสอน และ 4) การวัดผลและ ประเมินผล

2. ด้านการบริหารจัดการ

2.1 ความหมายของการบริหารจัดการ

มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการบริหาร จัดการเรียนรวมไว้มากมายแตกต่างกัน ดังนี้

รดา ธรรมพูนพิสัย (2556, หน้า 40) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า การ บริหารจัดการเรียนรวมด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียน การสอน และกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน รวมถึงการบริหารจัดการหลักสูตร แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล แผนการสอน เฉพาะบุคคล การตรวจสอบทางการศึกษา เทคนิคการสอน การรายงานความก้าวหน้า ของผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียนและชุมชน

ชลลดา สะอาดวงศ์ (2557, หน้า 39 – 40) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า การบริหารจัดการเรียนรวมโดยใช้โครงสร้างซีท ประกอบด้วย

1. ด้านนักเรียน หมายถึง นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษหรือนักเรียนทั่วไปในโรงเรียนเรียนรวม
2. ด้านสภาพแวดล้อม หมายถึง สภาพทั่วไป ๆ ทั้งเป็น สภาพแวดล้อมทางกายภาพและบุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของเด็กไม่ว่าจะเป็น พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู เพื่อนหรือบุคคลอื่น ๆ รอบด้าน
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง กิจกรรมภายใน ภายนอกโรงเรียนที่เป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอน เพื่อการพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปได้พัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา
4. ด้านเครื่องมือ หมายถึง สิ่งนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการ บริหารจัดการเรียนรวมให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเกิดการเรียนรู้สามารถนำมาใช้ ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ศิริ ถีอาสนา (2557, หน้า 8) ได้ให้ความหมายของการบริหารว่าเป็นกิจกรรมของกลุ่ม ตั้งแต่สองคนขึ้นไป รวมมือกันจัดการทรัพยากรที่เหมาะสมเพื่อได้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน ใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์จัดการกระบวนการบริหารหรือหน้าที่การบริหาร ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การจัดคณะทำงาน (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Coordinating) การรายงาน (Reporting) และการงบประมาณ (Budgeting)

ธีระพงษ์ พรหมกุล (2558, หน้า 16 – 17) ได้นิยามสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) หมายถึง การนำเอารูปแบบการบริหารจัดการเรียนร่วมที่ยึดหลักโครงสร้างซีท (SEAT) มาใช้ในการดำเนินงานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 1 โดยมีองค์ประกอบ 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านนักเรียน หมายถึง กิจกรรมที่โรงเรียนดำเนินการเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมฝึกทักษะให้นักเรียนมีความพร้อมทั้งในด้านวิชาการ ร่างกาย อารมณ์และสังคม เพื่อให้สามารถช่วยเหลือตัวเอง และปรับตัวให้คุ้นเคยกับสภาพแวดล้อม
2. ด้านสภาพแวดล้อม หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนเรียนร่วมที่มีข้อกำหนดน้อยที่สุดเพื่ออำนวยความสะดวกต่อนักเรียนพิการหรือนักเรียนที่มีความบกพร่องทั้งด้านทางกายภาพทั่วไป และด้านบุคคล
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การศึกษาวิเคราะห์หลักสูตร วิธีการวัดการประเมินและเครื่องมือเทคนิควิธีการช่วยเหลือเฉพาะที่ส่งเสริมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนตามศักยภาพของนักเรียนหรือมีความบกพร่องแต่ละบุคคล
4. ด้านเครื่องมือ หมายถึง การกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ การสร้างองค์การภาคีเครือข่าย เพื่อรวมในการปฏิบัติการจัดการเรียนร่วม ส่งเสริมช่วยเหลือสนับสนุนระบบข้อมูลเทคโนโลยี สื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนพิการหรือมีความบกพร่อง

พัชรีดา นิลสุข (2558, หน้า 6) ได้นิยามไว้ว่าการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม หมายถึง การนำรูปแบบการบริหารโรงเรียนเรียนร่วมมาใช้บริหารในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมที่เข้าร่วมโครงการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มี

ความบกพร่องประเภทต่าง ๆ โดยมีโครงสร้างระบบการบริหารจัดการที่ประกอบด้วย องค์ประกอบหลัก 4 ประการ ได้แก่ นักเรียน สภาพแวดล้อม กิจกรรมการเรียนการสอน และเครื่องมือ

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการ หมายถึง การกำหนดแนวทางเพื่อ จัดทำแผนปฏิบัติการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน เพื่อพัฒนาหลักสูตร บุคลากรทางการ ศึกษาข้อมูลสารสนเทศ การจัดเตรียมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนพิการเรียน รวมการนิเทศ ติดตาม การรายงานและการประสานความร่วมมือในการพัฒนาการจัดการ เรียนรวม

2.2 ความสำคัญของการบริหารจัดการ

มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหาร จัดการไว้มากมายแตกต่างกัน ดังนี้

ยุคตันทันท์ หวานน้ำ (2555, หน้า 11) ได้กล่าวว่า กระบวนการ ในการทำงานโดยมีผู้บริหารสถานศึกษาปฏิบัติภารกิจอย่างเป็นระบบในสถานศึกษาที่ ดำเนินการ 4 ด้าน คือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงาน บุคคล การบริหารงานทั่วไป

รดา ธรรมพูนพิสัย (2556, หน้า 19) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า การ จัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษนั้นเป็นการจัดบนพื้นฐานด้วยหลักการ แนวคิด ปรัชญา ที่ว่าทุกคนมีโอกาสที่เท่าเทียมกันในการที่จะได้รับบริการทางการศึกษา การได้รับโอกาสในการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นตามสภาพความบกพร่องของแต่ละ บุคคล ซึ่งต้องเป็นไปตามศักยภาพและความสามารถเป็นรายบุคคล ทั้งนี้ควรให้เด็กที่มี ความต้องการจำเป็นพิเศษมีโอกาสได้เรียนรู้ร่วมกับเด็กปกติทั่วไปมากที่สุดเพื่อการเตรียม ตัวในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขในสังคมต่อไป

อุไรวรรณ ทานนท์ (2556, หน้า 51) ได้กล่าวไว้ว่า ประโยชน์ของ การจัดการเรียนร่วมนั้นมีหลายประการทั้งให้ประโยชน์โดยตรงกับเด็กที่มีความต้องการ จำเป็นพิเศษ และโดยอ้อมไม่ว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ปกครอง ต่อครู และต่อโรงเรียน ทั้งใน ด้านประสบการณ์ตรงในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในการทำงาน ร่วมกันและการแข่งขันกับผู้อื่นในสภาพที่เป็นจริง ทำให้เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในสังคมปัจจุบันได้ ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพ

ชีวิตของเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ชำนาญ ศรีวงษ์ (2560, หน้า 89 – 90) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการบริหารการศึกษาแบบมีส่วนร่วมในโรงเรียนแกนนำเรียนรวม คือ องค์ประกอบการบริหารการศึกษาในโรงเรียนแกนนำเรียนรวม เป็นวิธีการบริหารโรงเรียนที่เปิดโอกาสให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง นักเรียน และบุคลากรในโรงเรียนเข้าไปมีบทบาทมีส่วนร่วมในการบริหารการศึกษาในโรงเรียนแกนนำเรียนรวมและคุณค่าของการบริหารการศึกษาโดยมีความตระหนักร่วมกันในประโยชน์และคุณค่าของการบริหารการศึกษาเป็นสำคัญ ประกอบด้วย กระบวนการมีส่วนร่วม 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น 2) การมีส่วนร่วมวางแผน 3) การมีส่วนร่วมตัดสินใจ 4) การมีส่วนร่วมปฏิบัติการ 5) การมีส่วนร่วมรับผิดชอบ 6) การมีส่วนร่วมประเมินผลและปรับปรุงงาน 7) การมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์และชื่นชมผลงาน ตามภาระและขอบข่ายงานการบริหารการศึกษาในโรงเรียนแกนนำเรียนรวม 4 งาน ได้แก่ 1) การบริหารงานวิชาการ 2) การบริหารงานงบประมาณ 3) การบริหารงานบุคคล 4) การบริหารงานทั่วไป

จุฑาภรณ์ ธนทวีศิลป์ (2563, หน้า 14 – 15) ได้กล่าวไว้ว่า ความสำคัญของการจัดการศึกษาของคนพิการในประเทศไทยจากกฎหมายที่เกี่ยวข้องรัฐต้องจัดการศึกษาให้คนพิการมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือแรกพบความพิการจนตลอดชีวิต ด้วยรูปแบบที่เหมาะสม คำนึงถึงความสามารถความสนใจความถนัดและความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลนั้นให้มีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ให้สถานศึกษาในทุกสังกัดจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยให้สอดคล้องกับความสามารถของคนพิการ และต้องมีการปรับปรุงแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศกระทรวง รวมทั้งจะต้องจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่มีความบกพร่องเรียนรวม

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการบริหารจัดการ คือ การจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษนั้นเป็นการจัดบนพื้นฐานที่ว่าทุกคนมีโอกาสที่เท่าเทียมกันในการที่จะได้รับบริการทางการศึกษา การได้รับโอกาสในการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่

จำเป็นเต็มตามศักยภาพของแต่ละบุคคลเป็นรายบุคคล ทั้งนี้ควรให้เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีโอกาสได้เรียนรู้ร่วมกับเด็กปกติทั่วไปมากที่สุด เพื่อการเตรียมตัวในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขในสังคมต่อไป

2.3 องค์ประกอบของการบริหารจัดการ

มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการบริหารจัดการไว้มากมายแตกต่างกัน ดังนี้

ชลลดา สะอาดวงศ์ (2557, หน้า 40 – 41) ได้กล่าวถึงการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management: SBM) มีรายละเอียด ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2548, หน้า 36 – 38) โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ใช้การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เป็นกรอบในการปฏิบัติงาน ซึ่งช่วยให้การดำเนินโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนประสบผลสำเร็จสูงสุดอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับสภาพปัจจัยเอื้อและข้อจำกัด ภายใต้บริบทเฉพาะของแต่ละโรงเรียน หลักการสำคัญของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเปิดโอกาสให้บุคลากรของโรงเรียนและตัวแทนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการบริหารและการปฏิบัติงาน โรงเรียน บริหารจัดการการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและบริบทของโรงเรียนเอง ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ได้แก่ การบริหารแบบมีส่วนร่วม การพัฒนาบุคลากร การใช้สารสนเทศเพื่อการบริหาร ผู้บริหารโรงเรียนมีความรู้ความสามารถ มีวิสัยทัศน์ร่วมที่ชัดเจน และมีการให้รางวัลอย่างเหมาะสม ดังนี้

1. หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) ซึ่งเป็นการกระจายอำนาจจัดการศึกษาจากกระทรวงศึกษาธิการและส่วนกลางไปยังสถานศึกษาให้มากที่สุด โดยมีความเชื่อว่าโรงเรียนเป็นหน่วยสำคัญในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการศึกษาของนักเรียน

2. หลักการมีส่วนร่วม (Participation or Collaboration or Involvement) เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีส่วนร่วมในการบริหารตัดสินใจและร่วมจัดการศึกษาทั้งครู ผู้ปกครอง ตัวแทนชุมชน ตัวแทนศิษย์เก่า และตัวแทนนักเรียน การที่บุคคลมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาจะเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของและจะรับผิดชอบในการจัดการศึกษามากขึ้น

3. หลักการคืนอำนาจจัดการศึกษาให้ประชาชน (Return Power to People) ในอดีตการจัดการศึกษาจะทำกันหลากหลาย โดยครอบครัวและชุมชน

บางแห่งให้วัดหรือองค์กรในท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ ต่อมา มีการรวบรวมการจัดการศึกษาไปให้กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้เกิดเอกภาพและมาตรฐานทางการศึกษา เมื่อประชากรเพิ่มมากขึ้นความเจริญก้าวหน้าต่าง ๆ เป็นไปอย่างรวดเร็วการจัดการศึกษาในส่วนกลางเริ่มมีข้อจำกัดเกิดความล่าช้าและไม่ตอบสนองของความต้องการของผู้เรียนและชุมชนอย่างแท้จริง จึงต้องมีการคืนอำนาจให้ท้องถิ่นและประชาชนได้จัดการศึกษาเองอีกครั้ง

4. หลักการบริหารตนเอง (Self-Management) ในระบบการศึกษาทั่วไป มักจะกำหนดให้โรงเรียนเป็นหน่วยปฏิบัติตามนโยบายจากส่วนกลาง โรงเรียนไม่มีอำนาจอย่างแท้จริงสำหรับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานนั้น ไม่ได้ปฏิเสธเรื่องการทำงานให้บรรลุเป้าหมายและนโยบายของส่วนรวม แต่มีความเชื่อว่าวิธีการทำงานให้บรรลุเป้าหมายนั้นทำได้หลายวิธี การที่ส่วนกลางทำหน้าที่เพียงกำหนดนโยบายและเป้าหมายแล้วปล่อยให้โรงเรียนมีระบบการบริหารด้วยตนเอง โดยให้โรงเรียนมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินงาน ซึ่งอาจดำเนินการได้หลากหลายแนวทางด้วยวิธีการที่แตกต่างกันแล้วแต่ความพร้อมและสถานการณ์ของโรงเรียน ผลที่ได้น่าจะมีประสิทธิภาพ สูงกว่าเดิมที่ทุกอย่างถูกกำหนดมาจากส่วนกลางไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม

5. หลักการตรวจสอบและถ่วงดุล (Check and Balance) ส่วนกลางมีหน้าที่กำหนดนโยบายและควบคุมมาตรฐาน มีองค์กรอิสระทำหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพการบริหารและการจัดการศึกษา เพื่อให้มีคุณภาพและมาตรฐานเป็นไปตามข้อกำหนดและนโยบายของชาติ

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นสรุปว่า หลักการพื้นฐานที่สำคัญของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน คือ หลักการกระจายอำนาจการศึกษาและหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม ซึ่งหลักการดังกล่าวทำให้เกิดความเชื่อมั่นว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานจะเป็นการบริหารงานที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากกว่ารูปแบบการจัดการศึกษาอื่นที่ผ่านมา

ชญากานต์ ภิญญากรณ์ (2558, หน้า 75 - 87) ได้ศึกษารูปแบบการจัดบริการสังคมด้านการศึกษาของเด็กพิเศษ มีองค์ประกอบของการบริหารจัดการประกอบด้วยดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนควรมีนโยบายในด้านการจัดการเรียนรวมของเด็กพิเศษที่ชัดเจน และเหมาะสม

2. โรงเรียนควรมีระบบการจัดการเรียนร่วมของเด็กพิเศษ ชัดเจน เหมาะสม สามารถตรวจสอบได้ และมีการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

3. โรงเรียนควรให้การส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ตามศักยภาพของเด็กพิเศษ เพื่อเป็นการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กพิเศษ

ธีระพงษ์ พรหมกุล (2558, หน้า 13) ได้ศึกษา สภาพการบริหาร การจัดการเรียนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้รับผิดชอบการจัดการเรียนร่วม โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยใช้ โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นฐาน ซึ่งกำหนดองค์ประกอบหลักไว้ 4 ด้าน (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2546, หน้า 3) ได้แก่

1. ด้านนักเรียน (S-Student)
2. ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment)
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities)
4. ด้านเครื่องมือ (T-Tool)

สมจิต ทองเกตุ (2559, หน้า 43 - 44) ได้กล่าวถึงการบริหาร การจัดการเรียนร่วมไว้ว่า ถือเป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนองค์กรไปสู่วัตถุประสงค์และ เป้าหมายขององค์กรให้ประสบผลสำเร็จผู้เขียนได้รวบรวมองค์ความรู้เกี่ยวกับการบริหาร การจัดการเรียนร่วมซึ่งประกอบไปด้วย 1) การพัฒนาคุณภาพผู้บริหาร ผู้บริหารนับว่าเป็น ผู้สำคัญที่สุดขององค์กรในการขับเคลื่อนการทำงานต่าง ๆ ให้ประสบผลสำเร็จ ฉะนั้น การบริหารจัดการเรียนร่วม จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการพัฒนาผู้บริหารให้มีคุณวุฒิ ความรู้หรือประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษ โดยจัดให้มีการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบใช้ หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม มีการวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อใช้ในการวางแผน กำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ ระบบการให้บริการที่ชัดเจนและมีการ จัดตั้งคณะกรรมการการบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนเพื่อช่วยขับเคลื่อนการ ดำเนินงานการจัดการเรียนร่วมให้ประสบผลสำเร็จ 2) การพัฒนาครู ครูถือเป็นตัวจักร ที่สำคัญในการขับเคลื่อนการปฏิบัติงานต่าง ๆ ในโรงเรียนประสบผลสำเร็จ ฉะนั้นการ จัดการเรียนร่วมจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารหรือหน่วยงานต้นสังกัดไม่ว่าจะเป็น เขตพื้นที่หรือศูนย์การศึกษาพิเศษต้องจัดประชุม อบรม ส่งเสริมให้ครูผู้สอนนักเรียนเรียน ร่วมทุกคนได้ศึกษาต่อหรือศึกษาเพิ่มเติมเพื่อช่วยให้การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมประสบ ผลสำเร็จ 3) การบริหารงบประมาณ อาคารสถานที่สิ่งแวดล้อมและการประชาสัมพันธ์

การบริหารงบประมาณ อาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมและการประชาสัมพันธ์ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารจะต้องบริหารจัดการโดยเฉพาะการบริหารงบประมาณซึ่งโรงเรียนควรจัดสรรงบประมาณให้เป็นการเฉพาะและมีการจัดกิจกรรมหาทุนมาใช้ภายในโครงการจัดการเรียนร่วม อีกทั้งโรงเรียนควรมีสถานที่ที่สามารถจะส่งต่อหรือรับเด็กนักเรียนเรียนร่วม เขารับบริการได้อย่างเหมาะสม มีการจัดอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมภายในอาคารภายนอกอาคารให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สำคัญควรมีการประชาสัมพันธ์การรับสมัครเด็กนักเรียนพิการ

จุฑาภรณ์ ธนทวีศิลป์ (2563, หน้า 21 – 23) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) เบญจา ชลธาร์นนท์ (2546, หน้า 25 – 31) ได้เสนอแนวคิดการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT framework) สรุปได้ดังนี้

1. ด้านนักเรียน (S : Students)

โรงเรียนเรียนร่วมต้องดำเนินการเตรียมความพร้อมนักเรียนทั่วไปและนักเรียนพิการเพื่อการเรียนร่วมดังนี้ นักเรียนทั่วไปจำเป็นต้องได้รับข้อมูลเกี่ยวกับความพิการของเพื่อนก่อนที่จะเข้ามาเรียนร่วม ครูประจำชั้นอาจต้องใช้เวลาในวันเปิดเรียนวันแรกบอกให้นักเรียนทั้งชั้นได้รับรู้และจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลองช่วยให้เด็กทั้งชั้นเข้าใจข้อจำกัดของเพื่อนพิการ นักเรียนพิการจำเป็นต้องได้รับบริการจากศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา/ประจำจังหวัด ก่อนเข้าเรียนร่วมเพื่อเรียนทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในชั้นเรียนร่วม ทั้งนี้ ต้องให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของเด็กพิการเป็นเฉพาะบุคคล

2. ด้านสภาพแวดล้อม (E : Environment) โรงเรียน

จำเป็นต้องบริหารจัดการสภาพแวดล้อม ดังนี้

2.1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ควรจัดให้นักเรียนพิการเรียนในสภาพแวดล้อมที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุดและจัดให้นักเรียนพิการใช้สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ได้อย่างสะดวกและปลอดภัยและเข้าถึงได้ (Barrier – free and Accessible)

2.2 บุคคลสำคัญที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อม (Environment Others) ได้แก่ พ่อ แม่ผู้ปกครอง ครู และบุคลากร อื่นในโรงเรียนโดยผู้บริหารสถานศึกษาแกนนำจัดการเรียนร่วมจะเป็นผู้นำในการดำเนินการ

3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A: Activities) กิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการทั้งหมดเกี่ยวกับการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนและโรงเรียน หมายถึงรวมถึง การบริหารและการใช้หลักสูตรเฉพาะสำหรับเด็กพิการระดับมากหรือรุนแรง (Severe) หลักสูตรทั่วไปแต่ปรับบางวิชาหรือหลักสูตรเพิ่มเติม เช่น เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น จัดให้มีการเรียนรู้เรื่องการทำ ความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมและการเคลื่อนไหว อักษรเบรลล์ ส่วนเด็กพิการที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จัดให้เรียนภาษามือเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จัดให้เรียนรู้ทักษะชีวิตประจำวัน การดูแลสุขลักษณะของตนเอง เช่น การสระผม นอกจากนี้ กิจกรรมการเรียนการสอนยังหมายถึง การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program : IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individualized Implementation Plan : IIP) การตรวจสอบทางการศึกษาใช้เทคนิคการสอนพิเศษ เช่น การวิเคราะห์งาน (Task Analysis) การใช้ระบบเพื่อนช่วยเพื่อน การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) การสอนเสริมและการปรับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในชั้นเรียน เป็นต้น

4. ด้านเครื่องมือ (T: Tools) เครื่องมือมีความหมายกว้าง หมายถึง สิ่งที่น่ามาเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการเรียนรวม สิ่งที่จะช่วยให้เด็กเรียน พิการหรือที่มีความบกพร่องเกิดการเรียนรู้และดำรงชีวิตอิสระได้อย่างมีประสิทธิภาพ สูงสุด เป็นการช่วยเหลือสนับสนุนให้นักเรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพเครื่องมือดังกล่าว สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการบริหารจัดการเรียนรวม โดยใช้ โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นฐาน ซึ่งกำหนดองค์ประกอบหลักไว้ 4 ด้าน (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2546, หน้า 3) ได้แก่ 1) ด้านนักเรียน (S-Student) 2) ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment) 3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) และ 4) ด้านเครื่องมือ (T-Tool)

3. การประสานความร่วมมือ

3.1 ความหมายของการประสานความร่วมมือ

มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการประสานความร่วมมือไว้มากมายแตกต่างกัน ดังนี้

มนตรี นุ่มนาม (2555, หน้า 44) ได้สรุปไว้ว่า ความร่วมมือ หมายถึง กระบวนการของการมีส่วนร่วมโดยบุคคล กลุ่มและองค์การมาร่วมกันเพื่อดำเนิน

กิจกรรมต่าง ๆ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้บรรลุผลตามที่ตั้งไว้ ซึ่งการร่วมมือกันน่าจะทำให้สามารถบรรลุผลได้ดีกว่าการดำเนินกิจกรรมแต่เพียงฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ซึ่งหน่วยงานที่เข้าร่วมมือกันอาจจะเป็นหน่วยงานทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ

จักรวาล สุขไมตรี (2561, หน้า 2) ได้กล่าวว่า การประสานงาน หมายถึง กระบวนการของการทำให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในกิจกรรมและเป้าหมายของแผนงานต่าง ๆ ขององค์กรที่แยกจากกัน เพื่อความสำเร็จขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

ฉัตรทิพย์ ชัยฉกรรจ (2560, หน้า 286 - 298) ได้สรุปไว้ว่า การประสานความร่วมมือ หมายถึง กระบวนการที่ตัวแสดงต่าง ๆ มีความสัมพันธ์ต่อกัน และตัดสินใจอย่างอิสระร่วมกันในการที่จะสร้างสรรค์หรือไม่สร้างสรรค์กิจกรรมที่มีการพึ่งพาอาศัยกันภายใต้ชุดของข้อจำกัดต่าง ๆ นั้นเอง

ภาคปภา นาถะพินธุ (2562, หน้า 2 - 4) ได้กล่าวไว้ว่า ลักษณะของการประสานงาน จะมีลักษณะดังนี้

1. การประสานงาน เป็นเรื่องเกี่ยวกับการจัดให้งานสอดคล้องกันโดยปราศจากการขัดแย้ง
2. การประสานงาน เป็นเรื่องซึ่งเกี่ยวกับความร่วมมือของผู้นำและผู้ปฏิบัติงานทุกฝ่าย
3. การประสานงานเป็นเรื่องเกี่ยวกับหน้าที่ในทางจัดการ
4. การประสานงานเป็นการติดต่อสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การติดต่อสื่อสาร 2 ทางจะช่วยให้มีความเข้าใจตรงกัน
5. การประสานงานมีอยู่ทุกระดับชั้นของสายการบังคับบัญชา ทั้งในรูปที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ
6. การประสานงานมีได้ทั้งระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ระดับเดียวกัน และระหว่างหน่วยงานที่อยู่ต่างระดับกัน

วาสิกา อัครนิตย์ (2562, หน้า 10) ได้นิยามไว้ว่า การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ หมายถึง กระบวนการรวมกลุ่มบุคคลหรือหน่วยงานในการจัดตั้งเครือข่ายและจัดระบบการทำงานของเครือข่ายให้สามารถร่วมมือกันในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาโรงเรียนประถมศึกษาได้อย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

พรปวีณ์ เพ็ชรคง (2563, หน้า 41) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า ความร่วมมือในการทำงาน หมายถึง การร่วมมือ ร่วมคิด ร่วมทำ และช่วยเหลือซึ่งกัน

และกันของบุคลากรเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาองค์กรให้ไปสู่ความสำเร็จ โดยบุคลากรจะใช้ความสามารถที่แตกต่างกันตามที่ตนเองมีอย่างเหมาะสมในอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย รวมถึงการสื่อสารและประสานงานที่ชัดเจนเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพตรงตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่องค์กรได้กำหนดไว้

สรุปได้ว่า การประสานความร่วมมือ หมายถึง การจัดให้มีการทำงานที่สอดคล้องในจังหวะเวลาเดียวกันให้เกิดผลตามวัตถุประสงค์ มีกระบวนการและแบบแผนการทำงาน เป็นการเชื่อมสัมพันธ์บุคคล การฝึกกำลัง วัสดุ ทรัพยากรอย่างอื่น ๆ เพื่อให้งานสำเร็จตามผลตามเป้าหมาย และบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน

3.2 ความสำคัญของการประสานความร่วมมือ

มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการประสานความร่วมมือไว้มากมายแตกต่างกัน ดังนี้

วาสิกา อัครนิตย์ (2562, หน้า 70) ได้กล่าวไว้ว่า การประสานงานของเครือข่าย เป็นการจัดให้มีระบบการติดต่อสื่อสารที่ดี ทั้งการสื่อสารระหว่างคนภายในองค์กร และคนนอกองค์กร จัดให้มีระบบความร่วมมือที่ดี กระตุ้นให้สมาชิกในองค์กรมีความเต็มใจที่จะร่วมมือในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีน้ำใจ ไม่วางเฉย มีระบบการประสานงานที่ดี ทั้งการประสานงานจากผู้บังคับบัญชา สู่บุคลากรในองค์กร หรือระดับเดียวกัน เช่น การประชุม การสังสรรค์

สมเกตู อุทโยธา (2562, หน้า 30) ได้กล่าวไว้ว่า การประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรควรมีการพัฒนาระบบเชื่อมต่อการประสานกับองค์กรที่เกี่ยวข้อง เช่น การจัดระบบการบริการทางการศึกษา และการเชื่อมโยงกับระบบการบริการทางสาธารณสุข และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อเพิ่มความรู้ที่ต้องเตรียมองค์ความรู้ไปใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน เป้าหมายและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ครูทุกคนต้องมีส่วนร่วมและต้องดำเนินการตามลักษณะความแตกต่างของนักเรียนอย่างมีความเข้าใจ รวมถึงการจัดอบรมให้ความรู้ด้านการศึกษาพิเศษและกฎหมาย สิทธิ โอกาส หน้าที่ที่ต้องปฏิบัติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้แก่ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา

พรปวีณ์ เพ็ชรคง (2563, หน้า 41) ได้กล่าวไว้ว่า ความร่วมมือในการทำงานหรือการทำงานร่วมกัน เป็นกระบวนการของการมีส่วนร่วมโดยที่คนกลุ่มและองค์กรที่ดำเนินงานร่วมกันเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ต้องการ ความร่วมมือบรรลุวิสัยทัศน์ร่วมกัน

บรรลุผลในเชิงบวก ผลลัพธ์สำหรับองค์กรนั้นคือ ให้บริการและสร้างระบบพึ่งพาซึ่งกันและกัน เพื่อแก้ไขปัญหาและโอกาสความร่วมมือยังเกี่ยวข้องกับการแบ่งปันทรัพยากรและความรับผิดชอบในการวางแผนร่วมกันใช้และประเมินผลเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน สมาชิกของการทำงานร่วมกันจะต้องเป็นยินดีที่จะแบ่งปันวิสัยทัศน์ภารกิจ ทรัพยากรและเป้าหมาย

Topping (2002, p. 523) กล่าวว่า ทักษะการทำงานในรูปเครือข่ายแบบร่วมมือ เป็นทักษะการทำงานของผู้นำที่สำคัญประการหนึ่ง และสำหรับการทำงานในรูปเครือข่ายแบบร่วมมือที่มีประสิทธิภาพ คือ การทำงานในรูปแบบทักษะการให้กำลังใจระหว่างบุคคล และการเสริมสร้างกำลังใจระหว่างบุคคล (Empowering skills) มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร 15 โดยวิธีการใช้ข้อมูลข่าวสารร่วมกันและส่งเสริมสนับสนุนร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการประสานความร่วมมือ คือ การประสานความร่วมมือจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของงาน ซึ่งช่วยให้งานบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ช่วยประหยัดทรัพยากร เพิ่มพูนประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงาน ดังนั้นสถานศึกษาที่มีการประสานความร่วมมือที่ดีย่อมส่งผลให้สถานศึกษามีคุณภาพในด้านการบริหารอีกด้วย

3.3 องค์ประกอบของการประสานความร่วมมือ

มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการประสานความร่วมมือไว้มากมายแตกต่างกัน ดังนี้

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2555) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย 1) การรับรู้มุมมองร่วมกัน 2) การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน 3) การมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่ายอย่างกว้างขวาง 4) การร่วมกันบริหารผลประโยชน์ 5) การเสริมสร้างซึ่งกันและกัน 6) การพึ่งพาอิงร่วมกัน 7) การปฏิสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยน

กันยารัตน์ แยมศรีแก้ว (2561, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการบริหารจัดการความร่วมมือของบ้าน วัด โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบการบริหารจัดการความร่วมมือของบ้าน วัด โรงเรียน ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ คือ 1) การกำหนดเป้าหมายร่วมกัน 2) การมีส่วนร่วม 3) การประสานผลประโยชน์ 4) การสร้างความร่วมมือของทีมงาน 5) การบริหารจัดการ 6) การสร้างเครือข่ายความ

ร่วมมือ 7) การสร้างบรรยากาศองค์กร 8) การกำหนดบทบาทและหน้าที่ในเครือข่ายความร่วมมือ และ 9) การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจร่วมกัน

ทัศนีย์ บุญมาภิ (2561, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา รูปแบบความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการบริหารโรงเรียนขนาดเล็ก เขตภาคเหนือตอนบน มีองค์ประกอบต่าง ๆ 5 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 หลักการของรูปแบบใช้หลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน หลักความสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน หลักการพึ่งตนเองของโรงเรียน และหลักการพัฒนาตนเองของโรงเรียน ส่วนที่ 2 วัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอแนวทางในการจัดการให้ชุมชน เข้ามาให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน ในการบริหารโรงเรียนขนาดเล็ก และเพื่อนำเสนอแนวทาง ในการนำรูปแบบความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนไปใช้ในการบริหารโรงเรียนขนาดเล็ก ในเขตภาคเหนือตอนบน ส่วนที่ 3 สารสำคัญของรูปแบบ ประกอบด้วย มิติด้านหน้าที่ทางการบริหาร ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การนำ และการควบคุม กำกับ ติดตาม ในมิติด้านภารกิจการบริหาร สถานศึกษา ได้แก่ การบริหารงานวิชาการการบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคลากรและการบริหารงานทั่วไป และในมิติคุณลักษณะของผู้บริหารครู บุคลากรทางการศึกษา และชุมชนที่มีอิทธิพลต่อความร่วมมือ ส่วนที่ 4 แนวทางการนำรูปแบบไปใช้โดยหน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษา และส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้บริหารสถานศึกษาและครู ส่วนชุมชน ขึ้นอยู่กับความตระหนักเห็นความสำคัญ และประโยชน์ที่ได้รับจากการให้ความร่วมมือรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

ภาคปภา นาถะพินธุ (2562, หน้า 2 - 4) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของการประสานงาน มีดังนี้

1. คน หรือ ผู้ประสานงาน โดยจะต้องมีคนในการประสานงานระหว่างกันไม่ว่าจะเป็นการประสานงานภายในองค์กรระหว่างเพื่อนร่วมงาน หรือการประสานงานระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา หรือเป็นการประสานงานกับบุคคลภายนอกองค์กร นอกจากนี้ในบางกรณีบางองค์กรต้องมีผู้ประสานงานเพื่อให้การทำงานของทุกฝ่ายเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุวัตถุประสงค์ของงานที่ได้วางไว้หรือเป็นตัวกลางในการแก้ไขข้อขัดแย้งที่จะเกิดขึ้น

2. ข้อความในการสื่อสาร โดยข้อความในการสื่อสารระหว่างกัน ต้องมีความชัดเจน สั้น กระชับรัด ไม่กำกวม หรือตีความไปได้หลายทาง สามารถเข้าใจได้ง่าย

3. เวลา และสถานที่ โดยเวลาและสถานที่นั้นถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญเหมือนกันหากเวลา และสถานที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานก็เป็นผลทำให้การประสานงานไม่สามารถประสบความสำเร็จได้

4. บทบาท และหน้าที่ โดยบทบาทและหน้าที่ของบุคคลในการปฏิบัติงานก็ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญเช่นกันหากบุคคลแต่ละบุคคลรู้จักบทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของตนเอง ไม่ไปก้าวร้าวบทบาทหน้าที่ของบุคคลอื่น ความขัดแย้งก็จะไม่เกิดขึ้น ซึ่งจะเป็นผลทำให้การประสานงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

5. ความมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน โดยบุคคลควรมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน มีความจริงใจต่อกัน มีน้ำใจต่อกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ไม่มีอคติต่อกัน ไม่กล่าวร้าย หรือพูดจาที่ไม่ดีต่อกัน ก็จะทำให้การประสานงานระหว่างกันเป็นไปด้วยความมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดประสิทธิผลอย่างแน่นอน อีกนัยหนึ่งการประสานงานอาจพิจารณาองค์ประกอบที่สำคัญได้ดังนี้ ภาคปภา นาถะพินธุ (2562, หน้า 2 - 4)

5.1 ความร่วมมือ จะต้องสร้างสัมพันธภาพในการทำงานร่วมกันของทุกฝ่าย โดยอาศัยความเข้าใจ หรือการตกลงร่วมกันมีการรวบรวมกำลังความคิดวิธีการ เทคนิค และระดมทรัพยากรมาสนับสนุนงานร่วมกันเพื่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเต็มใจที่จะทำงานร่วมกัน

5.2 จังหวะเวลา จะต้องปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ และ ความรับผิดชอบของแต่ละคน ตามกำหนดเวลาที่ตกลงกันให้ตรงเวลา

5.3 ความสอดคล้อง จะต้องพิจารณาความเหมาะสมพอดี ไม่ทำงานซ้อนกัน

5.4 ระบบการสื่อสาร จะต้องมีการสื่อสารที่เข้าใจตรงกัน อย่างรวดเร็ว และราบรื่น

5.5 ผู้ประสานงาน จะต้องสามารถดึงทุกฝ่ายเข้าร่วมทำงานเพื่อตรงไปสู่จุดหมายเดียวกัน ตามที่กำหนดเป็นวัตถุประสงค์ของงาน

4. ด้านการจัดสภาพแวดล้อม

4.1 ความหมายของการจัดสภาพแวดล้อม

มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการจัดสภาพแวดล้อมไว้มากมายแตกต่างกัน ดังนี้

สมจิต ทองเกตุ (2559, หน้า 9) ได้กล่าวว่า สิ่งแวดล้อม หมายถึง สภาพความพร้อมของโรงเรียนในด้านต่าง ๆ เช่นสภาพทั่วไปในโรงเรียน เอื้ออำนวยต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่จะเรียนร่วมในโรงเรียนหรือไม่ รวมทั้งต้องจัด สิ่งที่เป็นอันตรายแก่เด็กทุกชนิด หองเรียน ไม่จำเป็นต้องมีหองพิเศษ แต่ต้องพิจารณาเด็ก ที่เขาเรียนร่วม ควรมีหองละ 1 - 2 คน แต่ถ้ามามากควรจัดเป็นชั้นพิเศษในโรงเรียน และมี ครูการศึกษาพิเศษประจำ ถ้าจำเป็นต้องใช้หองเรียนเพิ่ม ควรหางจากสิ่งรบกวนมากที่สุด ในสวนของเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ ถ้าเด็กบกพร่องไม่มากนักไม่จำเป็นต้องมีอุปกรณ์เพิ่ม สามารถใช้ทุกอย่างได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ ครูการศึกษาพิเศษหรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน จะให้คำแนะนำได้เป็นอย่างดี

ภัทรานิษฐ์ สงประชา (2562, หน้า 10) ได้ให้ความหมายของการ จัดสภาพแวดล้อมไว้ว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ใน โรงเรียนที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาในทุกด้าน ประกอบด้วย หองเรียน อาคารสถานที่ บรรยากาศในการเรียนการสอน หลักสูตรที่ใช้สอน ความปลอดภัย และ พฤติกรรมที่เกี่ยวกับเพื่อน

ประวีณา โภควาณิช (2559, หน้า 23) ได้สรุปไว้ว่าสภาพแวดล้อม หมายถึง องค์ประกอบของสภาพแวดล้อมภายในของสถานศึกษาที่อยู่ในสภาพการเรียนรู้ อันจะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาในทุก ๆ ด้านซึ่งได้แก่ การจัด สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการเรียนการสอนความสัมพันธ์กับเพื่อน รวมทั้งความเป็นระเบียบ ความสะอาดของอาคารสถานที่ การจัดอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย สภาพแวดล้อมในสถานศึกษาจึงเป็นสิ่งที่ต่าง ๆ ที่อยู่ในสถานศึกษาที่เป็นสิ่งมีชีวิตและไม่มี ชีวิต ทั้งด้านกายภาพและด้านสังคม

สรุปได้ว่า การจัดสภาพแวดล้อม หมายถึง การจัดองค์ประกอบการ ดำเนินงาน การปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ให้เหมาะสมกับการจัดการศึกษา ให้กับนักเรียนทุกคน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และพัฒนาในทุก ๆ ด้าน

4.2 ความสำคัญของการจัดสภาพแวดล้อม

มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัด สภาพแวดล้อมไว้มากมายแตกต่างกัน ดังนี้

สุรชัย สัมโยและคณะ (2557) สรุปไว้ว่าการจัดสภาพแวดล้อมของ โรงเรียนย่อมมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนที่มีความสะอาด อาคารสถานที่

วัสดุและทรัพย์สินอื่น ๆ ที่มีการดูแลรักษา อำนวยความสะดวก เพียงพอ อยู่ในสภาพที่ใช้ การได้ดี พร้อมทั้งจะให้ครูและนักเรียนใช้ได้ตลอดเวลา ย่อมส่งผลดีให้ทุกคนมีจิตใจที่แจ่มใส จะเกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ดีในตัวนักเรียน นับว่าเป็นบทบาทที่สำคัญของโรงเรียน ซึ่งจากที่กล่าวมาข้างต้นสอดคล้องกับการจัดการศึกษาของไทยที่ให้ความสำคัญกับการจัด สภาพแวดล้อมตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่ได้กล่าวถึงเรื่องของการจัดการศึกษาว่าต้องส่งเสริม สนับสนุนให้ ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อมสื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ ดังนั้น ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ครูจึง ไม่ใช่ผู้สอนหรือผู้บอกความรู้เพียงอย่างเดียว ครูจะต้องมีบทบาทในการเป็นผู้อำนวยความสะดวก ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ความเกี่ยวข้องของระบบการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ที่มุ่งเน้นให้เกิดการเรียนรู้สู่พัฒนาการของเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานทักษะในการปลูกฝัง ความรู้สึกนึกคิดที่จะสามารถนำไปสู่การนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันในอนาคตและส่งผลใน ภาพรวมของประเทศ การจัดสภาพแวดล้อมต้องคำนึงถึงปัญหาและความต้องการของ ผู้เรียน การจัดองค์ประกอบให้เอื้อต่อการเรียนการสอน มีบรรยากาศที่ดีในการเรียนรู้และ ปฏิบัติงาน และที่สำคัญการจัดสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาจะต้องจัดให้ครู ผู้เรียน และ สภาพแวดล้อมมีความสอดคล้องสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสม

สรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียน คือ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ผู้สอนกับผู้เรียนซึ่งกันและกัน เพราะจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางการเรียนรู้ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนตามธรรมชาติจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ดังนั้น สภาพแวดล้อมในโรงเรียนจึงมีความสำคัญ และมีอิทธิพลต่อผู้เรียน ช่วยให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงด้านความรู้ ความคิด บุคลิกภาพมีความรับผิดชอบจนท้ายที่สุดผู้เรียนประสบ ผลสำเร็จในการศึกษา

4.3 องค์ประกอบของการจัดสภาพแวดล้อม

มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัด สภาพแวดล้อมไว้มากมายแตกต่างกัน ดังนี้

ประวีณา โภควณิช (2560, หน้า 316 - 328) ได้ศึกษาความ ต้องการจำเป็นของการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้สำหรับสถานศึกษาเรียนรวม ระดับประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี มีองค์ประกอบการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการ เรียนรู้ดังนี้

1. การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

1.1 ด้านภูมิทัศน์

1.2 ด้านอาคารสถานที่

1.3 ด้านความปลอดภัย

2. การจัดสภาพแวดล้อมทางสังคม

2.1 ด้านการบริหารจัดการ

2.2 ด้านการเรียนการสอน

2.3 ด้านการปฏิสัมพันธ์ของบุคคล

ภัทรานิษฐ์ สงประชา (2562, หน้า 11) ได้นิยาม การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน หมายถึง การจัดองค์ประกอบ การดำเนินงาน การปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ให้เหมาะสมกับการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ประกอบด้วย

1. ด้านอาคารสถานที่ หมายถึง การจัดปรับปรุงตกแต่งห้องเรียน อาคารเรียน ตลอดจนบริเวณโรงเรียน สนามกีฬา และวัสดุอุปกรณ์ให้เอื้อต่อการเรียนการสอน เพื่อเป็นประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียนในโรงเรียน

2. ด้านหลักสูตร หมายถึง การจัดการศึกษาเพื่อสนองความมุ่งหวังของผู้เรียนการจัดการศึกษาที่ตอบสนองความรู้ที่ผู้เรียนมุ่งหวัง จะได้รับจากสถาบันด้านวิชาการ วิชาชีพความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพในอนาคต และการดำเนินการบูรณาการของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ด้านการเรียนการสอน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนแต่ละรายวิชาจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล การจัดแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน การใช้สื่อนวัตกรรม การสร้างบรรยากาศในห้องเรียนของครูและนักเรียนกับการเรียนการสอนเอื้ออำนวยต่อการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีอิสระในการคิดได้ลงมือปฏิบัติจริง

4. ด้านการให้บริการผู้เรียน หมายถึง การจัดบริการให้ผู้เรียนได้รับความสะดวกสบายปลอดภัย มีความสุข เช่น อาหารกลางวัน การรักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย การดูแลและการให้ความรู้เกี่ยวกับสุขอนามัยที่ถูกต้อง การจำหน่ายสินค้าร้านค้าสหกรณ์ในโรงเรียน ธนาคารโรงเรียน ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องสมุด แหล่งเรียนรู้ภายใน

โรงเรียนนอกเหนือจากห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนรู้ที่เหมาะสมตรงกับความต้องการของผู้เรียน

5. ด้านการจัดกิจกรรมผู้เรียน หมายถึง ลักษณะกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม พร้อมทั้งพัฒนาทักษะความสามารถของตามศักยภาพที่ตัวผู้เรียนมี ตามความสนใจและความถนัดของแต่ละผู้เรียน นอกเหนือจากห้องเรียนเพื่อเป็นการพัฒนาบุคลิกภาพ เจตคติและค่านิยม

6. ด้านสังคมกลุ่มเพื่อน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองในทุก ๆ ด้าน การสร้างบรรยากาศเป็นกันเองสนุกสนาน น่าเรียน รวมทั้งการแสดงออกถึงความรู้สึก หรือความสัมพันธ์ที่ดีเกิดขึ้นในหมู่คณะครูกับครู นักเรียนกับนักเรียน และครูกับนักเรียนในการทำกิจกรรมร่วมกันรวมถึงอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนในทุก ๆ ด้าน ทั้งผลการเรียน พฤติกรรม ตลอดจนบุคลิกลักษณะส่วนตัวของผู้เรียน

บริบทสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ประกอบด้วย 3 เขต ดังนี้

1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตั้งอยู่ ถนนนิตโย ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมืองสกลนคร ประกอบด้วย อำเภอเมืองสกลนคร อำเภอกุสุมาลย์ อำเภอโคกศรีสุพรรณ อำเภอโพนนาแก้ว อำเภอเต่างอย และอำเภอภูพาน อำเภอกุดบาก มีสถานศึกษา ตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสถานศึกษาทั้งสิ้น 175 แห่ง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1, 2565, หน้า 3)

1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตั้งอยู่ ณ ศูนย์ราชการอำเภอสว่างแดนดิน ตำบลสว่างแดนดิน อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร เป็น 1 ในจำนวนเขตพื้นที่การศึกษาทั้งหมด จำนวน 225 เขตของประเทศไทยได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2546 ในวันที่ 7 กรกฎาคม 2546 โดยใช้สถานที่และอาคารสำนักงานของสำนักงานการศึกษา อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร รับผิดชอบจัดการศึกษาใน 7 อำเภอ

คือ อำเภอเจริญศิลป์ อำเภอนิคมน้ำอูน อำเภอพรรณานิคม อำเภอสองดาว อำเภอพังโคน อำเภอวาริชภูมิ และอำเภอสว่างแดนดิน มีโรงเรียนในสังกัดทั้งสิ้น 255 โรงเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2, 2565, หน้า 9)

1.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตั้งอยู่ใน ศูนย์ราชการอำเภอวานรนิวาส เลขที่ 530 หมู่ 5 ถนนเคื้อเจริญ อำเภอวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร ประกอบด้วย เขตพื้นที่ปกครอง 4 อำเภอ คือ อำเภอวานรนิวาส อำเภออากาศอำนวย อำเภอบ้านม่วง และอำเภอคำตากล้า มีโรงเรียนในสังกัดทั้งสิ้น 182 โรงเรียน

2. ภารกิจอำนาจหน้าที่

อำนาจหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัด สกลนครตามความในมาตรา 8 และมาตรา 34 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ. 2560 ข้อ 5 กำหนดให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีอำนาจหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ และมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. จัดทำนโยบาย แผนพัฒนาและมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่ การศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบาย มาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษา แผนพัฒนา การศึกษาขั้นพื้นฐานและความต้องการของท้องถิ่น
2. วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของสถานศึกษาและ หน่วยงานในเขตพื้นที่การศึกษา และแจ้งการจัดสรรงบประมาณที่ได้รับให้หน่วยงานข้างต้น รับทราบ รวมทั้งกำกับ ตรวจสอบ ติดตามการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงานดังกล่าว
3. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา
4. กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและในเขต พื้นที่การศึกษา
5. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาใน เขตพื้นที่การศึกษา

6. ประสานการระดมทรัพยากรด้านต่าง ๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคล เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการจัดและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

7. จัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา และประเมินผลสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

8. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษารูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา

9. ดำเนินการและประสาน ส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา การศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาประสาน ส่งเสริมการดำเนินการของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และคณะทำงานด้านการศึกษาประสานการปฏิบัติราชการทั่วไปกับ องค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติงาน ร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ครั้งนี้ มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1.1 งานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหาร

ปราณี साไพรวัน (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์กรของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางการบริหารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก และปัจจัยทางการบริหารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

ดิเรก ภาโสสม (2560, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการจัดการศึกษาทางไกลผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยทางการบริหารที่เลือกมาศึกษาทุกปัจจัยมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก

นิษฐ์อติกานต์ ดาราพันธ์ (2560, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยปัจจัยทางการบริหาร และองค์การแห่งการเรียนรู้ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางการบริหาร องค์การแห่งการเรียนรู้ และประสิทธิผลของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวมในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก และปัจจัยทางการบริหาร องค์การแห่งการเรียนรู้ และประสิทธิผลของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวมในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

เจนภพ ซาไมล (2561, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยปัจจัยทางการบริหาร ที่ส่งผลต่อการนิเทศภายในของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า สถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ประภาส จิตรรักศิลป์ (2561, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนตามทัศนะของบุคลากรในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก และปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิภาสสินี หัตถกรรจ์ (2561, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนตีประจำตำบลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางการบริหารโรงเรียนตีประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนครตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนครูผู้สอน และประธานคณะกรรมการสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.2 งานวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารจัดการในโรงเรียนจัดการเรียนรวม

พัชรีดา นิลสุข (2558, บทความ) ได้ทำการวิจัยการบริหารโรงเรียน
 แกนนำจัดการเรียนร่วม ผลการวิจัยพบว่า การบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมโดย
 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก สามารถเรียงลำดับค่ามัชฌิมเลขคณิตจากมากไปหาน้อยดังนี้
 ด้านเครื่องมือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อม และด้านนักเรียน

ธีระพงษ์ พรหมกุล (2558, หน้า 92 – 94) ได้ทำการวิจัยสภาพการ
 บริหารจัดการจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นฐานในโรงเรียนสังกัด
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า สภาพ
 การจัดการจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นฐานในโรงเรียนสังกัด
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมและรายด้านอยู่ใน
 ระดับมาก

สุทธิ สุวรรณจันทร์ (2559, บทความย่อ) ได้ทำการวิจัยการพัฒนา
 รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม
 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่า
 ประกอบด้วย องค์ประกอบ 4 ด้าน 1 กระบวนการ คือ 1) ด้านผลการพัฒนาศักยภาพของ
 นักเรียนพิการเรียนรวม 2) ด้านการบริหารจัดการเรียนรวม 3) ด้านการจัดการเรียนการ
 สอนและการวัดผลและการประเมินผล 4) ด้านการดำเนินงานของศูนย์บริการทาง
 การศึกษาพิเศษ (Student Support Service : SSS) และ 5) กระบวนการพัฒนาโรงเรียนทั้ง
 ระบบ (Whole School Approach: WSA)

สมเกตต์ อุทธิโยธา (2561, บทความย่อ) ได้ทำการวิจัยการขยายผลการ
 จัดการเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามแนวทางการเรียนรู้ ในศตวรรษ
 ที่ 21 โดยใช้รูปแบบ CoCoOut21 Model ผลการวิจัยพบว่า ผลการหาประสิทธิภาพของ
 รูปแบบการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษตามรูปแบบ CoCoOut21
 Model พบว่า ผลการประเมินผลการจัดการเรียนรวม รูปแบบ CoCoOut 21 จาก
 ผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการ
 พิเศษ จำนวน 5 คน ได้คะแนน 4.43 คะแนน จากระดับคะแนน 5 อยู่ในระดับ
 ดีมาก

ภาวิณี เหมียโก (2563, บทความย่อ) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาแนว
 ทางการจัดการศึกษาเรียนรวมสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาเลย เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับน้อยและสภาพที่พึงประสงค์การจัดการศึกษาเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. งานวิจัยต่างประเทศ

สำหรับงานวิจัยต่างประเทศ ผู้วิจัยขอเสนองานวิจัยของนักวิชาการ นักการศึกษาหลายท่าน ดังต่อไปนี้

Mosley (2000, Abstract) ได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโรงเรียนขนาดเล็กในมิสซูรี โดยจำแนกตัวแปรด้าน ประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 7 ตัวแปร คือ 1) การวัดและประเมินความเสมอภาค 2) จำนวนนักเรียนที่ได้รับบริการอาหารกลางวัน 3) อัตราเฉลี่ยของการมาเรียน 4) อัตรา ครูต่อนักเรียน 5) อัตราเฉลี่ยค่าใช้จ่ายรายหัวนักเรียนต่อจำนวนนักเรียน 6) ความหนาแน่นของประชากรในเขตชุมชน 7) อัตราการเสียภาษีและการวัดประสิทธิผลของโรงเรียน วัดจากนักเรียนเกรด 3, 6 และเกรด 10 โดยใช้แบบติดตามผลการเรียนรู้ของ รัฐบาล ทดสอบการอ่าน คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และสังคมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนเมื่อจำแนกตามขนาดแล้วมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยโรงเรียนขนาดเล็กมีประสิทธิภาพมากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ ส่วนประสิทธิผลของโรงเรียนไม่พบว่ามีความแตกต่างกัน

Glickman (2001, p. 49) ได้ทำการศึกษาและสรุปลักษณะของโรงเรียน ที่มีประสิทธิผลหรือโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการบริหารงาน มี 12 ประการ คือ 1) ผู้บริหารมีความหลากหลายของภาวะผู้นำซึ่งรวมถึงภาวะผู้นำของครูด้วย 2) สภาพแวดล้อมและบรรยากาศของโรงเรียน 3) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง 4) การมีวิสัยทัศน์ร่วมกันและปรับเปลี่ยนอย่างต่อเนื่อง 5) มีการสนับสนุนเรื่องเวลาเรียน การจัดกิจกรรมด้านวิชาการและคุณธรรมจริยธรรมจากทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน 6) เน้นการเรียนการสอน 7) มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 8) มีแผนการสอนที่ดี 9) ครูมีความร่วมมือกัน 10) มีการวิจัยเพื่อสร้างหลักสูตรของโรงเรียน 11) มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการพัฒนาโรงเรียน 12) ใช้วิธีการที่หลากหลายในการพัฒนาโรงเรียน

Kenneth (2010, Abstract) ได้ทำการศึกษา เรื่อง แนวทางการพัฒนางาน วิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา เพื่อเพิ่มคะแนนผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ในประเทศ

สหรัฐอเมริกา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาทางวิชาการและแนวทางการพัฒนาระบบการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา เพื่อเพิ่มคะแนนผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร และครูผู้สอนจำนวน 228 คน ปี ค.ศ. 2010 โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า การออกแบบการพัฒนาวิชาการที่เป็นระบบและการดำเนินตามและการพัฒนาการบริหารงานวิชาการเป็นประจำอยู่เสมอ ย่อมส่งผลต่อคะแนนผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนสูงขึ้นเป็นลำดับ

Aydin Balyer (2012, pp. 584 – 591) ได้ศึกษาพฤติกรรมภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียน: เชิงคุณภาพการวิจัยจากการรับรู้ของครู ผลการศึกษาพบว่า ระดับของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความเป็นผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ประจำวัน เผยให้เห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนแสดงลักษณะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในแง่ของการสร้างขวัญกำลังใจ การสร้างแรงบันดาลใจ และแสดงพฤติกรรมการกระตุ้นทางปัญญาให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา

Michele (2012, Abstract) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การตรวจสอบผลของการทำกลยุทธ์การบริหารผลการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยมุ่งเน้นไปยังนักเรียน ครู และผู้ปกครอง จำเป็นที่จะต้องปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนเพราะมีผลต่อนักเรียนแต่ละโรงเรียนที่ประสิทธิภาพต่ำและมีศักยภาพในการเพิ่มผลการสอบของ ACT (การสอบวัดระดับของนักเรียนในอเมริกา)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทำให้ผู้วิจัยทราบว่า ระดับปัจจัยทางการบริหารจากงานวิจัยของนักบริหารนักวิชาการ และนักวิจัยส่วนมากพบว่า ระดับของปัจจัยทางการบริหารโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนระดับประสิทธิผลของโรงเรียน พบว่า ระดับของประสิทธิผลของโรงเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน ซึ่งระดับปัจจัยทางการบริหารและประสิทธิผลของโรงเรียนทั้งโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งการบริหารโรงเรียนเป็นการบริหารที่ผู้บริหารโรงเรียนร่วมมือร่วมใจกับบุคลากรในโรงเรียน เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการบริหารโรงเรียน และปัจจัยการบริหารเป็นองค์ประกอบทางการบริหารที่ทำให้เกิดควมมีประสิทธิภาพต่อการบริหารของโรงเรียน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบในการ

วิจัยในครั้งนี้ได้ทั้งหมด 8 ด้าน ดังนี้ 1) บรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ 2) ภาวะผู้นำ 3) การพัฒนาบุคลากร 4) เทคโนโลยีสารสนเทศ 5) การติดต่อสื่อสาร 6) การจูงใจ 7) โครงสร้างองค์การ และ 8) ทรัพยากรทางการศึกษา ซึ่งปัจจัยการบริหารเหล่านี้ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน เพราะประสิทธิผลของโรงเรียนเป็นผลสำเร็จของการบริหารโรงเรียนที่เกิดจากความสามารถของผู้บริหารโรงเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาในการทำงานร่วมกัน เพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ดังนั้น ผู้วิจัยจะทำการศึกษา ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร เพื่อเป็นแนวทางในการนำปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร และจังหวัดอื่น ๆ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการไปตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ประกอบด้วย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 2.1 ลักษณะของเครื่องมือ
 - 2.2 การสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ประกอบด้วย

1. คุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การวิเคราะห์ข้อมูล

**ตอนที่ 1 ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม
ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัด
สกลนคร ประกอบด้วย**

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ปีการศึกษา 2565 จำนวน 5,969 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 538 คน และครูผู้สอน จำนวน 5,431 คน จากทั้งหมด 612 โรงเรียน โดยจำแนกตามรายละเอียดดังนี้

1.1.1 โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 290 โรงเรียน

ผู้บริหารสถานศึกษา ทั้งหมดจำนวน 174 คน ครูผู้สอน ทั้งหมดจำนวน 1,126 คน รวมทั้งหมด 1,300 คน

1.1.2 โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 265 โรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษา ทั้งหมดจำนวน 278 คน ครูผู้สอน ทั้งหมด จำนวน 2,973 คน รวมทั้งหมด 3,251 คน

1.1.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 57 โรงเรียนผู้บริหารสถานศึกษา ทั้งหมดจำนวน 86 คน ครูผู้สอน ทั้งหมด จำนวน 1,332 คน รวมทั้งหมด 1,418 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ปีการศึกษา 2565 การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 607 – 610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 361 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 398 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 109 คน และครูผู้สอน จำนวน 289 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนด ขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง การได้มาของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) โดยขั้นตอนการสุ่มมี ดังนี้

1.2.1 โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 47 โรงเรียน การสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ผู้วิจัยเจาะจงผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนละ 1 คน

ลุ่ม ครูผู้สอน โรงเรียนละ 2 คน โดยใช้การสุ่มแบบง่ายโดยการจับสลากแบบใส่คืน ได้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 3 คน รวมกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนขนาดเล็ก 141 คน

1.2.2 โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 53 โรงเรียน การสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ผู้วิจัยเจาะจงผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนละ 1 คน และสุ่ม ครูผู้สอน โรงเรียนละ 3 คน โดยใช้การสุ่มแบบง่ายโดยการจับสลากแบบใส่คืน ได้กลุ่ม ตัวอย่างโรงเรียนละ 4 คน รวมกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนขนาดกลาง 212 คน

1.2.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 9 โรงเรียน การสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ผู้วิจัยเจาะจงเลือกผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนละ 1 คน และครูผู้สอน โรงเรียนละ 4 คน โดยใช้การสุ่มแบบง่ายโดยการจับสลากแบบใส่คืน ได้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 5 คน รวมกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนขนาดกลาง 45 คน

ดังนั้นจะได้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 109 คน และครูผู้สอนจำนวน 289 คน ดังรายละเอียดที่แสดงใน ตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนครจำแนกตามขนาดของโรงเรียน

อำเภอ	โรงเรียนขนาดเล็ก	โรงเรียนขนาดกลาง	โรงเรียนขนาดใหญ่	รวมทั้งหมด
เมืองสกลนคร	33	29	8	70
กุสุมาลย์	12	9	4	25
เต่างอย	3	4	3	10
โคกศรีสุพรรณ	9	8	1	18
โพนนาแก้ว	6	15	1	22
ภูพาน	2	12	2	16
กุศบาก	4	8	2	14
สว่างแดนดิน	53	26	9	88
พังโคน	17	10	2	29
พรรณานิคม	31	19	4	54
นิคมน้ำจืด	1	7	-	8
วาริชภูมิ	12	14	1	27

ตาราง 3 (ต่อ)

อำเภอ	โรงเรียนขนาดเล็ก	โรงเรียนขนาดกลาง	โรงเรียนขนาดใหญ่	รวมทั้งหมด
สองดาว	12	8	2	22
เจริญศิลป์	13	10	4	27
วานรนิวาส	38	37	4	79
อากาศอำนวย	14	24	3	41
บ้านม่วง	23	15	5	43
คำตากล้า	5	12	2	19
รวม	288	267	57	612

ตาราง 4 จำนวนโรงเรียนของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดของโรงเรียน	ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง			
	จำนวนโรงเรียน (โรง)	จำนวนประชากร (คน)			จำนวนโรงเรียน (โรง)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)		
		ผู้บริหาร (คน)	ครู(คน)	รวม (คน)		ผู้บริหาร (คน)	ครู (คน)	รวม (คน)
ขนาดเล็ก	288	174	1,126	1,300	47	47	94	141
ขนาดกลาง	267	278	2,973	3,251	53	53	159	212
ขนาดใหญ่	57	86	1,332	1,418	9	9	36	45
รวม	612	538	5,347	5,969	109	109	289	398

ตาราง 5 กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 47 โรงเรียน

รายชื่อโรงเรียนขนาดเล็ก	กลุ่มตัวอย่าง		
	ผู้บริหาร สถานศึกษา	ครูผู้สอน	รวม
1. บ้านดอนหมุโพธิ์ศรี (ชุมชนพัฒนา)	1	2	3
2. ดอนเชียงบาลราษฎร์บำรุงศิลป์	1	2	3
3. ชุมชนเชียงเคียวราษฎร์รังสรรค์	1	2	3
4. บ้านป่าหวาน	1	2	3
5. ธาตุนาเวงวิทยา	1	2	3
6. บ้านท่าเยี่ยมน้ำพุ่ง	1	2	3
7. บ้านพังขวางเหนือ 909 กรป.กลาง อุปลัมภ์	1	2	3
8. บ้านนา(คุรุราษฎร์อุทิศวิทยายน)	1	2	3
9. บ้านหนองนาเลิศ	1	2	3
10. บ้านทามวง	1	2	3
11. บ้านนาดี	1	2	3
12. บ้านโคกสะอาด	1	2	3
13. บ้านนาสีนวล	1	2	3
14. บ้านหนองแซในนมาลา	1	2	3
15. บ้านดงหนองเหียน	1	2	3
16. บ้านน้ำพุคุรุราษฎร์สงเคราะห์	1	2	3
17. บ้านวังปลาเชื่อม	1	2	3
18. บ้านสร้างแก้วราษฎร์พัฒนา	1	2	3
19. บ้านสะพานสาม	1	2	3
20. โพนงามโคกวิทยาการ	1	2	3
21. บ้านนาสาวนาน	1	2	3
22. บ้านภูเพ็ก	1	2	3
23. บ้านคางสูงเจริญศิลป์	1	2	3

ตาราง 5 (ต่อ)

รายชื่อโรงเรียนขนาดเล็ก	กลุ่มตัวอย่าง		
	ผู้บริหาร สถานศึกษา	ครูผู้สอน	รวม
24. บ้านโคก	1	2	3
25. บ้านหินแตก	1	2	3
26. บ้านโพนไผ่	1	2	3
27. บ้านคำสะแนน	1	2	3
28. ชุมชนบ้านสร้างคูดอนเชียง	1	2	3
29. บ้านดอนม่วงโนนค้อ	1	2	3
30. บ้านท่าสองคอน	1	2	3
31. บ้านสร้างหินวิทยานุเคราะห์	1	2	3
32. บ้านปะหัวเมย	1	2	3
33. บ้านม่วงไข่บ้านเม็ก(โพธิ์ชัยวิทยา)	1	2	3
34. บ้านโพนก่อ	1	2	3
35. บ้านนาฮี	1	2	3
36. บ้านท่าแรดงปลาปาก	1	2	3
37. บ้านดงมะกุ่ม	1	2	3
38. บ้านวาน้อย	1	2	3
39. บ้านหนองสามขา	1	2	3
40. บ้านหนองฝือ	1	2	3
41. บ้านโคกกลาง	1	2	3
42. บ้านท่าเยี่ยมโนนคอม	1	2	3
43. บ้านโนนแต่	1	2	3
44. บ้านห้วยโทงดอนสวรรค์	1	2	3
45. บ้านนางามเล่า	1	2	3
46. บ้านดอนแดง	1	2	3
47. บ้านห้วยแสง	1	2	3
รวม	47	97	141

ตาราง 6 กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 53 โรงเรียน

รายชื่อโรงเรียนขนาดกลาง	กลุ่มตัวอย่าง		
	ผู้บริหาร สถานศึกษา	ครูผู้สอน	รวม
1. บ้านพานสหราษฎร์บำรุง	1	3	4
2. ศิริราษฎร์วิทยาคาร	1	3	4
3. บ้านดงมะไฟสามัคคีราษฎร์อุทิศ	1	3	4
4. บ้านพังขว้างวัฒนศิลป์	1	3	4
5. บ้านหนองลาด(ราษฎร์อุทิศวิทยาคม)	1	3	4
6. บ้านนอยจอมศรี	1	3	4
7. บ้านอีगत	1	3	4
8. ชุมชนนิรมัย	1	3	4
9. บ้านนาโพธิ์คุรุราษฎร์พัฒนา	1	3	4
10. บ้านม่วงวิทยา	1	3	4
11. ไพศาลวิทยา	1	3	4
12. บ้านประชาสุขสันต์	1	3	4
13. โคกเกาะวิทยาคาร	1	3	4
14. บ้านโคกกองสมิตรวิทยาคาร	1	3	4
15. นายอวัฒนา	1	3	4
16. ใจดอนราษฎร์สามัคคีบำรุง	1	3	4
17. บ้านศรีวิชา “คุรุราษฎร์” อุทิศ	1	3	4
18. บ้านนาคำวิทยาคาร	1	3	4
19. บ้านแพงใหญ่	1	3	4
20. บ้านเชื่อม	1	3	4
21. บ้านดงเสียว	1	3	4
22. บ้านปะหวา	1	3	4
23. บ้านเสาวัด	1	3	4
24. บ้านดงสาร	1	3	4

ตาราง 6 (ต่อ)

รายชื่อโรงเรียนขนาดกลาง	กลุ่มตัวอย่าง		
	ผู้บริหาร สถานศึกษา	ครูผู้สอน	รวม
25. บ้านนาดอกไม้	1	3	4
26. บ้านนากะทาด	1	3	4
27. บ้านบอนสหราษฎร์บำรุง	1	3	4
28. บ้านวาใหญ่	1	3	4
29. บ้านวาน้อย	1	3	4
30. บ้านบอนสหราษฎร์อุทิศ	1	3	4
31. ไทยรัฐวิทยา 110 (บ้านชมภูพาน)	1	3	4
32. บ้านโนนสวรรค์	1	3	4
33. บ้านสงเปลือย	1	3	4
34. บ้านคำสะอาด	1	3	4
35. บ้านปลวกธาตุโสภาวิทยา	1	3	4
36. บ้านหนองหมากแซว	1	3	4
37. บ้านคำชนดตอง	1	3	4
38. ตาลเสียน	1	3	4
39. บ้านถอน	1	3	4
40. ไทยรัฐวิทยา 62 (บ้านนาห้วยบอบบัว หนองแม่็ก)	1	3	4
41. ชุมชนบดมาดพอกน้อย	1	3	4
42. บ้านพอกใหญ่ดอนตนมวง	1	3	4
43. บ้านคำขา	1	3	4
44. บ้านโนนทรายคำ	1	3	4
45. บ้านแร่	1	3	4
46. บ้านกุดตะกาบ	1	3	4
47. บ้านดงสวรรค์(คุรุราษฎร์รังสรรค์)	1	3	4

ตาราง 6 (ต่อ)

รายชื่อโรงเรียนขนาดกลาง	กลุ่มตัวอย่าง		
	ผู้บริหาร สถานศึกษา	ครูผู้สอน	รวม
48. บ้านวังเวิน	1	3	4
49. บ้านเค็ดศรีคันทไชย	1	3	4
50. บ้านปะนงทา	1	3	4
51. บ้านทากอน	1	3	4
52. บ้านดอนแดง	1	3	4
53. บ้านท่าควาย	1	3	4
รวม	53	159	212

ตาราง 7 กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 9 โรงเรียน

รายชื่อโรงเรียนขนาดใหญ่	กลุ่มตัวอย่าง		
	ผู้บริหาร สถานศึกษา	ครูผู้สอน	รวม
1. อนุบาลสกลนคร	1	4	5
2. ชุมชนดงมะไฟเจริญศิลป์	1	4	5
3. ศรีบุญเรืองวิทยาจารย์	1	4	5
4. เมืองสกลนคร(ธาตุนารายณ์เจงเวง)	1	4	5
5. อนุบาลพรรณานิคม	1	4	5
6. บ้านสูงเนินสามัคคี	1	4	5
7. นาเพียงสว่างวิทยานุกูล	1	4	5
8. ชุมชนบ่อแสนพันมิตรภาพที่ 211	1	4	5
9. อนุบาลวานรนิวาส (ราษฎร์บำรุง)	1	4	5
รวม	9	36	45

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน แบบสอบถามเป็นแบบมีตัวเลือกที่กำหนดคำตอบไว้ให้ (forced choice) ดังนี้

1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง
 - 1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา
 - 1.2 ครูผู้สอน
2. ขนาดของโรงเรียน
 - 2.1 โรงเรียนขนาดเล็ก (มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 120 คนลงมา)
 - 2.2 โรงเรียนขนาดกลาง (มีจำนวนนักเรียนระหว่าง 121 –

300 คน)

- 2.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ (มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 301 คนขึ้นไป)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหาร จำนวน 5 ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ประกอบด้วย

1. ด้านภาวะผู้นำการ
2. ด้านการจูงใจ
3. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
4. ด้านการพัฒนาบุคลากร
5. ด้านบรรยากาศขององค์กร

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม จำนวน 5 ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ประกอบด้วย

1. ด้านการจัดการเรียนการสอน
2. ด้านการบริหารจัดการ
3. ด้านการประสานความร่วมมือ

4. ด้านการจัดสภาพแวดล้อม

5. ด้านคุณภาพผู้เรียน

สำหรับแบบสอบถาม ในตอนที่ 2 และ 3 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ของไลเคิร์ต (Likert's rating scale) โดยกำหนดช่วงระดับของคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ปัจจัยทางการบริหาร / ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร อยู่ในระดับมากที่สุด ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5 คะแนน

ระดับ 4 หมายถึง ปัจจัยทางการบริหาร / ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร อยู่ในระดับมาก ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 4 คะแนน

ระดับ 3 หมายถึง ปัจจัยทางการบริหาร / ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร อยู่ในระดับปานกลาง ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 3 คะแนน

ระดับ 2 หมายถึง ปัจจัยทางการบริหาร / ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร อยู่ในระดับน้อย ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน

ระดับ 1 หมายถึง ปัจจัยทางการบริหาร / ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร อยู่ในระดับน้อยที่สุด ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

2.2 การสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยมีดังนี้

2.2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.2 สร้างแบบสอบถาม และนำร่างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษา

2.2.3 นำร่างแบบสอบถามที่เสนออาจารย์ที่ปรึกษานำมาแก้ไขให้สมบูรณ์ แล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง ก่อนให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

2.2.4 ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนครให้ออกหนังสือขอความร่วมมือตรวจสอบเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ

2.2.5 นำร่างแบบสอบถามที่สร้างเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องทั้งความเที่ยงตรงด้านโครงสร้าง (Construct Validity) และด้านเนื้อหา (Content Validity) ด้านรูปแบบของแบบสอบถาม (Format) ด้านการใช้ภาษา (Wording) และด้านอื่น ๆ ของข้อคำถามแต่ละข้อที่เห็นสมควรให้ปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ ผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย

2.2.5.1 นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความถูกต้องเหมาะสมของ ภาษา การใช้ถ้อยคำ โดยคณะผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ซึ่งมีรายนามดังนี้

1) รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไธล คณะกรรมการบริหาร หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตและหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2) รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ คณะกรรมการ บริหารหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตและหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.2.5.2 ผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทางการบริหาร การศึกษา จำนวน 1 คน ได้แก่ ดร.ภานุพงษ์ คำภูษา ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านดงหลวง ตำบลบึงทวาย อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

2.2.5.3 ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ จำนวน 1 คน ได้แก่ นายเจษฎา เวียงพล ผู้อำนวยการชำนาญการศูนย์ การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดสกลนคร

2.2.5.4 ครูผู้สอนชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จำนวน 1 คน ได้แก่ นางวิสัย ศรีทะแจจะ ครูชำนาญ การพิเศษ โรงเรียนพานสหราษฎร์บำรุง ตำบลขมิ้น อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

2.2.6 ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามด้วยการนำ แบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try – out) กับผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร เขต 1 จำนวน 50 ชุด ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (discrimination) และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยตัดข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.23 ขึ้นไปไว้ให้นำข้อคำถามไปคำนวณหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) (บุญสม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 117)

2.2.6.1 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของปัจจัยทางการบริหาร (X) มีดังนี้

1) ด้านที่ 1 ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ (X_1) มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .60 - .83 และมีค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .89

2) ด้านที่ 2 ปัจจัยด้านการจูงใจ (X_2) มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .60 - .69 และมีค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .87

3) ด้านที่ 3 ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (X_3) มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .61 - .70 และมีค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .87

4) ด้านที่ 4 ปัจจัยด้านการพัฒนาบุคลากร (X_4) มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .60 - .83 และมีค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .89

5) ด้านที่ 5 ปัจจัยด้านบรรยากาศขององค์กร (X_5) มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .60 - .75 และมีค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .88

2.2.6.2 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม (Y) มีดังนี้

1) ด้านที่ 1 ด้านการจัดการเรียนการสอน (Y_1) มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .33 - .63 และมีค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .76

2) ด้านที่ 2 ด้านการบริหารจัดการ (Y_2) มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .47 - .78 และมีค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .86

3) ด้านที่ 3 ด้านการประสานความร่วมมือ (Y_3) มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .43 - .66 และมีค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .79

4) ด้านที่ 4 ด้านการจัดสภาพแวดล้อม (Y_4) มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .38 - .84 และมีค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .88

5) ด้านที่ 5 ด้านคุณภาพผู้เรียน (Y_3) มีค่าอำนาจจำแนก รายข้ออยู่ระหว่าง .39 – .76 และมีค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .83

2.2.7 นำร่างแบบสอบถามที่ได้เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ อีกครั้ง

2.2.8 จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และใช้เพื่อเก็บข้อมูลกลุ่ม ตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวม ข้อมูลผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในจังหวัดสกลนคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 398 คน โดยมีการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม สำหรับการวิจัยในครั้งนี้

3.2 นำแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นไปดำเนินการเก็บข้อมูลกับผู้บริหาร สถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัด สกลนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 398 คน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวม ข้อมูล ผู้วิจัยจะใช้แบบสอบถามทั้งที่เป็นเอกสารและแบบสอบถามออนไลน์ โดยชี้แจง วัตถุประสงค์ในการศึกษาให้ทราบและขอรับแบบสอบถามคืนหลังจากตอบแบบสอบถาม เสร็จเรียบร้อยแล้ว พร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ซึ่งหากข้อมูลไม่ครบถ้วน ผู้วิจัยจะใช้วิธีเดินทางไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

3.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ตรวจสอบความ สมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วจึงนำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.4 ผู้วิจัยทำการประมวลผลวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรม สำเร็จรูป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว ได้ทำการพิจารณาตรวจแบบสอบถาม ทั้งหมดเพื่อคัดเลือกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์จัดระเบียบของข้อมูล และลงรหัสแล้วนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ระดับปัจจัยทางการบริหารและระดับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ใช้การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

การแปลความหมายค่าคะแนนของแบบสอบถามปัจจัยทางการบริหาร / ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร สามารถแปลความหมายได้ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 120 – 127)

4.51 – 5.00 หมายถึง ปัจจัยทางการบริหาร / ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร อยู่ในระดับ มากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง ปัจจัยทางการบริหาร / ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร อยู่ในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง ปัจจัยทางการบริหาร / ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร อยู่ในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง ปัจจัยทางการบริหาร / ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร อยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง ปัจจัยทางการบริหาร / ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม

4.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยทางการบริหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test) ชนิด Independent Sample และใช้ทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบ

จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) หากพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) หรือ LSD. วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

4.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสภาพการดำรงตำแหน่ง ใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test) ชนิด Independent Sample และใช้ทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบ และจำแนกตามขนาดของโรงเรียน ใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) หากพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) หรือ LSD. วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

4.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันทางบวก โดยการกำหนดค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และสร้างสมการถดถอยเพื่อพยากรณ์ ใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression analysis) ค่าระหว่าง -1 ถึง $+1$ ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น 0 แสดงว่าตัวแปรไม่มีความสัมพันธ์กันโดยทิศทางของความสัมพันธ์พิจารณาจากเครื่องหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้ กล่าวคือ ถ้าเป็นไปในทางบวก แสดงว่าค่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในลักษณะที่คล้อยตามกัน ถ้าเป็นไปในทิศทางลบ แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางตรงกันข้ามหรือผกผันกัน โดยมีรายละเอียด ดังนี้ (บุญใจ ศรีสถิตนราภรณ์, 2553, หน้า 376) ค่า r เป็นลบ แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้าม คือ ถ้า X เพิ่มขึ้น Y จะลด แต่ถ้า X ลด Y จะเพิ่ม

ค่า r เป็นบวก แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้า X เพิ่มขึ้น Y จะเพิ่ม แต่ถ้า X ลด Y จะลดด้วย

ค่า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์กันมาก

ค่า r เข้าใกล้ -1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามและมีความสัมพันธ์กันมาก

ถ้า r เท่ากับ 0 แสดงว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรง

ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อย

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์จะพิจารณาจากค่า Sig. (2-tailed) หากค่า Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้าม หากค่า Sig. (2-tailed) มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรสองตัวไม่มีความสัมพันธ์กันหลังจากนั้นจึงจะทำการวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยจะพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามเกณฑ์ ต่อไปนี้ (บุญใจ ศรีสถิตนรากร, 2553, หน้า 377)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง $0.91 - 1.00$ แสดงว่าปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม มีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง $0.71 - 0.90$ แสดงว่าปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม มีความสัมพันธ์ระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง $0.31 - 0.70$ แสดงว่าปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง $0.01 - 0.30$ แสดงว่าปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0 แสดงว่าปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม ไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง

4.5 การวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression analysis)

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนโดยใช้ค่าสถิติ ดังนี้

5.1 สถิติพื้นฐาน

5.1.1 ร้อยละ (Percentage)

5.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

5.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ

5.2.1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation) ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

5.2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

5.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

5.3.1 สมมติฐานข้อที่ 1 และข้อที่ 2 ทั้งในภาพรวมและรายด้านใช้การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.3.2 สมมติฐานข้อที่ 3 และข้อที่ 4 ในส่วนของการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับการเปรียบเทียบจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test) ชนิด Independent Sample

5.3.3 สมมติฐานข้อที่ 3 และข้อที่ 4 ในส่วนของการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับการเปรียบเทียบจำแนกตามขนาดของโรงเรียน ใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) หากพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe's Method) หรือ LSD. วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

5.3.4 สมมติฐานข้อที่ 5 ใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

5.3.5 สมมติฐานข้อที่ 6 ใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression analysis)

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ การจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร

เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูล หากผลการวิจัยพบว่าปัจจัยทางการบริหารด้านที่มี
อำนาจพยากรณ์ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรวมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยจะนำ
ปัจจัยทางการบริหารด้านนั้น ๆ มาสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 ท่าน จำแนกเป็น
อาจารย์ในระดับอุดมศึกษา จำนวน 2 ท่าน ศึกษานิเทศก์ 2 ท่าน ผู้อำนวยการโรงเรียน
4 ท่าน และครูผู้สอน 2 ท่าน เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญเสนอวิธีหรือแนวทางพัฒนาต่อไป โดยมี
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการสัมภาษณ์ ดังนี้

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพใหญ่ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร
ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตและหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. ดร.เยาวลักษณ์ สุตะโคตร คณะกรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรดุษฎี
บัณฑิตและหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสกลนคร
3. ดร.สนธยา หลักทอง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2
4. นางญาณิศา ดวงสีทอง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2
5. ดร.ภานุพงษ์ คำภูษา ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านดง
หลวง ตำบลบึงทวาย อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
6. นายสงวน หงส์สิงห์ ผู้อำนวยการโรงเรียนชำนาญการพิเศษ โรงเรียน
บ้านคำวิทยาคาร ตำบลห้วยยาง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
7. นางศิริรัตน์ จิวโสม ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านม่วง
วิทยา อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1

8. นายชัยศักดิ์ แสงวงศ์ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนศิริราชบุรี
วิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

9. ดร.ประสิทธิ์ อุ๋นหนองกุง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านประชา
สุขสันต์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

10. นางวิไลย์ ศรีกะแจจะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนพานสหราษฎร์บำรุง
ตำบลขมิ้น อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการหาแนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผล
การจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัด
สกลนคร ผู้วิจัยได้นำปัจจัยทางการบริหารในด้านที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการ
จัดการเรียนรวมโดยรวม มาร่างเป็นแบบสัมภาษณ์ แล้วนำเสนอต่อคณะกรรมการที่
ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาความถูกต้องและเหมาะสมนำไปใช้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 10
ท่าน ต่อไป

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอแนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผล
การจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัด
สกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content
Analysis) และนำเสนอเป็นรายข้อเรียงลำดับตามความถี่จากมากไปหาน้อย

4. การนำเสนอรายงาน เป็นแบบความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ ดังนี้

N	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	คะแนนค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
%	แทน	ค่าร้อยละของข้อมูล
t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจง t (t-test)
F	แทน	ค่าสถิติการแจกแจง F (F-test)
df	แทน	ค่าระดับชั้นแห่งความอิสระ
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
*	แทน	การมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	การมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
R_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร

R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์หรือประสิทธิภาพในอำนาจพยากรณ์
X_1	แทน	ปัจจัยทางการบริหารด้านภาวะผู้นำ
X_2	แทน	ปัจจัยทางการบริหารด้านการจูงใจ
X_3	แทน	ปัจจัยทางการบริหารด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
X_4	แทน	ปัจจัยทางการบริหารด้านการพัฒนาบุคลากร
X_5	แทน	ปัจจัยทางการบริหารด้านบรรยากาศขององค์การ
x	แทน	ภาพรวมของปัจจัยทางการบริหาร
Y_1	แทน	ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมด้านการจัดการเรียนการสอน
Y_2	แทน	ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมด้านการบริหารจัดการ
Y_3	แทน	ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมด้านการประสานความร่วมมือ
Y_4	แทน	ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมด้านการจัดสภาพแวดล้อม
Y_5	แทน	ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมด้านคุณภาพผู้เรียน
Y	แทน	ภาพรวมของประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
a	แทน	ค่าคงที่ของการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
$S.E.$	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนคะแนนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ตัวแปรพยากรณ์
$S.E.est$	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์
Y'	แทน	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมของครูผู้สอนที่ได้จากสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Z'	แทน	ระดับปัจจัยทางการบริหารได้จากสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและขนาดของโรงเรียน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารและประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร

2.1 การวิเคราะห์ปัจจัยทางการบริหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร โดยรวม

2.2 การวิเคราะห์ปัจจัยทางการบริหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร รายด้าน

2.3 การวิเคราะห์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร โดยรวม

2.4 การวิเคราะห์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร รายด้าน

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารและประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวมและรายด้าน

3.1 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน

3.2 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารและประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน

4.1 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน

4.2 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารและประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร

ตอนที่ 6 วิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ปัจจัยทางการบริหารและประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร

ตอนที่ 7 แนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารและประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร จำนวน 398 ฉบับได้กลับคืนมาทั้งหมด 398 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ขนาดของโรงเรียน ได้แก่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์และวิเคราะห์ในส่วนที่เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน และขนาดของโรงเรียน ได้แก่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่

ตาราง 8 จำนวนข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ได้แก่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานภาพการดำรงตำแหน่ง		
1. ผู้บริหารสถานศึกษา	109	27.39
2. ครูผู้สอน	289	72.61
รวม	398	100
ขนาดโรงเรียน		
1. โรงเรียนขนาดเล็ก (มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 120 คนลงมา)	141	35.43
2. โรงเรียนขนาดกลาง (มีจำนวนนักเรียนระหว่าง 121 – 300 คน)	212	53.27
3. โรงเรียนขนาดใหญ่ (มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 301 คนขึ้นไป)	45	11.31
รวม	398	100.00

จากตาราง 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.39 และครูผู้สอน จำนวน 289 คน คิดเป็นร้อยละ 72.61 โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.43 ขนาดกลาง จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 53.27 และขนาดใหญ่ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.31

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารและประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร

1. การวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนครโดยรวม

ตาราง 9 การวิเคราะห์ปัจจัยทางการบริหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร

ปัจจัยทางการบริหาร	ค่าสถิติ		การแปลความหมาย
	\bar{X}	S.D.	
1. ด้านภาวะผู้นำ	4.55	.25	มากที่สุด
2. ด้านการจูงใจ	4.36	.40	มาก
3. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.04	.43	มาก
4. ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.80	.57	มาก
5. ด้านบรรยากาศขององค์กร	3.70	.55	มาก
รวม	4.29	.32	มาก

จากตาราง 9 ปัจจัยทางการบริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนครโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านภาวะผู้นำ ($\bar{X} = 4.55$) ส่วนข้ออื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

ดังนั้น ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 “ปัจจัยทางการบริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก” จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยนี้จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. การวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร จำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์ปัจจัยการบริหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนครในด้านผู้บริหาร

ตาราง 10 การวิเคราะห์ปัจจัยทางการบริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านภาวะผู้นำ

ปัจจัยทางการบริหารด้านภาวะผู้นำ	ค่าสถิติ		การแปลความหมาย
	\bar{X}	S.D.	
1. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการจัดการศึกษาที่สอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน	4.89	.31	มากที่สุด
2. ผู้บริหารประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีบุคลิกภาพที่น่าเชื่อถือและเป็นแบบอย่างที่ดีบุคลากรในโรงเรียน	4.32	.47	มาก
3. ผู้บริหารมีทักษะในการสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้	4.26	.49	มาก
4. ผู้บริหารมีวิธีการกระตุ้นให้ครูและบุคลากรเกิดความเชื่อมั่น ศรัทธาและให้ความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา	4.24	.48	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

ปัจจัยทางการบริหารด้านภาวะผู้นำ	ค่าสถิติ		การแปล ความหมาย
	\bar{X}	S.D.	
5. ผู้บริหารมีการกระจายอำนาจในการตัดสินใจแก่ ผู้ร่วมงาน	4.22	.48	มาก
6. ผู้บริหารมีการนิเทศติดตามประเมินผลการ ปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่าง สม่ำเสมอ	4.21	.42	มาก
รวม	4.55	.25	มาก

จากตาราง 10 พบว่า ปัจจัยทางการบริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนครในด้านภาวะผู้นำ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 1 ด้าน คือ ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการจัดการศึกษาที่สอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน ($\bar{X} = 4.89$) ส่วนข้ออื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

2.2 การวิเคราะห์ปัจจัยทางการบริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านการจูงใจ

ตาราง 11 การวิเคราะห์ปัจจัยทางการบริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในจังหวัดสกลนคร ด้านการจูงใจ

ปัจจัยทางการบริหารด้านการจูงใจ	ค่าสถิติ		การแปลความหมาย
	\bar{X}	S.D.	
1. ผู้บริหารมีการสร้างจุดมุ่งหมายในการทำงานให้แก่ครูและบุคลากร	4.61	.53	มากที่สุด
2. ผู้บริหารสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานให้แก่ครูและบุคลากร	4.18	.47	มาก
3. ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูแสดงความคิดเห็นในการแก้ปัญหาาร่วมกัน	4.16	.46	มาก
4. ผู้บริหารจัดระบบงานตามความสามารถของครูและบุคลากร	4.15	.47	มาก
5. ผู้บริหารยกย่องชมเชย หรือประกาศเกียรติคุณครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีผลงานดีเด่น	4.15	.47	มาก
6. ผู้บริหารมีความเป็นมิตรกับครูและบุคลากรในโรงเรียน	4.10	.45	มาก
รวม	4.36	.40	มาก

จากตาราง 11 ปัจจัยทางการบริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนครในด้านการจูงใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 1 ด้าน คือ ผู้บริหารมีการสร้างจุดมุ่งหมายในการทำงานให้แก่ครูและบุคลากร ($\bar{X} = 4.61$) ส่วนข้ออื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

2.3 การวิเคราะห์ปัจจัยทางการบริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ตาราง 12 การวิเคราะห์ปัจจัยทางการบริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในจังหวัดสกลนคร ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ปัจจัยทางการบริหารด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	ค่าสถิติ		การแปลความหมาย
	\bar{X}	S.D.	
1. ผู้บริหารใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารภายในโรงเรียนได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ	4.13	.47	มาก
2. ผู้บริหารสนับสนุนและจัดหาและใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม และเกิดประโยชน์สูงสุด	3.99	.60	มาก
3. ผู้บริหารสนับสนุนและนำระบบฐานข้อมูลในด้านต่าง ๆ มาใช้เป็นประโยชน์ต่อการบริหารและการเรียนการสอน	4.03	.60	มาก
4. โรงเรียนส่งเสริมบุคลากรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการแลกเปลี่ยนข่าวสารซึ่งกันและกันเพื่อพัฒนาให้ประสบความสำเร็จ	3.98	.65	มาก
5. โรงเรียนมีการพัฒนาบุคลากรให้ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.97	.61	มาก
6. โรงเรียนมีการดูแล บำรุงรักษา เทคโนโลยีสารสนเทศให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ สะดวกและพร้อมต่อการใช้งาน	3.94	.63	มาก

จากตาราง 12 ปัจจัยทางการบริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนครในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ผู้บริหารใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารภายในโรงเรียนได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.13$) ผู้บริหารสนับสนุนและนำระบบฐานข้อมูลในด้านต่าง ๆ มาใช้เป็น

ประโยชน์ต่อการบริหารและการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.03$) และผู้บริหารสนับสนุนและจัดหาและใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม และเกิดประโยชน์สูงสุด ($\bar{X} = 3.99$) ตามลำดับ

2.4 การวิเคราะห์ปัจจัยทางการบริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านการพัฒนาบุคลากร

ตาราง 13 การวิเคราะห์ปัจจัยทางการบริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านการพัฒนาบุคลากร

ปัจจัยทางการบริหารด้านการพัฒนาบุคลากร	ค่าสถิติ		การแปลความหมาย
	\bar{X}	S.D.	
1. โรงเรียนมีนโยบายและมาตรฐานในการพัฒนาครูและบุคลากรไว้อย่างชัดเจน	3.88	.62	มาก
2. โรงเรียนมุ่งพัฒนาครูและบุคลากรในด้านการจัดการเรียนการสอน	3.87	.60	มาก
3. โรงเรียนมุ่งพัฒนาครูและบุคลากรโดยคำนึงถึงแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ชัดเจนต่อเนื่องทันเหตุการณ์	3.80	.59	มาก
4. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูและบุคลากรเข้ารับการอบรมประชุม และสัมมนาอย่างต่อเนื่อง	3.81	.63	มาก
5. โรงเรียนพัฒนาครูสอดคล้องกับหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลอย่างเป็นระบบ	3.79	.62	มาก
6. โรงเรียนส่งเสริมการพัฒนาครูและบุคลากรโดยเน้นการพัฒนาตนเอง	3.72	.66	มาก
รวม	3.80	.57	มาก

จากตาราง 13 ปัจจัยทางการบริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัด สกลนคร ในด้านการพัฒนาบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ โรงเรียนมีนโยบายและมาตรฐานในการพัฒนาครูและบุคลากรไว้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.88$) โรงเรียนมุ่งพัฒนาครูและบุคลากรในด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.87$) และ โรงเรียนส่งเสริมให้ครูและบุคลากรเข้ารับการอบรมประชุม และสัมมนาอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.81$) ตามลำดับ

2.5 การวิเคราะห์ปัจจัยทางการบริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาใน จังหวัดสกลนคร ด้านบรรยากาศขององค์การ

ตาราง 14 การวิเคราะห์ปัจจัยทางการบริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาใน จังหวัดสกลนคร ด้านการพัฒนาบุคลากร

ปัจจัยทางการบริหารด้านบรรยากาศขององค์การ	ค่าสถิติ		การแปล ความหมาย
	\bar{X}	S.D.	
1. โรงเรียนจัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการปฏิบัติงานของ ครู เช่น จัดให้มีห้องพักครู ห้องสมุด ห้องประชุมและ สภาพแวดล้อมที่ร่มรื่นสวยงาม	3.78	.60	
2. ผู้บริหารมุ่งมั่นสร้างความสามัคคีและความสัมพันธ์ อันดีระหว่างโรงเรียน นักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการ จัดการศึกษา	3.81	.62	มาก
3. ผู้บริหารมีความคิดสร้างสรรค์ ในการสร้าง บรรยากาศในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน เช่นส่งเสริมให้ครูค้นคว้าพัฒนานวัตกรรม และ การใช้ สื่อเทคโนโลยีในการสอน	3.76	.65	มาก

ตาราง 14 (ต่อ)

ปัจจัยทางการบริหารด้านบรรยากาศขององค์การ	ค่าสถิติ		การแปล ความหมาย
	\bar{X}	S.D.	
4. ผู้บริหารมีความไว้วางใจและยอมรับฟังความคิดเห็นของครู	3.79	.64	มาก
5. ผู้บริหารสนับสนุนให้มีการทำงานร่วมกันเป็นทีม	3.77	.68	มาก
6. ผู้บริหารสร้างและดำรงวัฒนธรรมที่ดีของโรงเรียนให้มีความยั่งยืนในโรงเรียน	3.68	.59	มาก
รวม	3.70	.55	มาก

จากตาราง 14 ปัจจัยทางการบริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนครในด้านบรรยากาศขององค์การโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ผู้บริหารมุ่งมั่นสร้างความสามัคคีและความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียน นักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน ($\bar{X} = 3.81$) ผู้บริหารมีความไว้วางใจและยอมรับฟังความคิดเห็นของครู ($\bar{X} = 3.79$) และโรงเรียนจัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการปฏิบัติงานของครู เช่น จัดให้มีห้องพักครู ห้องสมุด ห้องประชุมและสภาพแวดล้อมที่ร่มรื่นสวยงาม ($\bar{X} = 3.78$) ตามลำดับ

3. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรวมตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร

ตาราง 15 การวิเคราะห์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน ตามความคิดเห็น
ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร

ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม	ค่าสถิติ		การแปล ความหมาย
	\bar{X}	S.D.	
1. ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.20	.28	มาก
2. ด้านการบริหารจัดการ	4.34	.43	มาก
3. ด้านการประสานความร่วมมือ	3.97	.45	มาก
4. ด้านการจัดสภาพแวดล้อม	4.02	.42	มาก
5. ด้านคุณภาพผู้เรียน	3.75	.48	มาก
รวม	3.96	.42	มาก

จากตาราง 15 พบว่า ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาในจังหวัดสกลนครโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$) เมื่อพิจารณาเป็นราย
ด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้าน
การบริหารจัดการ ($\bar{X} = 4.34$) ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.20$) และด้านการจัด
สภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 4.02$) ตามลำดับ

ดังนั้น ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 “ประสิทธิผลการจัดการ
เรียนรวมตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก”
จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก
ผลการวิจัยนี้จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. การวิเคราะห์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
สถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาใน
จังหวัดสกลนคร รายงาน

4.1 การวิเคราะห์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ในด้านการจัดการเรียนการสอน

ตาราง 16 การวิเคราะห์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
สถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ในด้านการจัดการเรียนการสอน

ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม ด้านการจัดการเรียนการสอน	ค่าสถิติ		การแปล ความหมาย
	\bar{X}	S.D.	
1. ครูต้องนำความรู้ เทคนิค หรือกลยุทธ์การสอนที่ หลากหลายมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียน ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่มีลักษณะเฉพาะบุคคล	4.27	.45	มาก
2. ครูผู้สอนควรเก็บข้อมูลจากนักเรียนที่มีความ ต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมา พัฒนาการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของ นักเรียน	4.16	.37	มาก
3. ครูสนับสนุนจากเพื่อนนักเรียนในห้องเรียน ในการ ทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็น พิเศษ ช่วยเหลือเพื่อนที่มีความต้องการพิเศษ	4.15	.35	มาก
4. ครูต้องมีความรู้เกี่ยวกับการคัดแยกคัดกรอง นักเรียนให้จัดทำข้อมูลรายบุคคลอย่างจริงจัง และจัด กิจกรรมให้นักเรียนตามความสามารถ	4.15	.36	มาก
5. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรให้นักเรียน ปกติและนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทำ กิจกรรมร่วมกัน	4.15	.35	มาก
6. ครูผู้สอนควรสร้างทัศนคติให้กับนักเรียนทั่วไปได้รับ การเตรียมความพร้อมให้มีความเข้าใจ ยอมรับและ ช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	4.14	.35	มาก

จากตาราง 16 พบว่า ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 4.20$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมาก

ไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ครูต้องนำความรู้ เทคนิค หรือกลยุทธ์การสอนที่หลากหลาย มาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่มีลักษณะเฉพาะ บุคคล ($\bar{X} = 4.27$) ครูผู้สอนควรเก็บข้อมูลจากนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อได้นำข้อมูลดังกล่าวมาพัฒนาการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของนักเรียน ($\bar{X} = 4.16$) และครูสนับสนุนจากเพื่อนนักเรียนในห้องเรียน ในการทำกิจกรรมร่วมกับ นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ช่วยเหลือเพื่อนที่มีความต้องการพิเศษ ($\bar{X} = 4.15$) ตามลำดับ

4.2 การวิเคราะห์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ในด้านการบริหารจัดการ

ตาราง 17 การวิเคราะห์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน ตามความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านการบริหารจัดการ

ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม ด้านการบริหารจัดการ	ค่าสถิติ		การแปล ความหมาย
	\bar{X}	S.D.	
1. โรงเรียนมีการกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ในการปฏิบัติงานการจัดการเรียนรวม	4.43	.52	มาก
2. โรงเรียนมีการสำรวจจัดทำข้อมูลสารสนเทศ ด้านการจัดการเรียนรวม	4.35	.48	มาก
3. โรงเรียนมีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุน ในการจัดการเรียนรวม	4.31	.50	มาก
4. โรงเรียนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารงาน เรียนรวม	4.26	.50	มาก
5. โรงเรียนมีการจัดหา จัดทำสื่อทางการศึกษาหรือ เครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็น พิเศษเกิดการเรียนรู้ เกิดความเข้าใจได้ดีขึ้น	4.28	.51	มาก
6. โรงเรียนส่งเสริมการพัฒนาบุคลากร อบรม ศึกษา ศึกษาดูงานด้านการศึกษาพิเศษอย่างต่อเนื่อง	4.25	.53	มาก
รวม	4.34	.43	มาก

จากตาราง 17 พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ด้านการบริหารจัดการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ โรงเรียนมีการกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ ในการปฏิบัติงานการจัดการเรียนรวม ($\bar{X} = 4.43$) โรงเรียนมีการสำรวจจัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านการจัดการเรียนรวม ($\bar{X} = 4.35$) และโรงเรียนมีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการจัดการเรียนรวม ($\bar{X} = 4.31$) ตามลำดับ

4.3 การวิเคราะห์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านการประสานความร่วมมือ

ตาราง 18 การวิเคราะห์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านการประสานความร่วมมือ

ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม ด้านการประสานความร่วมมือ	ค่าสถิติ		การแปล ความหมาย
	\bar{X}	S.D.	
1. มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการจัดการเรียนรวมระหว่างบุคลากรภายในสถานศึกษา ระหว่างสถานศึกษากับครอบครัวชุมชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง	4.01	.58	มาก
2. โรงเรียนมีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	3.95	.58	มาก
3. โรงเรียนมีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานด้านการแพทย์ เช่น โรงพยาบาล เพื่อนำนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้ได้รับการตรวจรักษาหรือบำบัด	3.97	.58	มาก
4. โรงเรียนมีการติดต่อประสานงานกับโรงเรียนอื่น ๆ เพื่อส่งต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้เข้าเรียนรวมในระดับชั้นที่สูงขึ้น	3.95	.56	มาก

ตาราง 18 (ต่อ)

ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม ด้านการประสานความร่วมมือ	ค่าสถิติ		การแปล ความหมาย
	\bar{X}	S.D.	
5. โรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียนทั่วไปช่วยเหลือเพื่อนที่มีความต้องการพิเศษร่วมกับกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน	3.93	.60	มาก
6. โรงเรียนจัดครูการศึกษาพิเศษหรือนักวิชาชีพสาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ความรู้และคำปรึกษาแก่ผู้ปกครอง	3.93	.56	มาก
รวม	3.97	.45	มาก

จากตาราง 18 พบว่า ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ด้านการประสานความร่วมมือ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการจัดการเรียนรวมระหว่างบุคลากรภายในสถานศึกษา ระหว่างสถานศึกษากับครอบครัวชุมชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 4.01$) โรงเรียนมีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานด้านการแพทย์ เช่น โรงพยาบาล เพื่อนำนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้ได้รับการตรวจรักษาหรือบำบัด ($\bar{X} = 3.97$) และโรงเรียนมีการติดต่อประสานงานกับโรงเรียนอื่น ๆ เพื่อส่งต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้เข้าเรียนรวมในระดับชั้นที่สูงขึ้น ($\bar{X} = 3.95$) ตามลำดับ

4.4 การวิเคราะห์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านการจัดสภาพแวดล้อม

ตาราง 19 การวิเคราะห์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
สถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านการจัดสภาพแวดล้อม

ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม ด้านการประสานความร่วมมือ	ค่าสถิติ		การแปล ความหมาย
	\bar{X}	S.D.	
1. โรงเรียนของท่านมีพื้นที่สำหรับจัดกิจกรรม นันทนาการและสิ่งแวดลอมที่เหมาะสมกับนักเรียน ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	4.03	.54	มาก
2. โรงเรียนของท่านมีห้องน้ำที่เอื้อต่อนักเรียนที่มีความ ต้องการจำเป็นพิเศษ	4.01	.55	มาก
3. โรงเรียนของท่านมีอาคาร ห้องเรียนและ ห้องปฏิบัติการเพียงพอตามลักษณะการใช้งานที่เหมาะสม	3.95	.51	มาก
4. ภายในโรงเรียนของท่านมีประตู บันไดทางเดินที่ เหมาะสมแก่นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	3.90	.53	มาก
5. โรงเรียนของท่านมีแผนภูมิภายในอาคารที่ตั้ง แผนภูมิที่สะดวกต่อการพบเห็น	3.95	.53	มาก
6. โรงเรียนของท่านมีการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบ และผู้ดูแลด้านอาคารสถานที่	4.01	.51	มาก

จากตาราง 19 พบว่า ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ด้านการจัดสภาพแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 4.02$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมาก
ไปหา 3 ลำดับแรก คือ โรงเรียนของท่านมีพื้นที่สำหรับจัดกิจกรรมนันทนาการและ
สิ่งแวดลอมที่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ($\bar{X} = 4.03$) โรงเรียนของ
ท่านมีการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบและผู้ดูแลด้านอาคารสถานที่ ($\bar{X} = 4.01$) และโรงเรียนของ
ท่านมีห้องน้ำที่เอื้อต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ($\bar{X} = 4.01$) ตามลำดับ

4.5 การวิเคราะห์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านการคุณภาพผู้เรียน

ตาราง 20 การวิเคราะห์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน ตามความคิดเห็น
ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านการคุณภาพผู้เรียน

ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม ด้านการคุณภาพผู้เรียน	ค่าสถิติ		การแปล ความหมาย
	\bar{X}	S.D.	
1. นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้รับการ พัฒนาศักยภาพตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะ บุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)	3.84	.58	มาก
2. นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษสามารถเรียน ร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียนทั่วไปได้	3.74	.59	มาก
3. นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษสามารถ ช่วยเหลือตนเองและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในโรงเรียนได้	3.69	.55	มาก
4. นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีพัฒนาการ ทางการเรียนสูงขึ้น	3.68	.54	มาก
5. นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีความพร้อม ในการศึกษาต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้น	3.59	.57	มาก
6. นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีความ ประพฤติด้านคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีตามที่ สถานศึกษากำหนด	3.66	.62	มาก
รวม	3.96	.42	มาก

จากตาราง 20 พบว่า ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ด้านการคุณภาพผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 3.96$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไป

หาน้อย 3 ลำดับแรก คือ นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้รับการพัฒนาศักยภาพตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ($\bar{X} = 3.84$) นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษสามารถเรียนร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียนทั่วไปได้ ($\bar{X} = 3.74$) และนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษสามารถช่วยเหลือตนเองและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในโรงเรียนได้ ($\bar{X} = 3.69$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหาร และประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน

1. เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน

ตาราง 21 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความ
คิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน จำแนกตาม
สถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวม

ปัจจัยทางการบริหาร	การดำรงตำแหน่ง				t-test	Sig.
	ผู้บริหาร สถานศึกษา (N=109)		ครูผู้สอน (N=289)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านภาวะผู้นำการ	4.66	.32	4.51	.21	4.488**	.000
2. ด้านการจูงใจ	4.66	.32	4.25	.36	10.387**	.000
3. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.37	.36	3.91	.39	10.482**	.000
4. ด้านการพัฒนาบุคลากร	4.33	.37	3.60	.49	15.943**	.000
5. ด้านบรรยากาศขององค์กร	4.24	.32	3.49	.48	17.974**	.000
รวม	4.47	.26	4.22	.32	8.204**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 21 พบว่า ปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งโดยรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารสถานศึกษา มีความเห็นมากกว่าครูผู้สอน

ดังนั้น การทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 3 “ปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการ แตกต่างกัน” จากการทดสอบโดยใช้สถิติทดสอบ t-test (t-test independent) พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยนี้จึงสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2. เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม
ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความ
ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง
โดยรวมและรายด้าน

ตาราง 22 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมใน
โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ
การดำรงตำแหน่ง

ประสิทธิผลการจัดการ เรียนรวม	การดำรงตำแหน่ง				t-test	Sig.
	ผู้บริหาร สถานศึกษา (N=109)		ครูผู้สอน (N=289)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.36	.29	4.15	.25	6.695**	.000
2. ด้านการบริหารจัดการ	4.83	.26	4.16	.32	21.412**	.000
3. ด้านการประสานความร่วมมือ	4.30	.39	3.85	.41	10.009**	.000
4. ด้านการจัดสภาพแวดล้อม	4.24	.32	3.94	.43	6.645**	.000
5. ด้านคุณภาพผู้เรียน	4.20	.33	3.57	.41	14.256**	.000
รวม	4.39	.33	3.80	.31	16.617**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 22 พบว่า ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งโดยรวม
มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า
ทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารสถานศึกษา
มีความเห็นมากกว่า ครูผู้สอน

ดังนั้น การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 “ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการแตกต่างกัน” จากการทดสอบโดยใช้สถิติทดสอบ t-test (t-test independent) พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยนี้จึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหาร และประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียนโดยรวมและรายด้าน

1. เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน

ตาราง 23 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ปัจจัยทางการบริหาร	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านภาวะผู้นำการ	ระหว่างกลุ่ม	1.043	2	.521	8.598**	.000
	ภายในกลุ่ม	23.952	395	.061		
	รวม	24.995	397			

ตาราง 23 (ต่อ)

ปัจจัยทางการบริหาร	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
2. ด้านการจูงใจ	ระหว่างกลุ่ม	10.780	2	5.390	41.383**	.000
	ภายในกลุ่ม	51.449	395	.130		
	รวม	62.229	397			
3. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	13.642	2	6.821	43.959**	.000
	ภายในกลุ่ม	61.292	395	.155		
	รวม	74.925	397			
4. ด้านการพัฒนาบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	12.418	2	6.209	21.216**	.000
	ภายในกลุ่ม	115.597	395	.293		
	รวม	128.015	397			
5. ด้านบรรยากาศขององค์การ	ระหว่างกลุ่ม	10.114	2	5.057	18.043**	.000
	ภายในกลุ่ม	110.705	395	.280		
	รวม	120.819	397			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3.289	2	1.644	17.066**	.000
	ภายในกลุ่ม	38.058	395	.096		
	รวม	41.347	397			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 23 ปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียนโดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้น การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 “ปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน แตกต่างกัน” จากการทดสอบโดยใช้สถิติทดสอบ F-test แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) และพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ได้ทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยผู้วิจัยใช้วิธีของ (Scheffe-Method) ในการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ตามความเหมาะสม พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยนี้จึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังตาราง 24

ตาราง 24 เปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียนเป็นรายคู่

ปัจจัยทางการบริหาร	ขนาดโรงเรียน		ขนาดโรงเรียน		
			เล็ก	กลาง	ใหญ่
1. ด้านภาวะผู้นำ		\bar{X}	4.50	4.55	4.68
	ขนาดเล็ก	4.50	-	-.05	-.17*
	ขนาดกลาง	4.55	-	-	-.12*
	ขนาดใหญ่	4.68	-	-	-
2. ด้านการจูงใจ		\bar{X}	4.14	4.46	4.54
	ขนาดเล็ก	4.14	-	-.33*	-.41*
	ขนาดกลาง	4.46	-	-	-.08
	ขนาดใหญ่	4.54	-	-	-
3. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ		\bar{X}	3.92	4.01	4.54
	ขนาดเล็ก	3.92	-	-.09*	-.62*
	ขนาดกลาง	4.01	-	-	-.54*
	ขนาดใหญ่	4.54	-	-	-

ตาราง 24 (ต่อ)

ปัจจัยทางการบริหาร	ขนาดโรงเรียน		ขนาดโรงเรียน		
			เล็ก	กลาง	ใหญ่
4. ด้านการพัฒนาบุคลากร		\bar{X}	3.59	3.87	4.13
	ขนาดเล็ก	3.59	-	-.28*	-.55*
	ขนาดกลาง	3.87	-	-	-.27*
	ขนาดใหญ่	4.13	-	-	-
5. ด้านบรรยากาศขององค์กร		\bar{X}	3.53	3.74	4.06
	ขนาดเล็ก	3.53	-	-.21*	-.53*
	ขนาดกลาง	3.74	-	-	-.32*
	ขนาดใหญ่	4.06	-	-	-
รวม		\bar{X}	4.20	4.29	4.51
	ขนาดเล็ก	4.20	-	-.09*	-.31*
	ขนาดกลาง	4.29	-	-	-.22*
	ขนาดใหญ่	4.51	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน เป็นรายคู่ โดยรวมพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคิดเห็นมากกว่าโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกตามขนาดของโรงเรียนเป็นรายคู่ พบว่า

ด้านภาวะผู้นำ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคิดเห็นมากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการจูงใจ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคิดเห็นมากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคิดเห็นมากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ด้านการพัฒนาบุคลากร ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคิดเห็นมากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ด้านบรรยากาศขององค์การ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคิดเห็นมากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

2. เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน

ตาราง 25 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	.082	2	.041	.524	.592
	ภายในกลุ่ม	30.979	395	.078		
	รวม	31.061	397			
2. ด้านการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	1.249	2	.624	3.393*	.035
	ภายในกลุ่ม	72.686	395	.184		
	รวม	73.935	397			

ตาราง 25 (ต่อ)

ประสิทธิผลการจัดการ เรียนรวม	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
3. ด้านการประสาน ความร่วมมือ	ระหว่างกลุ่ม	3.232	2	1.616	8.300**	.000
	ภายในกลุ่ม	76.906	395	.195		
	รวม	80.138	397			
4. ด้านการจัด สภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	8.453	2	4.226	26.876**	.000
	ภายในกลุ่ม	62.116	395	.157		
	รวม	70.568	397			
5. ด้านคุณภาพผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	7.695	2	3.848	18.056**	.000
	ภายในกลุ่ม	84.174	395	.213		
	รวม	91.869	397			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2.965	2	1.482	8.915**	.000
	ภายในกลุ่ม	65.682	395	.166		
	รวม	68.646	397			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 25 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการบริหารจัดการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านการประสานความร่วมมือ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม และด้านคุณภาพผู้เรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านที่เหลือไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงได้นำไปเปรียบเทียบรายคู่ โดยใช้วิธีของ (Scheffe-Method)

ดังนั้น การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 “ประสิทธิผลของการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามขนาดโรงเรียนแตกต่างกัน” จากการทดสอบโดยใช้สถิติทดสอบ F-test แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) และพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ได้ทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยผู้วิจัยใช้วิธีของ (Scheffe-Method) ในการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ตามความเหมาะสม พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยนี้จึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังตาราง 26

ตาราง 26 เปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน เป็นรายคู่

ประสิทธิผลของการจัดการเรียนรวม	ขนาดโรงเรียน		ขนาดของโรงเรียน		
			เล็ก	กลาง	ใหญ่/ ใหญ่พิเศษ
1. ด้านการบริหารจัดการ		\bar{X}	4.30	4.31	4.42
	ขนาดเล็ก	4.30	-	-.12*	-.11
	ขนาดกลาง	4.31	-	-	-.01
	ขนาดใหญ่	4.42	-	-	-
2. ด้านการประสานความร่วมมือ		\bar{X}	3.85	4.02	4.11
	ขนาดเล็ก	3.85	-	-.16*	-.26*
	ขนาดกลาง	4.02	-	-	-.09
	ขนาดใหญ่	4.11	-	-	-

ตาราง 26 (ต่อ)

ประสิทธิผลของการจัดการ เรียนรวม	ขนาดโรงเรียน		ขนาดของโรงเรียน		
			เล็ก	กลาง	ใหญ่/ ใหญ่พิเศษ
3. ด้านการจัดสภาพแวดล้อม		\bar{X}	3.83	4.08	4.14
	ขนาดเล็ก	3.83	-	-.31*	-.25*
	ขนาดกลาง	4.08	-	-	-.06
	ขนาดใหญ่	4.14	-	-	-
4. ด้านคุณภาพผู้เรียน		\bar{X}	3.57	3.69	3.87
	ขนาดเล็ก	3.57	-	-.30*	-.11*
	ขนาดกลาง	3.69	-	-	-.18
	ขนาดใหญ่	3.87	-	-	-
รวม		\bar{X}	3.85	3.94	4.04
	ขนาดเล็ก	3.85	-	-.19*	-.09
	ขนาดกลาง	3.94	-	-	-.09
	ขนาดใหญ่	4.04	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน เป็นรายคู่ โดยรวมพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคิดเห็นมากกว่าโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกตามขนาดของโรงเรียนเป็นรายคู่ พบว่า

ด้านภาวะผู้นำ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคิดเห็นมากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการจูงใจ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคิดเห็นมากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคิดเห็นมากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการพัฒนาบุคลากร ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคิดเห็นมากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านบรรยากาศขององค์กร ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคิดเห็นมากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารและประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร

ตาราง 27 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของระหว่างปัจจัยทางการบริหารและประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร จากตัวแปรทั้งหมด

ตัวแปร	X	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	Y	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅
X	1											
X ₁	.428**	1										
X ₂	.334**	.541**	1									
X ₃	.408**	.214**	.342**	1								
X ₄	.501**	.200**	.395**	.440**	1							
X ₅	.755**	.228**	.363**	.499**	.853**	1						
Y	.280**	.194**	.422**	.336**	.513**	.470**	1					
Y ₁	.172**	.122*	.212**	.232**	.279**	.291**	.551**	1				
Y ₂	.229**	.172**	.256**	.341**	.401**	.417**	.534**	.570**	1			
Y ₃	.199**	.153**	.401**	.299**	.346**	.332**	.412**	.180**	.278**	1		
Y ₄	.293**	.210**	.343**	.222**	.318**	.347**	.375**	.150**	.150**	.382**	1	
Y ₅	.283**	.179**	.432**	.308**	.481**	.444**	.712**	.191**	.381**	.442**	.440**	1

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 27 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารและประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร โดยรวม ($R_{xy} = .280$) มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัจจัยการบริหาร ทั้ง 5 ด้าน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านภาวะผู้นำ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($R_{x1y} = .852$)

ด้านการจูงใจ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($R_{x2y} = .422$)

ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($R_{x3y} = .336$)

ด้านการพัฒนาบุคลากร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($R_{x4y} = .513$)

ด้านบรรยากาศขององค์กร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($R_{x5y} = .470$)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารด้วยกันเอง พบว่า ทุกคู่มีความสัมพันธ์เชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม (X) ได้แก่ ด้านการพัฒนาบุคลากร (X_4) กับด้านบรรยากาศขององค์กร (X_5) มีความสัมพันธ์มากที่สุด คือ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .853 ด้านภาวะผู้นำ (X_1) กับด้านการจูงใจ (X_2) ความสัมพันธ์เป็นอันดับสอง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อันดับสอง คือ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .541 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (X_3) กับด้านบรรยากาศขององค์กร (X_5) มีความสัมพันธ์เป็นอันดับสาม คือ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .499

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมด้วยตนเอง พบว่า ทุกคู่มีความสัมพันธ์เชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรประสิทธิผลของโรงเรียน (Y) ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน (Y_1) กับด้านการบริหารจัดการ (Y_2) มีความสัมพันธ์มากที่สุด คือ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .570 ด้านการประสานความร่วมมือ (Y_3) กับด้านคุณภาพผู้เรียน (Y_5) มีความสัมพันธ์เป็นอันดับสอง คือมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .442 ด้านการจัดสภาพแวดล้อม (Y_4) กับด้านคุณภาพผู้เรียน (Y_5) มีความสัมพันธ์เป็นอันดับสาม คือ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .440

ตาราง 28 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนด้านการจัดการเรียนการสอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร (Y_1)

ปัจจัยทางการบริหาร	ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม ในโรงเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน (Y_1)	
	Pearson Correlation	ระดับความสัมพันธ์
1. ด้านภาวะผู้นำ (X_1)	.122**	ต่ำ
2. ด้านการจูงใจ (X_2)	.212**	ต่ำ
3. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (X_3)	.232**	ต่ำ
4. ด้านการพัฒนาบุคลากร (X_4)	.279**	ต่ำ
5. ด้านบรรยากาศขององค์กร (X_5)	.291**	ต่ำ
ปัจจัยทางการบริหารโดยรวม (X)	.172**	ต่ำ

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนด้านการจัดการเรียนการสอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร (Y_1) พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์ในระดับ ต่ำ ($R_{xy_1} = 0.172$) เมื่อพิจารณาปัจจัยทางการบริหารเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยทางการบริหารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน

ด้านการจัดการเรียนการสอน (Y_1) มีดังนี้ คือ ด้านบรรยากาศขององค์กร (X_5) มีความสัมพันธ์ทางบวกมากที่สุดอยู่ในระดับต่ำ ($R_{x_5y_1} = 0.291$) ส่วนด้านภาวะผู้นำ (X_1) มีความสัมพันธ์ทางบวกต่ำสุดอยู่ในระดับต่ำ ($R_{x_1y_1} = 0.122$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 29 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนด้านการบริหารจัดการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร (Y_2)

ปัจจัยทางการบริหาร	ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม ในโรงเรียน ด้านการบริหารจัดการ (Y_2)	
	Pearson Correlation	ระดับความสัมพันธ์
1. ด้านภาวะผู้นำ (X_1)	.172**	ต่ำ
2. ด้านการจูงใจ (X_2)	.256**	ต่ำ
3. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (X_3)	.341**	ปานกลาง
4. ด้านการพัฒนาบุคลากร (X_4)	.401**	ปานกลาง
5. ด้านบรรยากาศขององค์กร (X_5)	.417**	ปานกลาง
ปัจจัยทางการบริหารโดยรวม (X)	.229**	ต่ำ

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนด้านการบริหารจัดการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร (Y_2) พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์ในระดับ ต่ำ ($R_{xy_2} = 0.229$) เมื่อพิจารณาปัจจัยทางการบริหารเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยทางการบริหารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนด้านการบริหารจัดการ (Y_2) มีดังนี้ คือ ด้านบรรยากาศขององค์กร (X_5) มีความสัมพันธ์ทางบวกมากที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง ($R_{x_5y_2} = 0.417$) ส่วนด้านภาวะผู้นำ (X_1) มีความสัมพันธ์ทางบวกต่ำสุดอยู่ในระดับต่ำ ($R_{x_1y_2} = 0.172$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 30 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนด้านการประสานความร่วมมือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร (Y_3)

ปัจจัยทางการบริหาร	ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม ในโรงเรียน ด้านการประสานความร่วมมือ (Y_3)	
	Pearson Correlation	ระดับความสัมพันธ์
1. ด้านภาวะผู้นำ (X_1)	.153**	ต่ำ
2. ด้านการจูงใจ (X_2)	.401**	ปานกลาง
3. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (X_3)	.299**	ต่ำ
4. ด้านการพัฒนาบุคลากร (X_4)	.346**	ปานกลาง
5. ด้านบรรยากาศขององค์กร (X_5)	.332**	ปานกลาง
ปัจจัยทางการบริหารโดยรวม (X)	.199**	ต่ำ

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนด้านการประสานความร่วมมือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร (Y_3) พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์ในระดับ ต่ำ (R_{xy_3}) = 0.199) เมื่อพิจารณาปัจจัยทางการบริหารเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยทางการบริหารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนด้านการประสานความร่วมมือ (Y_3) มีดังนี้ คือ ด้านการจูงใจ (X_2) มีความสัมพันธ์ทางบวกมากที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง ($R_{x_2y_3}$ = 0.401) ส่วนด้านภาวะผู้นำ (X_1) มีความสัมพันธ์ทางบวกต่ำสุดอยู่ในระดับต่ำ ($R_{x_1y_3}$ = 0.153) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 31 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนด้านการจัดสภาพแวดล้อม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร (Y_4)

ปัจจัยทางการบริหาร	ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม ในโรงเรียน ด้านการจัดสภาพแวดล้อม (Y_4)	
	Pearson Correlation	ระดับความสัมพันธ์
1. ด้านภาวะผู้นำ (X_1)	.210**	ต่ำ
2. ด้านการจูงใจ (X_2)	.343**	ปานกลาง
3. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (X_3)	.222**	ต่ำ
4. ด้านการพัฒนาบุคลากร (X_4)	.318**	ปานกลาง
5. ด้านบรรยากาศขององค์กร (X_5)	.347**	ปานกลาง
ปัจจัยทางการบริหารโดยรวม (X)	.293**	ต่ำ

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 31 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนด้านการจัดสภาพแวดล้อม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร (Y_4) พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์ในระดับ ต่ำ ($R_{xy_4} = 0.293$) เมื่อพิจารณาปัจจัยทางการบริหารเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยทางการบริหารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนด้านการจัดสภาพแวดล้อม (Y_4) มีดังนี้ คือ ด้านบรรยากาศขององค์กร (X_5) มีความสัมพันธ์ทางบวกมากที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง ($R_{x_5y_4} = 0.347$) ส่วนด้านภาวะผู้นำ (X_1) มีความสัมพันธ์ทางบวกต่ำสุดอยู่ในระดับต่ำ ($R_{x_1y_4} = 0.210$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 32 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนด้านคุณภาพผู้เรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร (Y_5)

ปัจจัยทางการบริหาร	ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม ในโรงเรียน ด้านคุณภาพผู้เรียน (Y_5)	
	Pearson Correlation	ระดับความสัมพันธ์
1. ด้านภาวะผู้นำ (X_1)	.179**	ต่ำ
2. ด้านการจูงใจ (X_2)	.432**	ปานกลาง
3. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (X_3)	.308**	ต่ำ
4. ด้านการพัฒนาบุคลากร (X_4)	.481**	ปานกลาง
5. ด้านบรรยากาศขององค์กร (X_5)	.444**	ปานกลาง
ปัจจัยทางการบริหารโดยรวม (X)	.283**	ต่ำ

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 32 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนด้านคุณภาพผู้เรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร (Y_5) พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์ในระดับ ต่ำ (R_{xy_5}) = 0.283) เมื่อพิจารณาปัจจัยทางการบริหารเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยทางการบริหารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนด้านคุณภาพผู้เรียน (Y_5) มีดังนี้ คือ ด้านการพัฒนาบุคลากร (X_4) มีความสัมพันธ์ทางบวกมากที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง ($R_{x_4y_5}$ = 0.481) ส่วนด้านภาวะผู้นำ (X_1) มีความสัมพันธ์ทางบวกต่ำสุดอยู่ในระดับต่ำ ($R_{x_1y_5}$ = 0.179) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้น การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5 “ปัจจัยทางการบริหารและประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีความสัมพันธ์กันทางบวก” จากการทดสอบโดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson’s Product Moment Correlation) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารและประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนครโดยรวม (R_{xy} = 0.280)

มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยนี้จึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 6 วิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร

ตาราง 33 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร โดยรวม

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	B	S.E.	β	t	Sig.
ด้านการพัฒนาบุคลากร (X ₄)	.513	.263	.261	.301	.33	.411	9.092**	.000
ด้านการจูงใจ (X ₂)	.566	.320	.317	.272	.047	.259	5.742**	.000

$\alpha = 1.632$ S.E._{est} = $\pm .34377$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 33 พบว่า พบว่า ตัวแปรปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่า มี 2 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร โดยรวมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ด้านพัฒนาบุคลากร (X₄) และด้านการจูงใจ (X₂)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านการพัฒนาบุคลากร (X₄) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ เท่ากับ .411 รองลงมา คือ ด้านการจูงใจ (X₂) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ เท่ากับ .101 ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 ด้านนี้สามารถรวมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 31.70 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์

เท่ากับ $\pm .34377$ สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Y = 1.632 + .301 (X_4) + .165 (X_2)$$

$$Z = .532 (Z_4) + .192 (Z_2)$$

ดังนั้น การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 6 “ปัจจัยทางการบริหารอย่างน้อย 1 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน” จากการทดสอบโดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า ตัวแปรปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ที่นำมาวิเคราะห์ จำนวน 5 ด้าน พบว่า มี 2 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร โดยรวม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยนี้จึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 34 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านการจัดการเรียนการสอน

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	B	S.E.	β	t	Sig.
ด้านบรรยากาศขององค์การ (X ₅)	.291	.085	.082	.125	.026	.246	4.805**	.000
ด้านการจูงใจ (X ₂)	.313	.098	.093	.087	.036	.123	2.389*	.017

$$a = 3.365 \quad S.E._{est} = \pm .26637$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 34 พบว่า ตัวแปรปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 1 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ด้านบรรยากาศขององค์การ (X_5) และมี 1 ด้านที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านการจัดการเรียนการสอน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ด้านการจูงใจ (X_2)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านบรรยากาศขององค์การ (X_5) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ เท่ากับ .246 รองลงมา คือ ด้านการจูงใจ (X_2) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ เท่ากับ .101 ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 ด้านนี้ สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 50.10 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ ± 2.6637

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Y = 3.365 + .125 (X_5) + .087 (X_2)$$

$$Z = .246 (X_5) + .123 (X_2)$$

ตาราง 35 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านการจัดการจัดการ

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	B	S.E.	β	t	Sig.
1. ด้านบรรยากาศขององค์การ (X ₅)	.417	.174	.172	.257	.041	.329	6.319**	.000
2. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (X ₃)	.444	.197	.193	.175	.052	.176	3.390**	.001

$$a = 2.684 \quad S.E.est \pm .38764$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 35 พบว่า ตัวแปรปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 2 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม ด้านการจัดการจัดการ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ด้านบรรยากาศขององค์การ (X₅) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (X₃)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านบรรยากาศขององค์การ (X₅) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ เท่ากับ .329 รองลงมา คือ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (X₃) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ เท่ากับ .176 ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 ด้านนี้ สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านการจัดการจัดการ ได้ร้อยละ 19.30 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ $\pm .38764$

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Y = 2.684 + .257 (X_5) + .175 (X_3)$$

$$Z = .329 (X_5) + .175 (X_3)$$

ตาราง 36 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านการประสานความร่วมมือ

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	B	S.E.	β	t	Sig.
1. ด้านการจูงใจ (X ₂)	.401	.161	.158	.327	.056	.288	5.805**	.000
2. ด้านการพัฒนาบุคลากร (X ₄)	.450	.202	.198	.141	.041	.179	3.436**	.001
3. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (X ₃)	.463	.214	.208	.126	.053	.122	2.406*	.017

$$a = 1.497 \quad S.E.est \pm .39986$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 36 พบว่า ตัวแปรปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนครที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 2 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม ด้านการประสานความร่วมมือ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ด้านการจูงใจ (X₂) ด้านการพัฒนาบุคลากร (X₄) และมี 1 ด้านที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม ด้านการประสานความร่วมมือ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (X₃)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านการจูงใจ (X₂) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ เท่ากับ .288 รองมา คือ ด้านการพัฒนาบุคลากร (X₄) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ เท่ากับ .179 และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (X₃) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ เท่ากับ .122 ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้ สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านการประสานความร่วมมือ ได้ร้อยละ 20.80 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ $\pm .39986$

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Y = 1.497 + .327 (X_2) + .141 (X_4) + .126 (X_3)$$

$$Z = .288 (X_2) + .179 (X_4) + .122 (X_3)$$

ตาราง 37 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านการจัดสภาพแวดล้อม

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	B	S.E.	β	t	Sig.
1. ด้านบรรยากาศขององค์การ (X ₅)	.347	.121	.118	.196	.037	.257	5.223**	.000
2. ด้านการจูงใจ(X ₂)	.418	.175	.170	.266	.052	.249	5.086**	.000

$$\alpha = 3.683 \quad S.E.est \pm .48049$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 37 พบว่า ตัวแปรปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 2 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ด้านบรรยากาศขององค์การ (X₅) ด้านการจูงใจ (X₂)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านบรรยากาศขององค์การ (X₅) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ เท่ากับ .257 รองลง คือ ด้านการจูงใจ (X₂) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ เท่ากับ .249 ซึ่งตัวแปร 2 ด้านนี้ สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ได้ร้อยละ 17 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ $\pm .48049$

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Y = 3.683 + .196 (X_5) + .266 (X_2)$$

$$Z = .257 (X_5) + .249 (X_2)$$

ตาราง 38 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านคุณภาพผู้เรียน

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	B	S.E.	β	t	Sig.
1. ด้านบรรยากาศขององค์การ (X ₄)	.481	.232	.230	.312	.039	.368	8.039**	.000
2. ด้านการบริหารจัดการ (X ₂)	.549	.301	.297	.348	.056	.287	6.259**	.000

$$\alpha = 1.045 \quad S.E.est \pm .40321$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 38 พบว่า ตัวแปรปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 2 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านคุณภาพผู้เรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ด้านบรรยากาศขององค์การ (X₅) ด้านบรรยากาศขององค์การ (X₄)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านบรรยากาศขององค์การ (X₅) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ เท่ากับ .368 รองลงมา คือ ด้านบรรยากาศขององค์การ (X₄) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ เท่ากับ .169 ด้านการบริหารจัดการ (X₂) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ เท่ากับ .287 ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 ด้านนี้ สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ด้านคุณภาพผู้เรียน ได้ร้อยละ 29.70 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ ± 4.0321

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Y = 1.045 + .312 (X_4) + .348 (X_2)$$

$$Z = .368 (X_4) + .287 (X_2)$$

ตอนที่ 7 แนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร

ผู้วิจัยได้นำปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ในด้านที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม มาวิเคราะห์ก่อนสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10 ท่าน จากนั้น นำมาวิเคราะห์เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนานำเสนอ ดังตาราง 39

ตาราง 39 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร เพื่อหาแนวทางการพัฒนาปัจจัยการบริหาร

ปัจจัยทางการบริหาร	ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมมีอำนาจพยากรณ์	สรุปผลการพัฒนา
1. ด้านภาวะผู้นำ	×	×
2. ด้านการจูงใจ	✓	✓
3. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	×	×
4. ด้านการพัฒนาบุคลากร	✓	✓
5. ด้านบรรยากาศขององค์กร	×	×

✓ จำเป็นต้องพัฒนา

× ไม่จำเป็นต้องพัฒนา

จากตาราง 39 พบว่า ปัจจัยทางการบริหารที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผล การจัดการเรียนรวม มี 2 ด้าน คือ ด้านการจูงใจและด้านการพัฒนาบุคลากร มาร่างหา แนวทางพัฒนา โดยการนำไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 ท่าน เพื่อหาแนวทางพัฒนา จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์เพื่อเสนอแนวทางพัฒนา ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาบุคลากร

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 ท่าน เกี่ยวกับแนวทางการ พัฒนาปัจจัยทางการบริหารด้านการพัฒนาบุคลากรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการ เรียนรวมในโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ปรากฏผลดังนี้

“...ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรได้พัฒนาสมรรถนะของ ตนเองที่สอดคล้องกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนรวม และมีการจัด ให้มีการพัฒนา บุคลากรอย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการอบรมสัมมนา การประชุม เชิงวิชาการ...”

(ธวัชชัย โพไพล, สัมภาษณ์, 5 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารควรมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาอย่างชัดเจน คิดค้นหา วิธีการใหม่ ๆ มาพัฒนา เพื่อให้ครูได้มีความรู้ ความสามารถและทักษะในการปฏิบัติงาน ด้านการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนเรียนรวม เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุ วัตถุประสงค์และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้...”

(เยาวลักษณ์ สุตะโคตร, สัมภาษณ์, 5 มีนาคม 2566)

“...ส่งเสริมให้บุคลากรพัฒนาตนเอง ด้วยการเข้าร่วมอบรม ประชุมสัมมนา การศึกษาดูงาน และที่สำคัญที่สุด คือ ให้บุคลากรได้พัฒนาความรู้ ความสามารถด้วยตนเองจากแหล่งความรู้ ผ่านทางออนไลน์ต่าง ๆ...”

(ประสิทธิ์ อุณหองกุง, สัมภาษณ์, 6 มีนาคม 2566)

“...ควรพัฒนาบุคลากรโดยเน้นการพัฒนาด้วยตนเองเป็นหลัก ขณะเดียวกันโรงเรียนก็ไม่ละเลยเรื่องการพัฒนาบุคลากรทั้งระบบ ซึ่งต้องดำเนินการ อย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ...”

(สนธยา หลักทอง, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2566)

“...ควรพัฒนาบุคลากรทุกระดับ ทั้งด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ บุคลิกภาพ ทัศนคติ และพฤติกรรม ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ในการร่วมมือกันพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่เรียนรวมในโรงเรียนปกติ...”

(ญาณิศดา ดวงสีทอง, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูได้เข้ารับการพัฒนาตนเองเพื่อเพิ่มพูนความรู้ในการจัดการเรียนสอนอย่างหลากหลาย รวมถึงเข้ารับการอบรมการประชุมสัมมนาในการพัฒนาทักษะและความรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ...”

(วิไลย์ ศรีกะแจจะ, สัมภาษณ์, 9 มีนาคม 2566)

“...ส่งเสริมพัฒนาบุคลากร โดยการส่งเสริมให้เข้ารับการประชุมสัมมนา อบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้มีความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ...”

(สงวน หงส์สิทธิ์, สัมภาษณ์, 9 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารควรให้บุคลากรมีการพัฒนาตนเองด้านการจัดการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนรวมกับนักเรียนปกติอยู่เสมอ ให้การสนับสนุนในปัจจัยต่าง ๆ เพื่อพัฒนาบุคลากร จัดบรรยากาศในองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้...”

(ชัยศักดิ์ แสงคำ, สัมภาษณ์, 9 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารควรให้บุคลากรได้วางแผนและตั้งเป้าหมายในการพัฒนาตนเอง ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรมีการพัฒนาด้วยตนเอง และตามแผนที่กำหนดไว้ รวมถึงศึกษาดูงานด้านการจัดการเรียนการสอนนักเรียนพิการในโรงเรียนรวม...”

(ศิริรัตน์ จิวโสม, สัมภาษณ์, 9 มีนาคม 2566)

“...การพัฒนาบุคลากรที่ดีที่สุดคือการให้บุคลากรได้จัดทำผลงานในการเข้าร่วมแข่งขันด้านต่าง ๆ เพื่อให้บุคลากรได้เรียนรู้ว่าควรพัฒนาตนเองเพื่อให้เกิดผลงานต่อการพัฒนาการปฏิบัติงานการด้านต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมบุคลากรศึกษาดูงาน

จากหน่วยงานหรือโรงเรียนที่มีผลงานด้านการจัดการเรียนรวมที่เป็นเลิศเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน...”

(ภาณุพงษ์ คำภูษา, สัมภาษณ์, 14 มีนาคม 2566)

จากคำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 10 ท่าน สามารถสังเคราะห์ข้อเสนอแนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหาร ด้านการพัฒนาบุคลากร ดังตาราง 32

ตาราง 40 การสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารด้านการพัฒนาบุคลากร

ผู้เชี่ยวชาญ แนวทางพัฒนา	ผู้เชี่ยวชาญ										รวม	ร้อยละ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	คนที่ 8	คนที่ 9	คนที่ 10		
1. ส่งเสริมและพัฒนาครูบุคลากรในด้านการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติ	✓	✓			✓	✓	✓	✓			5	50
2. ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรเข้ารับการอบรมประชุม และสัมมนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรวมต่อเนื่อง	✓		✓	✓	✓	✓	✓				6	60
3. จัดอบรมครู บุคลากรปกติให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	✓				✓			✓			3	30

ตาราง 40 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ แนวทางพัฒนา	ผู้เชี่ยวชาญ										รวม	ร้อยละ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	คนที่ 8	คนที่ 9	คนที่ 10		
4. ส่งเสริมการพัฒนาผลงานวิชาการและวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศทางการจัดการเรียนรวมของครูและบุคลากร										✓	1	10
5. ส่งเสริมบุคลากรได้ศึกษาดูงานด้านการจัดการเรียนรวมจากโรงเรียนที่เป็นต้นแบบในการจัดการเรียนรวมระหว่างนักเรียน	✓		✓						✓	✓	4	40
6. ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเรียนรวมกับนักเรียนในชั้นเรียนปกติ	✓		✓						✓	✓	4	40

จากตาราง 40 การสังเคราะห์แนวทางปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน จากการเสนอแนะแนวทางผู้เชี่ยวชาญ ด้านการพัฒนาบุคลากรจำนวน 10 ท่าน ใช้เกณฑ์ร้อยละ 50 ในการคัดเลือกสามารถสรุปเป็นแนวทางได้ดังนี้

- ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรเข้ารับการอบรมประชุม และสัมมนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรวมต่อเนื่อง
- ส่งเสริมและพัฒนาครูบุคลากรในด้านการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียน ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติ

2. ด้านการจูงใจ

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 ท่าน เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนา ปัจจัยทางการบริหารด้านการจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ปรากฏผลดังนี้

“...ผู้บริหารควรสนับสนุนและส่งเสริมให้บุคลากรจัดการเรียนรวมอย่าง หลากหลายวิธีการ โดยการมอบหมาย เสริมกำลังใจ สนับสนุนงบประมาณ สื่อนวัตกรรม ในการจัดการเรียนรู้ จัดประกวดและมอบรางวัล เพื่อให้กำลังใจแก่ผู้จัดการเรียนรวมได้ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล...”

(ธวัชชัย ไพบูลย์, สัมภาษณ์, 5 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารควรสร้างความตระหนักให้พนักงาน มีความเอื้ออาทรต่อกัน มีความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการปฏิบัติงาน เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายของ องค์กร ...”

(เยาวลักษณ์ สุตะโคตร, สัมภาษณ์, 5 มีนาคม 2566)

“...การจูงใจที่มีประสิทธิผลต่อการจัดการเรียนรวมที่เป็นรูปธรรม ได้แก่ ความจริงใจต่อการปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่อง และ นักเรียนปกติสามารถเรียนรวมกันได้ และผู้บริหารควรมุ่งพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่อง เป็นรายบุคคลสอดคล้องกับศักยภาพแต่ละบุคคล...”

(ประสิทธิ์ อุณหองกุง, สัมภาษณ์, 6 มีนาคม 2566)

“...การสร้างแรงจูงใจของผู้บริหารให้กับบุคลากรมีส่วนสำคัญที่ช่วยให้ เกิดพอใจ ความเต็มใจที่จะปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้เกิดความสำเร็จ รวมถึงการ ให้รางวัล คำชมเชย มีการตอบแทนผู้ปฏิบัติงาน เมื่อมีผลงานชัดเจนมีความสำเร็จเกิดขึ้นก็ จะทำให้เกิดเป็นแรงจูงใจแก่บุคลากรอื่น ๆ ได้อีกเช่นกัน...”

(สนธยา หล้าทอง, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารควรกำหนดนโยบายที่เน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่าย ในการปฏิบัติงาน มีการมอบหมายงานให้บุคลากรรับผิดชอบอย่างชัดเจนและตรงกับ ความสามารถ หรือความถนัดของบุคคลนั้นเพื่อทำให้เกิดผลสำเร็จ...”

(ญาณิศา ดวงสีทอง, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2566)

“...แรงจูงใจที่ดีจะทำให้บุคลากรมีกำลังใจที่ดีในการปฏิบัติงาน ผู้บริหาร ควรยกย่อง ชื่นชม เมื่อบุคลากรปฏิบัติงานได้ดีตามแผนที่วางไว้ และควรมีการนิเทศ ติดตามอย่างสม่ำเสมอ...”

(วิไลย ศรีกะแจจะ, สัมภาษณ์, 9 มีนาคม 2566)

“...การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่าง บุคลากรใน โรงเรียน เพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์และความรู้สึกที่ดีต่อกัน..”

(สงวน หงส์สิงห์, สัมภาษณ์, 9 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารสร้างความร่วมมือร่วมใจ มีแนวทางการปฏิบัติที่เป็นแนวทาง เดียวกัน ร่วมคิดแก้ไขปัญหาาร่วมกัน เข้าอกเข้าใจซึ่งกันและกันเพื่อให้เกิดแรงจูงใจที่ดีใน การปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จ...”

(ชัยศักดิ์ แสงวงษ์, สัมภาษณ์, 9 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรมีความมุ่งมั่นในการพัฒนา คุณภาพการปฏิบัติงาน โดยการสร้างความร่วมมือร่วมใจและความเชื่อมั่นในการทำงาน ร่วมกัน เปิดใจและรับฟังความคิดเห็นด้วยความจริงใจ และการทำงานเป็นทีม...”

(ศิริรัตน์ จิวโสสม, สัมภาษณ์, 9 มีนาคม 2566)

“...ควรยกย่อง ชมเชย ให้รางวัล แก่บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายที่ประสบผลสำเร็จ พร้อมทั้งให้กำลังใจ ให้คำปรึกษากับบุคลากรที่กำลังปฏิบัติ หน้าที่หรืองานที่ยังไม่บรรลุตามเป้าหมาย เพื่อเป็นแรงจูงใจให้บุคลากรมีกำลังใจในการ ปฏิบัติงาน...”

(ภาณุพงษ์ คำภูษา, สัมภาษณ์, 14 มีนาคม 2566)

จากคำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 10 ท่าน สามารถสังเคราะห์ข้อเสนอแนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารด้านการจูงใจ ดังตาราง 41

ตาราง 41 การสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารด้านการจูงใจ

ผู้เชี่ยวชาญ แนวทางพัฒนา	ผู้เชี่ยวชาญ										รวม	ร้อยละ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	คนที่ 8	คนที่ 9	คนที่ 10		
1. ผู้บริหารมีการสร้างจุดมุ่งหมายในการทำงานให้แก่ครูและบุคลากร			✓	✓					✓		3	30
2. ผู้บริหารสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานให้แก่ครูและบุคลากร	✓	✓		✓							3	30
3. ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูแสดงความคิดเห็นในการแก้ปัญหาพร้อมกัน								✓	✓		2	20
4. ผู้บริหารจัดระบบงานตามความสามารถของครูและบุคลากร					✓						1	10
5. ผู้บริหารยกย่องชมเชยหรือประกาศเกียรติคุณครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีผลงานดีเด่น	✓			✓		✓				✓	4	40
6. ผู้บริหารมีความเป็นมิตรกับครูและบุคลากรในโรงเรียน	✓	✓	✓				✓	✓		✓	6	60

จากตาราง 41 การสังเคราะห์แนวทางปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผล
การจัดการเรียนรวมในโรงเรียน จากการเสนอแนะแนวทางผู้เชี่ยวชาญ ด้านการจูงใจ
จำนวน 10 ท่าน ใช้เกณฑ์ร้อยละ 40 ในการคัดเลือกสามารถสรุปเป็นแนวทางได้ดังนี้

1. ผู้บริหารมีความเป็นมิตรกับครูและบุคลากรในโรงเรียน
2. ผู้บริหารยกย่องชมเชย หรือประกาศเกียรติคุณครูและบุคลากรทางการ
ศึกษาที่มีผลงานดีเด่น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรองทอง เขียนทอง. (2555). การพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารจัดการที่ดีของผู้บริหาร
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
อสงครณ์ ในพระราชูปถัมภ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579. กรุงเทพฯ:
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- _____. (2564). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ. เรื่อง นโยบายการจัดการศึกษาของ
กระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 – 2565. เข้าถึงได้จาก
<https://shorturl.asia/yE7xM>
- กรอุณา ภูมะลี. (2559). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขนาดเล็กใน
ภาคตะวันออก. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ฉะเชิงเทรา: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ราชนครินทร์
- กษมาพร ทองเชื้อ. (2555). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมาตรฐานสากล.
ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- แก้วกาญจน์ กิมาณัฐวัฒน์. (2564). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหาร
ตามหลักธรรมาภิบาลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอำนาจเจริญ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร.
- ขวัญเพชร พลวงศ์. (2564). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. วิทยานิพนธ์
ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- คำเตียง ก่าเกลี้ยง. (2556). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษา
ภายในของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น
เขต 1. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- แคทรียา บุตรศรีผา. (2565). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงาน
วิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- งามทิพย์ มั่นทองขาว. (2559). *ปัจจัยการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้ของนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23*.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกจนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- จอมพงศ์ มงคลวนิช. (2555). *การบริหารองค์การและบุคลากรทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ทวีพรี้น (1991) จำกัด.
- จตุรภัทร ประทุม. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27. *วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*, 27(2), 119 – 130. เข้าถึงได้จาก <https://journal.oas.psu.ac.th/index.php/asj/article/view/935/886>
- จักรพงษ์ วงศ์สุวรรณ. (2564). *ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกจนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- จักรวาล สุขไมตรี. (2561). เทคนิคการประสานงานในองค์การ. *วารสารวิชาการแพรวากาฬสินธุ์มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์*, 5(2), 263 – 276. เข้าถึงได้จาก https://so05.tci-thaijo.org/index.php/Praewa-ksu_Journal/article/view/133412/100025
- จุฑาภรณ์ ธนทวีศิลป์. (2563). *แนวทางการบริหารจัดการโรงเรียนแกนนำเรียนรวมที่ประสบความสำเร็จ*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุตรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- จุฑามาต อิศระภิญโญ. (2562). *ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อผลสำเร็จของการทำวิจัยในชั้นเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสกลนคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกจนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- เจนภพ ชาไมล์. (2561). *ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนิเทศภายในของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกจนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ฉัตรทิพย์ ชัยฉกรรจ์. (2560). *การจัดการปกครองแบบประสานความร่วมมือ*. บทความฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 10(3), 286 – 298. เข้าถึงได้จาก <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/103996/85592>

- ชลลดา สะอาดวงศ์. (2557). ผลการใช้มาตรฐานการเรียนรู้รวม ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ลำปาง: มหาวิทยาลัยเนชั่น.
- ชญากานต์ ภิญญากรณ์. (2558). รูปแบบการจัดบริการสังคมด้านการศึกษาของเด็กพิเศษ. วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์, 10(19), 74 – 87. เข้าถึงได้จาก http://arts.hcu.ac.th/upload/files/JournalLib/7_10-19.pdf
- ชำนาญ ศรีวงษ์. (2560). รูปแบบการบริหารการศึกษาแบบมีส่วนร่วมในโรงเรียนแกนนำเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 – 5 โดยประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง. ดุษฎีนิพนธ์ ค.ศ. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ไชยา ภาวะบุตร. (2555). หลักทฤษฎีและปฏิบัติการบริหารการศึกษา. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- _____. (2565). หลักทฤษฎีและปฏิบัติการบริหารการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3). สกลนคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด สมศักดิ์การพิมพ์ กรู๊ป.
- ญาณวรุตม์ ดิระพัฒน์. (2564). การจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ฐิตาภา จันปุ่ม. (2564). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ ค.ศ. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ณัฐดนัย วงษาเนาว์. (2564). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์ ค.ศ. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ดนยา อินจำปา. (2560). การศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- ดิเรก ภาโลม. (2560). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการจัดการศึกษาทางไกลผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ศ. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- เดือนจิต มุลอินทร์. (2563). การพัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดร้อยเอ็ด. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 17(77), 85 – 99. เข้าถึงได้จาก <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/SNGSJ/article/view/180819/165044>
- ธีระพงษ์ พรหมกุล. (2558). สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นฐานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1. *วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา*.
- ธีระพงศ์ อุปทุม. (2562). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้ตามทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2. *วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*.
- นवलละอง อุทามนตรี, รชยา อินทนนท์ (2558). การพัฒนาบุคลากร กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. *วารสารศิลปะศาสตร์. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี*. 11(1), 25–67. เข้าถึงได้จาก https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jla_ubu/article/view/89891/70646
- นครินทร์.กรรณิกา เรตมอนด์. (2559). *ตัวบ่งชี้ทักษะภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน*. ดุษฎีนิพนธ์ ศษ.ด. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- นริศรา อินทรพานิชย์. (2557). *การพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กในการเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดบ้านกลาง สังกัดเทศบาลตำบลกุตไผ่ อำเภอกุตบาก จังหวัดสกลนคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นิษฐ์อติกานต์ ดาราพันธ์. (2560). *ปัจจัยทางการบริหารและองค์การแห่งการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพวง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*.
- นิลลักษณ์ การสอน. (2561). *สภาพปัญหาและแนวทางการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- บุญช่วย สายราม. (2559). ทักษะภาวะผู้นำองค์กรโรงเรียนในศตวรรษที่ 21. เข้าถึงได้จาก <http://wetoknows.blogspot.com/2016/12/21.html>.
- ปตินทร์ พองใหญ่. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดอุตรดิตถ์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุตรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- ประภาช จิตรรักศิลป์. (2561). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนตามทัศนะของบุคลากรในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ประยงค์ ศรีโทม. (2561). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20. วิทยานิพนธ์ ค.ม.สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
- ประวีณา โภควนิช. (2559). แนวทางการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้สำหรับสถานศึกษาเรียนรวมระดับประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. จังหวัดปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ปราณี รัตนธระชัยกุล. (2563). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ปราณี साโพรวัน. (2558). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์กรของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ผกากรอง ศรีประไหม. (2558). การศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พลธาวิณ วัชรทรธำรงค์. (2564). การดำเนินงานจัดการศึกษาของโรงเรียนเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน, 2(3), 40 – 50. เข้าถึงได้จาก <https://shorturl.asia/Rg53z>

- พชรรัตน์ ยศคำแหง. (2558). การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนร่วมตามกรอบโครงสร้าง (SEAT Framework) ของโรงเรียนวัดด่านสำโรง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรिता นิลสุข. (2558). การบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศษ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร
- พัชรนันท์ วงษ์วิษุฒม์. (2560). แนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม โรงเรียนบ้านลำมะโกรก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กำแพงเพชร เขต 1 จังหวัดกำแพงเพชร. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏ กำแพงเพชร, 11(1), 2843 – 2854. เข้าถึงได้จาก <https://research.kpru.ac.Th/research2/pages/file/4272019-04-24.pdf>
- “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.” ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 116, ตอนที่ 74 ก (19 สิงหาคม 2542).
- พิมพา ตามี. (2562). การพัฒนารูปแบบการนิเทศการจัดการศึกษาเรียนรวมในโรงเรียนเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- เพ็ญศิริกรรณ์ ประเทียบอินทร์. (2559). องค์ประกอบภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีผลต่อการบริหารจัดการศึกษาปฐมวัยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี, 3(2), 139 – 160. เข้าถึงได้จาก <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/srj/article/view/123776>.
- ภัคกร บุญพันธ์. (2563). ประสิทธิผลการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ภัทรพล ประเสริฐแก้ว. (2559). สภาพและปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงาน วิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- ภาณุมาศ สุขไผตรี. (2557). *ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของผู้บริหารครู และกรรมการสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ลพบุรี*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ภาวิณี เหมียโก. (2563). *การพัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาเรียนรวมสำหรับ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มนตรี นุ่มนาม. (2555). *เครือข่ายความร่วมมือในการบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรม โครงการประวัติศาสตร์และภูมิปัญญาท้องถิ่น เมืองบางซ่ง จังหวัดสุโขทัย*. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- เมรินทกาล พัฒนทรัพย์พิศาล. (2560). *ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ยุกตนันท์ หวานน้ำ. (2555). *การบริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียน ในอำเภอ คลองหลวงสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ยุกตศักดิ์ ไชยสีหา. (2555). *ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียน เป็นฐานของ โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ยุวดี ประทุม. (2559). *ปัจจัยบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เย็นฤดี สอนสุราษฎร์. (2557). *แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการศึกษาใน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสกลนคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- รดา ธรรมพูนพิสัย. (2556). *สภาพปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนแกน นำจัดการเรียนรวมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

- รัตนา พุ่มน. (2559). *ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาตนเองของครู* สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2555). *พจนานุกรม ศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*.
กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.
- รุสนานี ลอแข็ง. (2556). *ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา
ในโรงเรียน อำเภอเขาเจจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นราธิวาส เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.*
- วันวิสาข์ หอมขจร. (2561). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนในกลุ่มศิษรภูมิ 3 สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- วริษา เจียวิริยบุญญา. (2564). *ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการ
จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร:
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.*
- วริศรา อรุณกิตติพร. (2561). *ปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ตราด. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- วรุจ วรดล. (2563). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำวิถีทางเป้าหมายของผู้บริหาร
สถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร:
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.*
- วาทีตยา ราชภักดี. (2561). *ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงาน
บุคคลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.*
- วิภาพร ยืนยง. (2560). *ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของ
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอโขงเจียม
จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุบลราชธานี.*

- วิภาสิณี หัสกรรจ์. (2561). *ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนดีประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. วิทยานิพนธ์ ค.ม.สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.*
- วิมลสิริ มังธานี. (2559). *ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.*
- วิรัตน์ พงษ์มิตร. (2557). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารของโรงเรียน ในสังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21. วิทยานิพนธ์ กค.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- วุฒิพร ประทุมพงษ์. (2556). *ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.*
- ศิริ ถีอาสา. (2557). *เทคนิคการจัดการคุณภาพแนวใหม่. (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.*
- ศุภวรรณ การุญญะวีร์. (2564). *การเรียนการสอนสำหรับนักเรียนในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19. วารสารบรรณการศึกษาศาสตร์และมนุษยศาสตร์, 2 (2), 48-55. เข้าถึงได้จาก https://so03.tci-thaijo.org/index.php/JOB_EHS/article/view/258869/172592.*
- สลิตา รินสิริ. (2558). *การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของโรงเรียนในอำเภอเกาะจันทร์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- สนุก ลingham. (2560). *คุณลักษณะภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรในศตวรรษที่ 21. ในเวทีนำเสนอการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัย ระดับบัณฑิตศึกษาครั้งที่ 2 มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.*
- สัมฤทธิ์ กางเพ็ง. (2555). *ปัจจัยทางการบริหารที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน : การพัฒนาและการตรวจสอบความตรงของตัวแบบ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.*

- สรายุทธ ลิ้มมาจันทร์. (2563). *ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สมจิต ทองเกตู. (2559). *กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรวมของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตบริการศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 3*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2556). *มาตรฐานการเรียนรวมเพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2560). *แนวทางการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรวมเพื่อการประกันคุณภาพภายใน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- _____. (2565). *ประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง นโยบายและจุดเน้นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566*. เข้าถึงได้จาก <https://shorturl.asia/By4C>.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2560). *แนวทางการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรวมเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา*. โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ.
- _____. (2565). *รายงานข้อมูลนักเรียนพิการเรียนรวมปีการศึกษา 2565*. เข้าถึงได้จาก <https://shorturl.asia/Ddrii>.
- สุทธิ สุวรรณจันทร์. (2559). *การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สุพัตรา ชันทอง. (2562). *แนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุพรรณษา ยวงทอง. (2557). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ*. กรุงเทพฯ: บริษัท โปรวิชั่น จำกัด.
- สุขุม เฉลยทรัพย์. (2555). *เทคโนโลยีสารสนเทศ*. กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

- สุชาดา บุบผา. (2555). *การศึกษาแบบเรียนรวม (Inclusive Education)*. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- สุดาพร ทองสวัสดิ์ และสุจิตรา จรจิตร. (2556). *การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- สุนิสา ภูเงิน. (2561). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุมาลี ศรีผิง. (2559). *รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- เสาวนีย์ บุญธรรม. (2558). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศของคณาจารย์กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม.นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- อติราภรณ์ วรรณรัตน์. (2556). *ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อความมีประสิทธิภาพของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อมรภัค ปิ่นกำลัง. (2562). *การบริหารแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อัคราภรณ์ มาตรา. (2555). *ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของครู สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อุไรวรรณ ทานนท์. (2556). *การศึกษาการดำเนินงานการจัดการเรียนรวมในสถานศึกษา เอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม.เขต 1*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

- เอกอุคม ง่ายอื่น. (2558). *ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของ
ผู้บริหารกับการจัดระบบสารสนเทศในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.*
- อรทัย แสนชัย.(2559). การจัดการการเรียนรู้รวมของโรงเรียนต้นแบบการเรียนรู้รวม
จังหวัดนนทบุรี. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น, 10(2), 251–260.*
เข้าถึงได้จาก <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/FEU/article/view/63912/52451>
- อรอุมา ไมยวงศ์. (2564). *ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขนาดเล็ก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.*
- Aydin Balyer. (2012). Transformational Leadership Behaviors of School Principals: A
Qualitative Research Based on Teacher’s Perceptions. *International Online
Journal of Educational Sciences. 4(3), 581 – 591.*
- Glickman, Carl D and Godon P. Stephen. (2001). *Supervision of Instruction Leadership:
A Developmental Approach. 4 th ed. Boston: Allyn and Bacon.*
- KumKum, M. (2009). *Principles of management and organizational behavior.*
McGraw–Hil: New York.
- Kenneth Tanner. (2010). *The influence of School Architecture on Academic
Achievement, Journal of Education Administration. 38(3), 309 – 330.*
- Likert. (2009). “The Method of Constructing and Attitude Scale”. In Reading in
Fishbeic, M (Ed.). *Attitude Theory and Measurement.* New York: Wiley & Son.
- Mosley, R.C. (2000). *Efficiency and Effectiveness Factors of Small School in Missouri.*
Dissertation Abstracts International, 46: 32244 A.Missouri–Columbia
University.
- Michele M.Rost. (2012). *An Examination of the Effects of ACT Administrative Strategies
on Student Performance.* Doctor’s Thesis. United States–Missouri:
Missouri Baptist University, Retrieved from<<http://search.proquest.com/docview/1353193886?accountid=50152>>2017.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพใหญ่ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร
ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร
ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. ดร.ภานุพงษ์ คำภุษา ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านดงหลวง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
4. นายเจษฎา เวียงพล ผู้อำนวยการชำนาญการ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำ
จังหวัดสกลนคร
5. นางวิไลย ศรีกะแจะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนพานสหราษฎร์บำรุง

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาแนวทางการพัฒนา

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพใหญ่ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร
ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. ดร.เยาวลักษณ์ สุตะโคตร คณะกรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรดุษฎี
บัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสกลนคร
3. นายสนธยา หลักทอง คีศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2
4. นางญาณีตา ดวงสีทอง คีศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2
5. ดร.ภานุพงษ์ คำภูษา ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านดงหลวง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
6. นายสงวน หงส์สิงห์ ผู้อำนวยการโรงเรียนชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านนา
คำวิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
7. นางศิริรัตน์ จิวโสม ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านม่วงวิทยา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
8. นายชัยศักดิ์ แสงวงศ์ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนศิริราษฎร์
วิทยาคาร
9. ดร.ประสิทธิ์ อุ่หนองกุง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านประชาสุขสันต์
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
10. นางวิไล ศรีกะแจจะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านพานสหราษฎร์บำรุง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไหล

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายชัชวาล ไวแสน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๕๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตรเป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายชัชวาล ไวแสน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๔๙ ๓๗๖๒

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายชัชวาล ไวแสน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๕๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตรเป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๕๗ ๐๒๒๕

โทรสาร ๐ ๔๒๕๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายชัชวาล ไวแสน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๔๙ ๓๗๖๒

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ภานุพงษ์ คำภูษา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายชัชวาล ไวแสน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๕๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตรเป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายชัชวาล ไวแสน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๔๙ ๓๗๖๒

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายเจษฎา เวียงพล

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายชัชวาล ไวแสน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๕๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตรเป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๕๗ ๐๒๒๕

โทรสาร ๐ ๔๒๕๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายชัชวาล ไวแสน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๔๔ ๓๗๖๒

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางวิไล ศรีกะแจ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายชัชวาล ไวแสน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๕๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตรเป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตราวงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๕๗ ๐๒๒๕

โทรสาร ๐ ๔๒๕๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายชัชวาล ไวแสน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๔๕ ๓๗๖๒

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๔๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายชัชวาล ไวแสน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๕๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายชัชวาล ไวแสน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๔๔ ๓๗๖๒

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไหล

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายชัชวาล ไวแสน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๕๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายชัชวาล ไวแสน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๔๙ ๓๗๖๒

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน ดร.เยาวลักษณ์ สุตะโคตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายชัชวาล ไวแสน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๕๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๕

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายชัชวาล ไวแสน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๔๔ ๓๗๖๒

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน ดร.สนธยา หลักทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายชัชวาล ไวแสน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๕๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายชัชวาล ไวแสน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๔๙ ๓๗๖๒

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน นางณานิตา ดวงสีทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายชัชวาล ไวแสม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๕๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายชัชวาล ไวแสม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๔๙ ๓๗๖๒

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายสงวน หงส์สิงห์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายชัชวาล ไวแสน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๕๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสันทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายชัชวาล ไวแสน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๔๙ ๓๗๖๒

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน นางศิริรัตน์ ใจโสม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายชัชวาล ไวแสน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๙๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๕

โทรสาร ๐ ๔๒๕๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายชัชวาล ไวแสน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๔๙ ๓๗๖๒

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน ดร.ภานุพงษ์ คำภูษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายชัชวาล ไวแสน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๕๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายชัชวาล ไวแสน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๔๙ ๓๗๖๒

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน นายชัยศักดิ์ แสงวงศ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายชัชวาล ไวแสน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๕๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายชัชวาล ไวแสน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๔๙ ๓๗๖๒

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน ดร.ประสิทธิ์ อุ่นหนองกุ้ง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายชัชวาล ไวแสน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๙๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายชัชวาล ไวแสน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๔๙ ๓๗๖๒

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน นางวิไล ศรีกะแจะ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายชัชวาล ไวแสน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๕๑๑๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายชัชวาล ไวแสน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๔๔๙ ๓๗๖๒

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อประกอบการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ
แบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหาร

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม

2. ผู้ตอบแบบสอบถามนี้คือ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ขอความอนุเคราะห์จากท่าน
โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อ

3. ข้อมูลที่ท่านตอบในแบบสอบถามนี้ผู้วิจัยจะนำผลไปวิเคราะห์ในภาพรวม
ไม่มีผลกระทบต่อหน้าที่การงานของท่านแต่อย่างใดจึงให้ท่านตอบตามสภาพความเป็นจริง
คำตอบของท่านจะมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยและการพัฒนาการศึกษาในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี
ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

นายชัชวาล ไวแสน

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่เห็นว่าตรงกับความเป็นจริง
ของตัวท่าน

1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง
 - () ผู้บริหารสถานศึกษา () ครูผู้สอน
2. ขนาดของโรงเรียน
 - () โรงเรียนขนาดเล็ก (มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 120 คนลงมา)
 - () โรงเรียนขนาดกลาง (มีจำนวนนักเรียนระหว่าง (121 – 300 คน)
 - () โรงเรียนขนาดใหญ่ (มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 301 คนขึ้นไป)

ตอนที่ 2 ปัจจัยทางการบริหาร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหาร ตามเกณฑ์ดังนี้

- 5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการปฏิบัติในข้อนั้นอยู่ในระดับ “ระดับมากที่สุด”
- 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการปฏิบัติในข้อนั้นอยู่ในระดับ “ระดับมาก”
- 3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการปฏิบัติในข้อนั้นอยู่ในระดับ “ระดับปานกลาง”
- 2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการปฏิบัติในข้อนั้นอยู่ในระดับ “ระดับน้อย”
- 1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการปฏิบัติในข้อนั้นอยู่ในระดับ “ระดับน้อยที่สุด”

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ข้อ	ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหาร	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
1. ภาวะผู้นำ						
0	ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการจัดการศึกษาที่สอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน	✓				

คำอธิบาย

จากตัวอย่างข้อ 0 ผู้ตอบทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลข 5 แสดงว่าท่านมีความคิดเห็นต่อปัจจัยทางการบริหาร ด้านภาวะผู้นำ “ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการจัดการศึกษาที่สอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน” อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อ	ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหาร	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
1. ภาวะผู้นำ						
1	ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการจัดการศึกษาที่สอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน					
2	ผู้บริหารประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีบุคลิกภาพที่น่าเชื่อถือและเป็นแบบอย่างที่ดีบุคลากรในโรงเรียน					
3	ผู้บริหารมีทักษะในการสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้					
4	ผู้บริหารมีวิธีการกระตุ้นให้ครูและบุคลากรเกิดความเชื่อมั่น ศรัทธาและให้ความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา					
5	ผู้บริหารมีการกระจายอำนาจในการตัดสินใจแก่ผู้ร่วมงาน					
6	ผู้บริหารมีการนิเทศติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ					
2. การจูงใจ						
7	ผู้บริหารมีการสร้างจุดมุ่งหมายในการทำงานให้แก่ครูและบุคลากร					
8	ผู้บริหารสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานให้แก่ครูและบุคลากร					
9	ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูแสดงความคิดเห็นในการแก้ปัญหาาร่วมกัน					

ข้อ	ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหาร	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
10	ผู้บริหารจัดระบบงานตามความสามารถของครูและบุคลากร					
11	ผู้บริหารยกย่องชมเชย หรือประกาศเกียรติคุณครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีผลงานดีเด่น					
12	ผู้บริหารมีความเป็นมิตรกับครูและบุคลากรในโรงเรียน					
3. เทคโนโลยีสารสนเทศ						
13	ผู้บริหารใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารภายในโรงเรียนได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ					
14	ผู้บริหารสนับสนุนและจัดหาและใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม และเกิดประโยชน์สูงสุด					
15	ผู้บริหารสนับสนุนและนำระบบฐานข้อมูลในด้านต่าง ๆ มาใช้เป็นประโยชน์ต่อการบริหารและการเรียนการสอน					
16	โรงเรียนส่งเสริมบุคลากรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการแลกเปลี่ยนข่าวสารซึ่งกันและกันเพื่อพัฒนางานให้ประสบผลสำเร็จ					
17	โรงเรียนมีการพัฒนาบุคลากรให้ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
18	โรงเรียนมีการดูแล บำรุงรักษา เทคโนโลยีสารสนเทศให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ สะดวกและพร้อมต่อการใช้งาน					
4. การพัฒนาบุคลากร						
19	โรงเรียนมีนโยบายและมาตรฐานในการพัฒนาครูและบุคลากรไว้อย่างชัดเจน					
20	โรงเรียนมุ่งพัฒนาครูและบุคลากรในด้านการจัดการเรียนการสอน					
21	โรงเรียนมุ่งพัฒนาครูและบุคลากรโดยคำนึงถึงแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ชัดเจนต่อเนื่องทันเหตุการณ์					

ข้อ	ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหาร	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
22	โรงเรียนส่งเสริมให้ครูและบุคลากรเข้ารับการอบรม ประชุม และสัมมนาอย่างต่อเนื่อง					
23	โรงเรียนพัฒนาครูสอดคล้องกับหลักสูตร การจัด กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลอย่างเป็น ระบบ					
24	โรงเรียนส่งเสริมการพัฒนาครูและบุคลากรโดยเน้นการ พัฒนาตนเอง					
5. ด้านบรรยากาศขององค์กร						
25	โรงเรียนจัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการปฏิบัติงานของครู เช่น จัดให้มีห้องพักครู ห้องสมุด ห้องประชุมและ สภาพแวดล้อมที่ร่มรื่นสวยงาม					
26	ผู้บริหารมุ่งมั่นสร้างความสามัคคีและความสัมพันธ์อันดี ระหว่างโรงเรียน นักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการจัด การศึกษา					
27	ผู้บริหารมีความคิดสร้างสรรค์ ในการสร้างบรรยากาศ ในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน เช่น ส่งเสริมให้ ครูค้นคว้าพัฒนานวัตกรรม และใช้สื่อเทคโนโลยีใน การสอน					
28	ผู้บริหารมีความไว้วางใจและยอมรับฟังความคิดเห็นของ ครู					
29	ผู้บริหารสนับสนุนให้มีการทำงานร่วมกันเป็นทีม					
30	ผู้บริหารสร้างและดำรงวัฒนธรรมที่ดีของโรงเรียนให้มี ความยั่งยืนในโรงเรียน					

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรวม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ระดับการปฏิบัติ ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรวมที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดในโรงเรียนของท่าน ตามเกณฑ์ดังนี้

5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่ามีประสิทธิผล / ผลสำเร็จในข้อนั้นอยู่ในระดับ “มากที่สุด”

4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่ามีประสิทธิผล / ผลสำเร็จในข้อนั้นอยู่ในระดับ “มาก”

3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่ามีประสิทธิผล / ผลสำเร็จในข้อนั้นอยู่ในระดับระดับ “ปานกลาง”

2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่ามีประสิทธิผล / ผลสำเร็จในข้อนั้นอยู่ในระดับ “น้อย”

1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่ามีประสิทธิผล / ผลสำเร็จในข้อนั้นอยู่ในระดับ “น้อยที่สุด”

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ข้อ	ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
1. คุณภาพผู้เรียน						
0	มีความพร้อมด้านทักษะการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในโรงเรียน	✓				

คำอธิบาย

จากตัวอย่างข้อ 0 ผู้ตอบทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลข 5 แสดงว่าท่านมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม ด้านคุณภาพผู้เรียน “มีความพร้อมด้านทักษะการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในโรงเรียน” อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อ	ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
1. การจัดการเรียนการสอน						
1	ครูต้องนำความรู้ เทคนิค หรือกลยุทธ์การสอนที่หลากหลายมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่มีลักษณะเฉพาะบุคคล					
2	ครูผู้สอนควรเก็บข้อมูลจากนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาพัฒนาการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของนักเรียน					
3	ครูสนับสนุนจากเพื่อนนักเรียนในห้องเรียน ในการทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษช่วยเหลือเพื่อนที่มีความต้องการพิเศษ					
4	ครูต้องมีความรู้เกี่ยวกับการคัดแยกคัดกรองนักเรียนให้จัดทำข้อมูลรายบุคคลอย่างจริงจัง และจัดกิจกรรมให้นักเรียนตามความสามารถ					
5	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรให้นักเรียนปกติ และนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทำกิจกรรมร่วมกัน					
6	ครูผู้สอนควรสร้างทัศนคติให้กับนักเรียนทั่วไปได้รับการเตรียมความพร้อมให้มีความเข้าใจ ยอมรับและช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ					
2. การบริหารจัดการ						
7	โรงเรียนมีการกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ในการปฏิบัติงานการจัดการเรียนรวม					
8	โรงเรียนมีการสำรวจจัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านการจัดการเรียนรวม					
9	โรงเรียนมีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการจัดการเรียนรวม					
10	โรงเรียนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารงานเรียนรวม					

ข้อ	ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
11	โรงเรียนมีการจัดหา จัดทำสื่อทางการศึกษาหรือเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเกิดการเรียนรู้ เกิดความเข้าใจได้ดีขึ้น					
12	โรงเรียนส่งเสริมการพัฒนาบุคลากร อบรม ศึกษาดูงาน ด้านการศึกษาพิเศษอย่างต่อเนื่อง					
3. การประสานความร่วมมือ						
13	มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการจัดการเรียนรวมระหว่างบุคลากรภายในสถานศึกษา ระหว่างสถานศึกษากับครอบครัวชุมชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง					
14	โรงเรียนมีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ					
15	โรงเรียนมีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานด้านการแพทย์ เช่น โรงพยาบาล เพื่อนำนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้ได้รับการตรวจรักษาหรือบำบัด					
16	โรงเรียนมีการติดต่อประสานงานกับโรงเรียนอื่น ๆ เพื่อส่งต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้เข้าเรียนรวมในระดับชั้นที่สูงขึ้น					
17	โรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียนทั่วไปช่วยเหลือเพื่อนที่มีความต้องการพิเศษร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน					
18	โรงเรียนจัดครูการศึกษาพิเศษหรือนักวิชาชีพสาขาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ความรู้และคำปรึกษาแก่ผู้ปกครอง					
4. การจัดสภาพแวดล้อม						
19	โรงเรียนของท่านมีพื้นที่สำหรับจัดกิจกรรมนันทนาการ และสิ่งแวดลอมที่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ					
20	โรงเรียนของท่านมีห้องน้ำที่เอื้อต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ					

ข้อ	ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรวม	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
21	โรงเรียนของท่านมีอาคาร ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ เพียงพอตามลักษณะการใช้งานที่เหมาะสม					
22	ภายในโรงเรียนของท่านมีประตู บันไดทางเดินที่เหมาะสมแก่นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ					
23	โรงเรียนของท่านมีแผนภูมิภายในอาคาร ที่ตั้งแผนภูมิที่ สะดวกต่อการพบเห็น					
24	โรงเรียนของท่านมีการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบและผู้ดูแลด้าน อาคารสถานที่					
5. คุณภาพผู้เรียน						
25	นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้รับการพัฒนา ศักยภาพตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)					
26	นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษสามารถเรียนรวม กับเพื่อนในชั้นเรียนทั่วไปได้					
27	นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษสามารถช่วยเหลือ ตนเองและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในโรงเรียนได้					
28	นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีพัฒนาการ ทางการเรียนรู้สูงขึ้น					
29	นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีความพร้อมใน การศึกษาต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้น					
30	นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีความประพฤติ ด้านคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีตามที่ สถานศึกษากำหนด					

ภาคผนวก ง

ค่าคุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 42 การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร
 โดยการหาค่าเฉลี่ย เพื่อดูดัชนีความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	สถานภาพของผู้ตอบ แบบสอบถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
สถานภาพการดำรงตำแหน่ง									
1	ผู้บริหารโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2	ครูผู้สอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ขนาดของโรงเรียน									
3	โรงเรียนขนาดเล็ก (มีจำนวน นักเรียนตั้งแต่ 120 คนลงมา)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
4	โรงเรียนขนาดกลาง (มีจำนวน นักเรียนระหว่าง (121 – 300 คน)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
5	โรงเรียนขนาดใหญ่ (มีจำนวน นักเรียนตั้งแต่ 301 คนขึ้นไป)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 43 การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ปัจจัยทางการบริหารของผู้บริหาร
โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร
โดยการหาค่าเฉลี่ยเพื่อดูดัชนีความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ปัจจัยการบริหาร	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
ด้านที่ 1 ภาวะผู้นำ									
1	ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ในการจัดการศึกษาที่ สอดคล้องต่อกาเปลี่ยนแปลงในยุค ปัจจุบัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2	ผู้บริหารประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีบุคลิกภาพที่น่าเชื่อถือและเป็น แบบอย่างที่ดีบุคลากรในโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3	ผู้บริหารมีทักษะในการสร้างมนุษย์ สัมพันธ์ที่ดีและสามารถปรับตัวเข้ากับ สถานการณ์ต่าง ๆ ได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
4	ผู้บริหารมีวิธีการกระตุ้นให้ครูและ บุคลากรเกิดความเชื่อมั่น ศรัทธา และให้ความร่วมมือในการพัฒนา คุณภาพการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
5	ผู้บริหารมีการกระจายอำนาจในการ ตัดสินใจแก่ผู้ร่วมงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
6	ผู้บริหารมีการนิเทศติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงานของครู และบุคลากรทางการศึกษาอย่าง สม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 43 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัจจัยการบริหาร	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
ด้านที่ 2 การจูงใจ									
7	ผู้บริหารมีการสร้างจุดมุ่งหมายใน การทำงานให้แก่ครูและบุคลากร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
8	ผู้บริหารสร้างขวัญและกำลังใจใน การทำงานให้แก่ครูและบุคลากร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
9	ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูแสดง ความคิดเห็นในการแก้ปัญหา ร่วมกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
10	ผู้บริหารจัดระบบงานตาม ความสามารถของครูและบุคลากร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
11	ผู้บริหารยกย่องชมเชย หรือประกาศ เกียรติคุณครูและบุคลากรทางการ ศึกษาที่มีผลงานดีเด่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
12	ผู้บริหารมีความเป็นมิตรกับครูและ บุคลากรในโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ด้านที่ 3 เทคโนโลยีสารสนเทศ									
13	ผู้บริหารใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและ การสื่อสารภายในโรงเรียนได้อย่าง เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
14	ผู้บริหารสนับสนุนและจัดหาและใช้ เทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอนได้ อย่างเหมาะสม และเกิดประโยชน์ สูงสุด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 43 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัจจัยการบริหาร	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
15	ผู้บริหารสนับสนุนและนำระบบ ฐานข้อมูลในด้านต่าง ๆ มาใช้เป็น ประโยชน์ต่อการบริหารและการ เรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
16	โรงเรียนส่งเสริมบุคลากรใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศในการ แลกเปลี่ยนข่าวสารซึ่งกันและกันเพื่อ พัฒนางานให้ประสบผลสำเร็จ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
17	โรงเรียนมีการพัฒนาบุคลากรให้ใช้ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการ บริหารจัดการได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
18	โรงเรียนมีการดูแล บำรุงรักษา เทคโนโลยีสารสนเทศให้อยู่ในสภาพ สมบูรณ์ สะดวกและพร้อมต่อการ ใช้งาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ด้านที่ 4 การพัฒนาบุคลากร									
19	โรงเรียนมีนโยบายและมาตรฐานใน การพัฒนาครูและบุคลากรไว้อย่าง ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
20	โรงเรียนมุ่งพัฒนาครูและบุคลากรใน ด้านการจัดการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
21	โรงเรียนมุ่งพัฒนาครูและบุคลากร โดยคำนึงถึงแนวทางการปฏิรูปการ เรียนรู้ที่ชัดเจนต่อเบื้องทันเหตุการณ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 43 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัจจัยการบริหาร	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
22	โรงเรียนส่งเสริมให้ครูและบุคลากร เข้ารับการอบรมประชุม และสัมมนา อย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
23	โรงเรียนพัฒนาครูสอดคล้องกับ หลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียน การสอน และการประเมินผลอย่าง เป็นระบบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
24	โรงเรียนส่งเสริมการพัฒนาครูและ บุคลากรโดยเน้นการพัฒนาตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ด้านที่ 5 บรรยากาศขององค์การ									
25	โรงเรียนจัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการ ปฏิบัติงานของครูเช่นจัดให้มีห้องพัก ครู ห้องสมุด ห้องประชุมและ สภาพแวดล้อมที่ร่มรื่นสวยงาม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
26	ผู้บริหารมุ่งเน้นสร้างความสามัคคี และความสัมพันธ์อันดีระหว่าง โรงเรียน นักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ เกิดความร่วมมือในการจัดการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
27	ผู้บริหารมีความคิดสร้างสรรค์ ใน การสร้างบรรยากาศในโรงเรียนเพื่อ ส่งเสริมการเรียนการสอน เช่น ส่งเสริมให้ครูค้นคว้าพัฒนา นวัตกรรม และการใช้สื่อเทคโนโลยี ในการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 43 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัจจัยการบริหาร	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
28	ผู้บริหารมีความไว้วางใจและยอมรับ ฟังความคิดเห็นของครู	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
29	ผู้บริหารสนับสนุนให้มีการทำงาน ร่วมกันเป็นทีม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
30	ผู้บริหารสร้างและดำรงวัฒนธรรม ที่ดีของโรงเรียนให้มีความยั่งยืนใน โรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 44 การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามประสิทธิผลการจัดการเรียนรวมใน
โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร
โดยการหาค่าเฉลี่ยเพื่อดูดัชนีความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ปัจจัยการบริหาร	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
ด้านที่ 1 การจัดการเรียนการสอน									
1	ครูต้องนำความรู้ เทคนิค หรือกล ยุทธ์การสอนที่หลากหลายมา ประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาศักยภาพ นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็น พิเศษที่มีลักษณะเฉพาะบุคคล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2	ครูผู้สอนควรเก็บข้อมูลจากนักเรียน ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อ ได้นำข้อมูลดังกล่าวมาพัฒนาการ เรียนการสอนให้ตรงกับความ ต้องการของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 44 (ต่อ)

ข้อที่	ปัจจัยการบริหาร	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
3	ครูสนับสนุนจากเพื่อนนักเรียนในห้องเรียน ในการทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ช่วยเหลือเพื่อนที่มีความต้องการพิเศษ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
4	ครูต้องมีความรู้เกี่ยวกับการคัดแยกคัดกรองนักเรียนให้จัดทำข้อมูลรายบุคคลอย่างจริงจัง และจัดกิจกรรมให้นักเรียนตามความสามารถ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
5	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรให้นักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทำกิจกรรมร่วมกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
6	ครูผู้สอนควรสร้างทัศนคติให้กับนักเรียนทั่วไปได้รับการเตรียมความพร้อมให้มีความเข้าใจ ยอมรับและช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ด้านที่ 2 การบริหารจัดการ

7	โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ในการปฏิบัติงานการจัดการเรียนรวม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
8	โรงเรียนมีการสำรวจจัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านการจัดการเรียนรวม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 44 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัจจัยการบริหาร	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
9	โรงเรียนมีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการจัดการเรียนรวม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
10	โรงเรียนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารงานเรียนรวม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
11	โรงเรียนมีการจัดหา จัดทำสื่อทางการศึกษาหรือเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเกิดการเรียนรู้ เกิดความเข้าใจได้ดีขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
12	โรงเรียนส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรอบรม ศึกษาดูงานด้านการศึกษาพิเศษอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ด้านที่ 3 การประสานความร่วมมือ

13	มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการจัดการเรียนรวมระหว่างบุคลากรภายในสถานศึกษา ระหว่างสถานศึกษากับครอบครัวชุมชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
14	โรงเรียนมีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 44 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัจจัยการบริหาร	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
15	โรงเรียนมีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานด้านการแพทย์ เช่น โรงพยาบาล เพื่อนำนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้ได้รับการตรวจรักษาหรือบำบัด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
16	โรงเรียนมีการติดต่อประสานงานกับโรงเรียนอื่น ๆ เพื่อส่งต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้เข้าเรียนรวมในระดับชั้นที่สูงขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
17	โรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียนทั่วไปช่วยเหลือเพื่อนที่มีความต้องการพิเศษร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
18	โรงเรียนจัดครูการศึกษาพิเศษหรือนักวิชาชีพสาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ความรู้และคำปรึกษาแก่ผู้ปกครอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ด้านที่ 4 การจัดสภาพแวดล้อม

19	โรงเรียนของท่านมีพื้นที่สำหรับจัดกิจกรรมนันทนาการและสิ่งแวดลอมที่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
20	โรงเรียนของท่านมีห้องน้ำที่เอื้อต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 44 (ต่อ)

ขอ ที่	ปัจจัยการบริหาร	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
21	โรงเรียนของท่านมีอาคาร ห้องเรียน และห้องปฏิบัติการเพียงพอตาม ลักษณะการใช้งานที่เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
22	ภายในโรงเรียนของท่านมีประตู บันไดทางเดินที่เหมาะสมแก่นักเรียน ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
23	โรงเรียนของท่านมีแผนภูมิภายใน อาคาร ที่ตั้งแผนภูมิที่สะดวกต่อการ พบเห็น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
24	โรงเรียนของท่านมีการแต่งตั้ง ผู้รับผิดชอบและผู้ดูแลด้านอาคาร สถานที่	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ด้านที่ 5 คุณภาพผู้เรียน									
25	นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็น พิเศษได้รับการพัฒนาศักยภาพตาม แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
26	นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็น พิเศษสามารถเรียนร่วมกับเพื่อนใน ชั้นเรียนทั่วไปได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
27	นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็น พิเศษสามารถช่วยเหลือตนเองและ อยู่ร่วมกับผู้อื่นในโรงเรียนได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 44 (ต่อ)

ขอ ที่	ปัจจัยการบริหาร	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
28	นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีพัฒนาการทางการเรียนสูงขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
29	นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีความพร้อมในการศึกษาต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
30	นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีความประพฤติด้านคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ภาคผนวก จ

ภาพประกอบการวิจัย

ภาพประกอบ 2 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพใหญ่
 คณะกรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตและ
 ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาพประกอบ 3 สัมภาษณ์ ดร.เขาวลัษณ์ สุตะโคตร
 คณะกรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตและ
 ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาพประกอบ 4 สัมภาษณ์ ดร.สนธยา หลักทอง
ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2

ภาพประกอบ 5 สัมภาษณ์ นายสงวน หงส์สิงห์
ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านนาคำวิทยาคาร
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ภาพประกอบ 6 สัมภาษณ์ นางศิริรัตน์ จิวโสม
 ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านม่วงวิทยา
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ภาพประกอบ 7 สัมภาษณ์ นายชัยศักดิ์ แสงวงศ์
 ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนศิริราชกูรวิทยาคาร
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ภาพประกอบ 8 สัมภาษณ์ ดร.ภาณุพงษ์ คำภูษา
ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านดงหลวง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ภาพประกอบ 9 สัมภาษณ์ ดร.ประสิทธิ์ คุ้มหนองกุ้ง
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านประชาสุขสันต์
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นายชัชวาล ไวแสน
วัน เดือน ปีเกิด	วัน 13 เดือน มกราคม ปี พ.ศ. 2528
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	112 หมู่ที่ 9 ตำบลโนนนาจาน อำเภอนาคู จังหวัดกาฬสินธุ์
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครู ค.ศ.1
สถานที่ทำงาน	ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดสกลนคร อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2544	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านนาคูพัฒนา “ก.ร.ป.กลางอุปถัมภ์” จังหวัดกาฬสินธุ์
พ.ศ. 2547	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านนาคูพัฒนา “ก.ร.ป.กลางอุปถัมภ์” จังหวัดกาฬสินธุ์
พ.ศ. 2551	ปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2566	ปริญญาโท ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2558 - ปัจจุบัน	ครูศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดสกลนคร อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ